Babits Firkák

X. ÉVFOLYAM 1.SZÁM **2002.** OKTÓBER

A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja
Megjelenik 200 példányban
Főszerkesztő:Zergi Csaba - Felelős szerkesztő: Marton Sándor
Felelős kiadó: Poór Dorottya megbízott IDB elnök

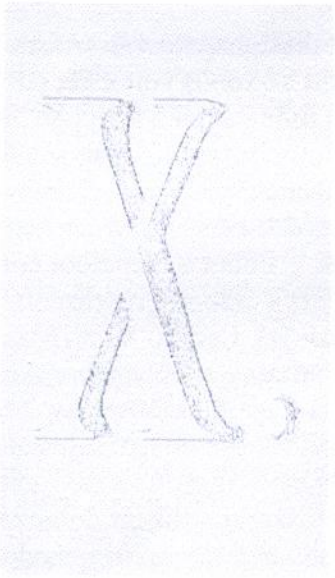
A X. ÉVFOLYAMBA LÉPTÜNK:

Íróink, rajzolóink, szerkesztőink voltak (cikk a 2.oldalon):

Gondolatébresztő:

- *„És vissza nem foly az időnek árja,*
- *Előre duzzad, feltarthatatlanul"*
- *(Arany János)*

Karaffiáth Orsolya, Szita Donát, Tomasek Ilona, SA, Bathó Gabi, Deák Éva, Seres Anikó, Jassó Judit, Faragó Attila, Marton Sándor, - (1993-94)
Chikány Erzsébet, Kereszténi Dóra, Laczkó Viktória, Szabó Mária, Újvári Mónika, Vígh Vera, Bodroghalmi Eszter, Tiboldi Tamás, Nyúzó Ádám , Balatoni Teréz(1994-95), Laczkó Tamás , Harnos Jenő , Con Cain, Dave, Zsu, Köszegi Árpád, Dévai Gergely, Scary, Győr Anna, Gyutai Zsuzsa, Héger Zsuzsanna, Kéfer Piros, Nyilasy Zsófi, Pető Ákos, Pintér Gábor, Seregi Orsi, Varga Sándor, Szilvi, Neuhauser Márk, Brigi, Évi,Dóra, Sherlock, - (1994-95)
Hibsch Sándor, Sólyom Brigitta, Jordán Krisztina, Bernáth Mária, Lehoczky Zita, Kis László, Kéfer Ferenc, Balogh Péter, Antal István, Talapa Péter, Boka Gyuri (1995-96)
Simon Rebeka, Amy, Mazsola, Cseri, Laci, Bányai Barbara, Fülöp Zoli, Maróthi Laci, Adrienn, Dingo, Józsy, Sári , Kati, Jocó és Pepe, Galambos Linda,

Tücsök és Bogár, Olee, Nagyné Ács Mária, Andtris, Jerry, Lauf Kinga, Harangozó Richárd, Kupeczki Norbert, Zergi Csaba, (1997-98),
Vocskó György, Gyarmati Laci, Szűcs Ivett, Újvári Mónika(Honey), Csernai Judit, Mike Máriusz, Repaczky Viktor, Albitz Kinga, Lebada Afrodita, Udvary Gergely, Tóth András, Kozsu, Balogh Gabi, Ráczkevi Timi, Józsa Éva, Bamby, Hricisák Viktória, Németh Ferenc (1998-99)
Kolbl Nándor, Gyarmati Eszter, Endrey Barbara, Naszádos Anna, Timori Cintia, Rossu Renáta, Sorisz, Sallai András, Pallag Péter, Angyal Zsuzsanna, Kertész Zoltán, Szunyi, Skullz, 220V

(1999-2000),

Nanda,, , Kriszti, VÁ., Lány-A, Csúzdi Gerda, Csilla, Spock, Mató Zsófia, (2000-2001)

Molnár Sándor, Szabolcs, Csaba, Nati, Zsiga, Tuta, Nemes András, BaGi, Zil, Kat. és Ditke, Csetri Orsolya (2001-2002)

A tartalomból:

XV. Túlélő
A Fórum
Nyári táborok
Beköszöntő
Aranyköpések

Beköszöntő helyett – A nyár

Üdv mindenkinek!

Remélem jól telt a nyár, hiszen elég mozgalmas volt. Az évzáró után, ki büszkén, ki elszorult szívvel ment haza, zsebében a bizonyítvánnyal. Aztán elkezdődött a maratoni pihenés, vagyis a szünet. Júniusnak ugyan csak a második fele állt rendelkezésünkre, de azért gondolom ez épp elég volt arra, hogy hozzászokjunk a későn keléshez, fekvéshez és a reggeltől estig tartó pihenéshez.

Júliusban elkezdődtek a táborok, amelyekben remélem, mindenki jól érezte magát. Sajnos ez a hónap is elszállt, de még előttünk állt az augusztus.

Ekkor az egész Európában pusztító árvíz borzolta fel a kedélyeket, ám ez sem akadályozott meg senkit, hogy tovább élvezze a „szabadságot", de ekkor már többször eszünkbe jutott az iskola. Nekem egy kicsit hiányoztak is az osztálytársak és tanárok, de persze jó volt a szünet is.

Mindenkinek jó tanulást kívánok egész évben!

Nemes András 6. b.

Külön köszönet Tóth Tamásnak!

A **X.** évfolyam apropóján – *Szót kér a felelős szerkesztő*

1993-ban kezdődött, amikor a diákigazgató választásra készülődtünk: Szita Donát és Karaffiáth Orsolya (aki azóta már felkapott költőnő) volt a két jelölt és azon tanakodtunk a diákönkormányzatban, hogyan tudnánk még nagyobb hírverést csinálni az aspiránsoknak…
Abban az évben még egy számot jelentettünk meg amelynek fő témái a Házirend módosítása és a Babits Kék Bölömbikák kosárlabdacsapata volt, Tomasek Ilona remek grafikáival…
Eltelt egy ősz és tél és az akkori 2.b-ben (ma 10.c lenne) kezdett szervezkedni néhány lány, hogy mi lenne ha ők továbbcsinálnák… Ebből a csapatból nőtt ki az a szerkesztői gárda, akit én az első nagy generációnak neveznék. Ezt a csapatot reprezentálja Vígh Vera (aki talán az eddigi legmaránsabb főszerkesztőnk volt), Laczkó Vica (Maczy), Tiboldi Tamás (TT) és Neuhauser Márk (Nemá). Velük találkozhattatok a Gólyatáborokban is. Talán Nemá volt az összekötő kapocs a második generációval akiket Talapa Peti (Hernyó), Zergi Csaba (zecs), Kupeczki Norbi (Maverick) képvisel. Nem szeretnék persze igazságtalanul bárkit is kihagyni a sorból. Olyan állandó szerzőink, mint a tavaly elballagott Csernai Judit és Lebada Afrodita, vagy az idén végző Bányai Barbi, vagy a két évig főszerkesztőként dolgozó Gyarmati Laci és a képregények rajzolóitól a legkisebb cikket adó névtelen írókig mindenki tett hozzá valamit. Külön szeretném megemlíteni tanártársaim mellett Boka Gyuri nevét, aki nélkül nem tudom, hogy egyáltalán megjelenhettünk volna ennyi éven át.
A jelent nagyon szépnek is láthatnám, hiszen az a megtiszteltetés ért minket, hogy Hock Zoltán alpolgármester úrtól az Újpesti Városnapokon harmadszor vehettük át a Sajtódíjat. Külön öröm volt számunkra, hogy a zsűri értékelése szerint egyre nagyobb és színvonalasabb mezőnyben.
Két gond mégis van a jövőt illetően a vállunkon: kik lesznek az idén végzők utódai és a megszűnő nyomdai lehetőségünket hogyan tudjuk pótolni.

Mi igyekszünk.

U.I.: Akit érdekelnek a régi számok, a könyvtárban rendezetten megtalálhatja őket.

Tisztelettel:

Marton Sándor

AMI AZ ELŐZŐ SZÁMBÓL KIMARADT…

Az egyik, hogy az aranyköpések szerkesztői valójában Tási és Frutty voltak, akárcsak a mostani számban.

A másik, hogy ezt a képet szerettük volna, hogy ha megjelenik, mert háromszor sajtódíjasnak lenni Újpesten nagyon jó érzés különösen zsinórban. A képen, amint Hock Zoltán alpolgármester úr gratulál Zergi Csabának, Talapa Péternek, Kupeczki Norbertnek és Dr. Kövesdi István igazgató úrnak (valamint Marton Sándornak, aki a képet készítette).

A harmadik pedig, ami a címlap ajánlójában is megjelent, a

FÓRUM

2002. októberében rendezték meg az iskolánkban immár hagyományos diákfórumot. A fórum – mint tudjuk – már Rómában is az emberek fő találkozó helye volt, ahol megvitatták a közügyeket, és ez iskolánkban sem volt másképp. Először kiderült, hogy néhány osztály kivételével mindenhonnan jöttek képviselők. Ezután az előre leadott kérdésekre válaszolt Kövesdi István igazgató úr, majd a jelenlevők tehettek fel kérdéseket. A rendezvény másfél óráig tartott és „családias" légkörben folyt, hiszen „az iskola a második otthonunk" (Igazgató úr). Most pedig következzenek a kérdések, amiket mi tettünk fel, és a válaszok. Igazgató úr két nagyobb csoportba osztotta a kérdéseket: **1. PROBLÉMÁK** (amelyekhez nem kellene fórum, ha osztályfőnökeinkhez, az ügyeletes tanárokhoz, vagy a titkársághoz fordulnánk közvetlenül…) **Legyen szappan a mosdókban** – kitesznek. **Italautomata** – nem lesz hiba, ha mindenki rendeltetésszerűen használja. Tudnivaló, hogy az árai elég kedvezőek a többihez képest és csak természetes anyagokat használ. **Dohányzás** – tilos az iskolában (nemcsak az egészség károsítás, hanem a fokozott tűzveszély miatt is.) **Tornaterem** – minden nap kitakarítják este, de az új kőpadló nem fogja úgy a koszt és onnan bevisszük (addig próbálkoznak, amíg megoldás nem lesz). A **beázások** elkerülhetetlenek, mert állandóan mozognak a falak és sérül a szigetelés. Sátortetőért lobbizik az iskola, de nem sok reménnyel. **2. „JÓ LENNE…" Sulirádió,** lehet heti kettő, de többnek kell lennie egy zeneszolgáltató slágerlistánál. Jelentkezni lehet Marton tanár úrnál. (Azóta beindult. – A szerk.) **A tanítást lehetne később kezdeni:** a csengetési rendkor két szempont van. 11.45 és 15.00 között az ebédet ki kell osztani, másrészt aki délután 5-ig van, az nem biztos, hogy még később akar végezni. **Délutáni foci**: a kisépülethez nem tesznek ki kaput, mert a hétvégi „beugráló vendégek" nemcsak sportolnak, hanem sokat rongálnak is. Lehetőség van arra, hogy ha nem elég a három tömegsport és a fociszakkör, akkor felnőtt felügyelettel (pl. szülő) az igazgató úr megengedje. Ha valaki **beszélgetni akar délután**, akkor a karámon kívül a 3. zsibi is a diákoké, csak ne zavarjon mást. Ha kisebb közösség akar maradni, szólni kell és megoldják. A **táblákat** folyamatosan felújítják és üvegezik. A **köpeny** kell, amíg a suliban vagy. Ha nagy meleg van, akkor az IDB-vel egyeztetve eddig is elengedték. A kisgimisek ebédjének az a rendje, hogy átjössz kajálni, utána visszamész a cuccodért és átöltözöl. Az, hogy hatodikasok szívatják a gólyákat nem megengedhető és odafigyelnek. Szóljatok! (NA + ML)

Németország – 2002

Már több mint tíz éve működik cserekapcsolat a Gimnázium és németországi fiatalok között. Idén a magyarok látogatták meg Wesermarsch kerületet Észak-Németországban. Én először – de nem utoljára – vettem részt ezen a programon, de a csapatban bőven akadtak olyanok is, akik másodszorra vágtak neki ennek az útnak.

Június 29-én, szombaton este a gimnázium előtt gyülekezett a huszonöt fős csoportunk. Hamarosan megérkezett a busz, és a hosszúra nyúlt búcsúzás után elindultunk Németországba. Éjfél után átjutottunk a magyar–osztrák határon, utána a legtöbben aludni próbáltak. Ez az, hogy csak próbáltak. Merthogy nem mindenkinek sikerült, többek között nekem is csak egy órácskát. Vasárnap délelőtt már németországi utakon jártunk. Eredetileg úgy terveztük, hogy a VB-döntőt már a táborban szurkoljuk végig, de hiába igyekeztünk, ez nem valósult meg. Végül az első félidő végét elcsíptük egy útszéli étteremben, és közös megegyezés alapján a másodikat is ugyanitt izgulhattuk végig.

Késő délután érkeztünk meg Torfhausba, a táborba, mely a Harz-hegységben található. Gyors kipakolás, költözések egyik szobából a másikba, ezután pedig mindenki beszélgethetett német „cseregyerekével", akinél a második hetet tölti el. Persze elsőre nem volt mindenki megelégedve cserepartnerével, de a közelebbi ismerkedés után szinte mindenki kellemesen csalódott német fogadójával kapcsolatban. Az este további része nagyon jó hangulatban telt. Vacsora előtt legtöbben a tábor fedett medencéje felé vettük az irányt, utána a német fiatalokkal kezdtünk beszélgetni, többkevesebb sikerrel. Most megtapasztalhattuk, milyenek is a német hegyekben eltöltött éjszakák. Elég hidegek... Másnap reggel sem volt jobb időnk, és ez így ment még jó néhány napig. Az esőnek köszönhetően több programunk nem valósult meg, de a társaság kárpótolt minket. Hétfőn egy közeli kisvárosba, Goslarba látogattunk, ahol kaptunk egy kis szabadidőt arra, hogy körülnézzünk. A megbeszélt időpontban találkoztunk, ezután egy idegenvezető megmutatta a városka házait, nevezetességeit. Itt Honti tanárnő lelkesen tolmácsolt, az eső ellenére is. A vacsora után egy ismerkedési esten vettünk részt, vidám játékokkal telt az idő. Kedden irány Berlin! Egy kiadós út után buszból megnézhettük a német főváros nevezetességeit, ismét kaptunk egy kevéske szabadidőt, majd elsétáltunk az új, modern parlamentbe, ahol egy helyi képviselő fogadott minket. Láthatóan nemcsak a csapat, hanem Honti tanárnő is felkeltette érdeklődését (részletek a tanárnőnél) Mondandója végén kérdéseket is tehettünk fel neki, ám ezzel a lehetőséggel csak a németek éltek, nekik mégiscsak könnyebb volt. Ő vezetett végig minket az épületen. Egy kiadós felhőszakadás miatt még egy ideig nem tudtunk eljutni buszunkig, de amint lehetett, elindultunk szállásunkra, ahol este 11 óra körül még vacsorával vártak minket. A szerdai program egy újabb kisváros, Wernigerode volt. Az idő meglepően száraz volt, így kellemesebb volt az idegenvezetéssel összekötött városnézés is. Este pedig egy közeli jégpályára mehettünk korcsolyázni, ami osztatlan sikert aratott. Kísérőink közül csak Kiss Tamás tanár úr lépett pályára, Igazgató Úr és Honti Tanárnő messzebbről figyelte az eseményeket. Például egy jégen történő lánykérést, de ez már egy másik történet. (részletek a szerkesztőségben)

Másnap reggel elhagytuk a tábort, mivel az estét már mindenki német családnál töltötte. Délelőttre Safari Parkot terveztünk, de az északi időjárás közbeszólt, így egy bevásárlóközpontban kötöttünk ki. Délután már izgatottak voltunk, találgattunk, vajon milyen lesz az új „családunk". Másnap reggel a buszon élménybeszámolót tartottunk benyomásainkról, így nem is vettük észre, hogy a tengerpartra értünk. Persze a napernyők és a napsütés hiányoztak, de az Északi-tenger partján nem sűrűn találkoztunk ezekkel. Megtekintettünk egy múzeumot, ahol szó volt az ottani élővilágról, az apály–dagály jelenségről, az ottani emberek mindennapjairól (szegény Honti tanárnőből elég sokat kivett a tolmácsolás, főleg amikor a bütykös ásólúd német megfelelőjét kellett fordítania nekünk). Megvártuk az apályt, és egy kísérővel nekivágtunk az iszapos tengerfenéknek. Mindenki más–más taktikát választott, de többen az iszap csapdájába estek, ám mindegyikük tudott gyorsan négy embert toborozni, aki kimentette őket a szorult helyzetből. Akinek ilyen élménye volt, örült, hogy nem hagyta ott a fogát. Legfeljebb a cipőjét, már ha nem mezítláb ment be. Akinek ez nem volt elég, átmászhatott a kagylókon, bár nem volt más választásunk. A csapat fele hamarabb feladta, így egy másik útvonalon visszafelé vettük az irányt. Nem volt sokkal könnyebb, de kijutottunk a... partra. Ott a csapoknál lemoshattuk az út porát... vagy inkább sarát, az eredmény rögtön szemmel látható volt. Szerencse, hogy egy vízipark volt a következő program. Ott volt csúszda, pezsgőfürdő, hullámfürdő, a csapat főleg ezeket vette használatba.

Este visszatértünk a második otthonunkba, a hétvégét pedig mindenki német családjával töltötte. Erről nem tudok mindenki nevében írni, csak annyit, hogy túléltük, és hétfőn teljes létszámban, újult erővel vágtunk neki Brémának. Ebben a hangulatos városban mindenhonnan a „brémai muzsikusok" köszöntek vissza ránk szobor, képeslap, póló és egyéb ajándéktárgyak képében. Itt kicsit több időnk volt bejárni a környéket, aztán elbuszoztunk a közeli Universumba. Ez a hely engem a Csodák Palotájára emlékeztet, csak sokkal nagyobb területen, na és persze modernebb dolgokkal felszerelve. Kedden, ittlétünk alatt először 30 fok körül volt a hőmérséklet.

(folytatás a 10. oldalon)

Gólya-hír

A GÓLYATÁBORRÓL

Az idei gólyatábor témáját A Harry Potter könyvek ihlették. Az Ifjusági ház velencei táborában a gólyák 2002. augusztus 25–28-ig töltötték idejüket. Ez az idő segített abban hogy jobban megismerjük egymást. Négy csoportra és egy plusz csoportra osztottak minket, melyek ezek voltak: Jajdekár, Pintykelet, Hopplahopp, Varjúcomb + Ugrik. Megérkezésünkkor este kaszinó fogadott minket melyben fabatkákkal fogadhattunk a különböző ügyességű és szellemi játékokon. Másnap reggel hétkor éktelen nagy zajra ébredtünk, mely a reggeli torna ricsaja volt. A délelőtti strandolás után este akadály versenyen vehettünk részt mely egészen 11-ig eltartott és ezt közös tábortűznél énekléssel zártuk. Harmadik és egyben teljes napunk estéjén először egy nagyszabású vetélkedővel, majd egy „félelmetes" bátorságpróbával leptek meg minket táborunk szervezői. Hazaindulásunk napját bár nem nagyon vártuk mégis elérkezett. Ezen a napon nem kviddicseztünk, hanem partfis-pólóztunk, majd kihirdették a csapatversenyek eredményeit és megkaptuk jól megérdemelt jutalmunkat. Hazafelé utunk elég csendesen telt, mindenki gondolkodott az eltöltött napok élményein és történésein. A közös telefonszám-csere után a pályaudvaron elváltunk és mindenki várta, hogy újra láthassuk egymást.

Reméljük mindenki jól érezte magát ezen a megismételhetetlenül izgalmas táboron.

Megismerkedésünk szlogenjével búcsúznak az újdonsült babitsos 9. c.-sek:

A Hold ragyog, Babitsos vagyok!

Kiküldött tudósítónk jelenti:

A XV. TÚLÉLŐ

Ez a túlélő minden eddigiek desszertjének készült, és valóban: a fenséges terep, az igényes szervezés, a tűrhető árak mind abba az irányba mutattak, hogy valóban nagyszerű tíz nap vár ránk az ország kies vidékein.
Sajnos a mostoha időjárás ezt az idillt igencsak megtépázta, de még így sem mondhatni, hogy csalódtunk volna. Csapatunk szinte az utolsó pillanatban állt össze: Demecs Gábor barátom és menyasszonya, Mészáros Nóra hozta ki a csapatot rajtképesre, s mikor már beletörődtem, hogy Ildit nem tudjuk pótolni, Gabó váratlanul rámcsörgött, hogy sikerült „bevadítania" tulajdon húgát, Ágit, és végre négyen leszünk.
Tizenkét csapat, zömmel régi túlélős népek vágtak neki július 19-én éjfélkor a Tornanádaska fölötti meredélynek. Az útmutatás (amely hagyományosan csak a következő pontig szólt) így hangzott: *„Utadat nem jelöli spárga – ez Dorothy álma."* Számunkra a sárga jelzés puszta megtalálása is nem várt nehézségekkel járt, így egy másik meredélyen felkaptatva be kellett zörgetnem egy ablakon: Jártak-e már erre magunkfajta turisták? – A középkorú cigányember feleségére és gyerekére nézett, majd felénk fordult: Nem; hová igyekeztek? A sárga jelzést keressük, minél hamarabb rajta kell lennünk. Az jó, tudok egy rövidítő utat odáig. Milyen hosszú? Három óra, én is arra járok gombászni. Sajnos nekünk sokkal hamarabb rajta kell lennünk, versenyen vagyunk, és nem akarjuk kikerülni az ellenőrzőpontot. De ha vártok két órát, elkísérlek benneteket, megyek csirkegombát szedni. Nem érti? Versenyen vagyunk! Nem várhatunk annyit! Hol érjük el a leghamarabb a sárga jelzést? Ez az út fölfelé oda vezet, vagy elfogy? Van egy út, arra járok gombászni, három óra alatt megjárjátok... Grrrr... Nekünk az nem lesz jó, valahol itt a faluban kell kezdődnie.
És kiábrándultan elindultunk vissza, lefelé.
Várjatok egy kicsit, elkísérlek. De mi történt veletek, eltévedtetek? Versenyen vagyunk, nem adtak térképet. Miért nem hoztatok ti? Tiltják a versenyszabályok. És ha nem sietünk, utolér a következő csapat. Az jó, kérdezzétek meg tőlük az utat. Grrr... Versenyen vagyunk, nem fogják megmondani. Miért ilyen ***k a társaitok? Ők az ellenfeleink, és mindjárt utolérnek.
...És így tovább egy negyedórán át...
Végül az ember felcihelődött, magához szólított egy 28-as Csepelt, és egyre valami csirkegombákról meg elvéthető leágazásokról szónokolt szegény Gabónak, míg én Ágival előrerajtoltam a csúszóson. Aztán elbúcsúztunk a cigánytól, aki végső soron sokat segített, mert az ellenfelek csak akkor hagytak le minket, amikor a ránk ereszkedő ködben letévedtünk az addig kitűnően követhető szerpentinről, és meredek csalános ligetben igyekeztünk jelzést találni. A kaptatás miatt Nóra ideges lett, Gabónak begörcsölt a lába, a digitális fényképező a nedvességtől zárlatos lett, Ágit pedig sikerült kivilágítanom a piláccsal, amikor nem keresett fedezéket, csak a sötétre bízta magát. Egyszóval, jól indult már az első nap is.

Röviden:

Aki még nem tudná:

Szalagavató időpontja

2003. január 12.

Szerencsére az emelkedő alábbhagyott, és a lassan megérkező szürkületben letudtuk az első ellenőrzőpontot: hat megtalált betűből értelmes szavakat kellett kirakni. A következő állomásig nyirkos fűben talpaltunk el, még mindig a sárgán. A tobozszedés és a kuglizás közepesen sikerült, s ugyanott találkoztunk a határőrség odarendelt emberével is. Szádvár romja volt a következő pont, itt Horváth Kálmán kollégám vezényelte a frizbit, és utoljára itt éreztük magunkat embernek. Mert mikor ezután piros jelzésű murvaútra jutottunk, piszkosul megeredt az eső. Fényképezni csak esernyő alól tudtam, kidörzsölődött és átázott combom iszonyatosan fájt. Kardos Pityu pontján vízilegózás volt a feladat, majd útmutatást kaptunk a Kopasz-hegy irányába. Ide is szakadó hideg záporban csörtettünk fel, és a lányok egyre kevésbé élvezték a lucskos ruhát. Mire TT-ék nyomában fölértünk, eldöntöttem, hogy feladjuk ezt a napot.
A csapat az ötödik pontig küzdötte magát, én a nyolcadikig (Jósvafő) még együtt kúsztam-másztam a „Zagyva" csapattal, de ott fájdalmak és álmosság miatt kiszálltam. Hogy a hegytetőn hagyott három társam (tájoló és térkép nélkül) miként jutott le a hatos pontra, a betonútra, azt leginkább ők tudnák megénekelni. Mindenesetre az „Ilka-patak" ezzel a teljesítménnyel is megelőzött két vetélytársat, és ezután egy pihenőnap következett, melyen természetesen sütött a Nap. Meg is néztük a Baradlát: a kis túrán mentünk végig, közben hátulról egy holland csapat taposta folyton a sarkunkat.

A másnapi indulás szintén vizenyősre sikeredett. A busz a Borsodi-dombság északi peremén tizenhét rajtba tette ki a csapatokat. Ez a versenynap szokás szerint pontbegyűjtős, azaz kötött pálya nélküli gyaloglást jelentett.
Bennünk a múltkori feladás után és a mostani időjárás miatt valami eszelős düh lobogott, és azonnal be is értük a „Rinya-patak" csapatot. Csalános völgyben megfogtuk a „bönge" (?!) aljában lévő, festékkel megjelölt öttörzsű fát, majd megindultunk az első pontőrös állomás felé (összesen négyet kellett érinteni). De itt úgy elkevertünk, hogy csak az időközben odaért „Tetves-patak" csapat segítségével értünk oda.
Lassan letettünk az előző nap kitűzött grandiózus vonalvezetésről, és úgy határoztunk, hogy pusztán a biztonságos minimumot teljesítjük...

A következő pontőrös állomáshoz már társak nélkül kepesztettünk el, változatos, szép terepen, csak az útba eső pontokat fogva. Itt kútból kellett „vödör segítségével" kiemelni egy-két üres pillepalackot. (Elmondták, hogy eddig alig sikerült valakinek.) A műanyagvödör feneke már mielőttünk beszakadt vala, a palack minduntalan odábbúszott, s az első eredménytelen próbálkozások nyomán belémszállt a szikra: kellene egy kő a vödör aljára. De a szemfüles pontőrhölgy (aki elfelejtette elmondani a feladat feltételeit és pontozását) azonnal kapcsolt:
Nem szabad követ használni! Miért nem? Mert nekem eszembe jutott? Más csapatok se használtak követ. A fene egye meg, ha másnak nincs ötlete, immár nekem se lehet? A feladatkiírásban így áll: vödör segítségével. Nem pedig így: vödör és kő segítségével.
Erre a feleletre, ami egy sumák csaló diáknak is szégyenére vált volna, elfutott a méreg.
Először is, ami a kezemben van, az már nem vödör, csak szemét, mert beszakadt a feneke. Ha egy boltban ezt a vackot vödör gyanánt akarnák rámsózni, menten a panaszkönyvért kiáltanék. Másodszor, ama dicső feladatkiírásban a kötél sem szerepel, így eszerint azt sem volna szabad használni, hanem be kellene ugrani a kútba. Különben fölöslegesen vitatkozunk, lejárt az időtök, s ha most kihúzzátok a palackot, csak mínuszpontokat kaphattok. Micsoda? Nem mondtátok, hogy mennyi időnk van!
Gabó, aki időközben átvette tőlem a halászedényt, dühösen belecsobbantotta a kútba, és rátért a másik teendőre: vizet vételeztünk (hordóból). Aztán a felelőtlen, nyegle és ostoba pontőrhölgyre dohogva odébbálltunk. Utunk betonon egy vadászházhoz, majd vízmosáson a Karel-féle drótköteles ponthoz vezetett.

Innen jórészt úttalan utakon kapaszkodtunk, majd ereszkedtünk további lakatlan pontok felé, egyszer még friss telepítésű fenyvest is keresztezve egy völgyben. Az idő egyre jobban sürgetett minket, az előre megkövetelt SMS-t pedig térerő híján nem tudtuk elküldeni. (A szervezők ezek alapján rajzolták meg az útvonalunkat.) Végül ismét betonútra vergődtünk, és komikus módon szaladni kezdtünk a pár kilométerre lévő Sajógalgóc felé. Fél órával a határidő előtt érkeztünk, holtfáradtan, de boldogan. A második napot nem kellett feladnunk.

A XV. Túlélőn 12 csapatban 48-an versenyeztek.

A győztesek:

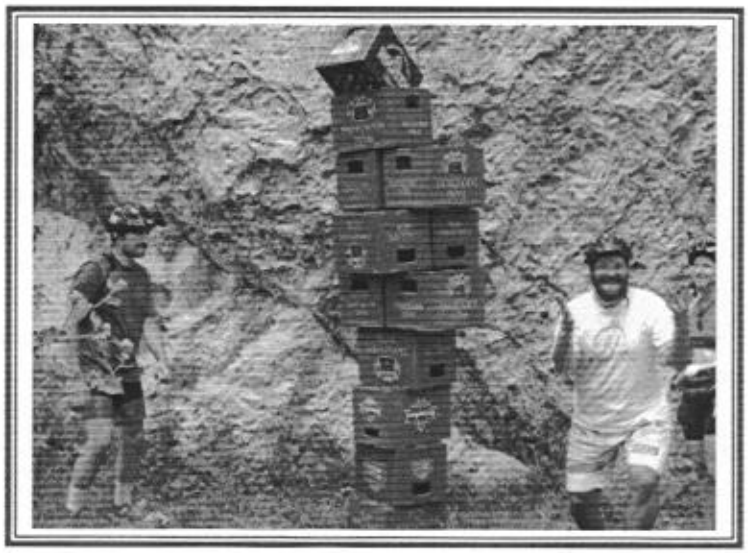
1.Tetves-patak *(Farkas A., Komjáti A., Talapa P., Udvary G.)*

2. Csörmöc-Herpenyő

3. Gerje-Perje

A két bicajos nap között nem volt pihenőnap, de a Bükkben három kis-célt jelöltek ki: az elsőt a Kis-fennsíkon a Mária-forrásnál, a másodikat a Nagy-mező melletti síháznál, a harmadikat valahol a Bükkalján. Sajókazáról reggel elindultak az előzőleg átvizsgált biciklik, néhány csapatból emberek szálltak ki, de ahogy lassan közeledtünk a Bükk felé, a mezőny nagyja elhúzott mellettünk. A két lány mentesült a poggyászcipelés alól, a forgatókönyv pedig a következő volt: Ágival versenyezve előrementünk az emelkedőkön, amíg még nem minősült szétszakadásnak, aztán bevártuk Nóráékat. Meg kell állapítanom, hogy nagyon kemény hölgyversenyzőt kaptunk negyedik embernek!
A folytatás kedvezőnek ígérkezett: bár a tervezett kettes célból át kellett hozatni a málháinkat az egyesbe, jól kialudtuk magunkat, és a Farkas-torokhoz való felkapaszkodás után zsongító lejtőkön jutottunk le a csókási kötélmászókás ponthoz, majd az újmassai csomópontban didergő Karelhez. Innen azonban erősen emelkedő szerpentin leselkedett ránk, és ennek tetejébe még az eső is eleredt. Nóra ismét kegyetlenül átázott, így Jávorkútnál fel kellett adnunk ezt a versenynapot.

A dologban az volt az igazán kétségbeejtő, hogy a jávorkúti pontőröket éppen akkor begyűjtő Bors váltig biztatott: maradjunk itt az esőgomba alatt, mert eljön értünk a kisbusszal – és mi ötödfél óráig vártunk is rá, változatos intenzitású, de végig hideg esőben, ázott tartalékruhákkal hitegetve magunkat. Mikor a kettes célhoz áttekertem, és senkit (se pontőrt, se versenyzőt) nem találtam, csak négy leadott bicajt és idegeneket, a csapat egyhangúlag a továbbindulásra szavazott, mondván: Borsnak bizonyára fontosabb dolga van, mint hogy minket mentsen.

A miskolci menekülőút nem volt alkalmas, mert oda gémberes ujjakkal elindulni veszélyes, ezért a nagy-mezői, esetleg a bánkúti síházat terveztük, éjjeli szállással. Már éppen indulni készültünk, mikor István befutott a kisbusszal. Visszairányultunk az egyes célba, Pépp Gáborral együtt leszedtünk még néhány pontot, aztán meg sem álltunk Tiszafüredig.
Innen egy hiteles eseményt érdemes megörökíteni. Pépp Gábor délnek tart az autóval, benn még egy pontőrleány ül rajtam kívül. Bors mobilozik, hogy elénkjön, és hogy villogással fog jelt adni. Aztán leteszi. Az első villantó kocsi nem az, amit keresünk. A második nem villog, hanem folyamatosan égeti a fényszóróit. Kapcsold már le, te büdös tróger! – morogja maga elé Gábor, de a szemből jövő már meg is állt. Bors az. Elnézést kérek a reflektorért – hebegi. Sebaj, hallanád csak, hogy kacagnak azok ott benn, mert ők már tudják, hogy téged neveztelek büdös trógernek…

Az utolsó nap (tisza-tavi kenuzás) előtt valahol az utolsó hely környékén állhattunk, dacára a második napi hatodik helyezésünknek. Úgy véltük, az evezésben talán sikerül egy dobogós helyet elcsípni, és akkor előbbre ugorhatunk. Közbejött azonban egy zsombékba nyomott bója a Duhogó nevű tórészben, amin negyven percet vesztettünk, aztán a végzetes borulás a poroszlói híd alatt…
Ez külön említést érdemel, mert azon kívül, hogy megpecsételte az utolsó helyünket, kísérteties élmény volt önmagában is.

Az útvonalat úgy tervezték, hogy nyugati szélben a nyílt vízre érve hátulról kapjuk a hullámokat. De az időjárás most is kifogott rajtunk: bár nem esett, az orosz síkság felől erős szél karmolt az arcunkba. A hídig még sikerült úgy-ahogy elkerülni, hogy oldalba kapjanak a hullámok, de a hosszúkás betonpillérek között ide-oda verődő vízhegyek először lefékezték a hajót, aztán táncoltatni kezdték. Megbillentünk, majd visszabillenés helyett még tovább dőltünk, és lassan belefordultunk a vízbe. Még annyi időm volt, hogy a nyakamban lógó fényképezős táskát jobb kézzel a fejem fölé lökjem, ballal a vízre csapjak; aztán elmerültem. A víz hónaljig ért. Drága felszerelésem, amit vakmerően kivittem a fenyegető pusztulás elébe, megmenekült.

A hajó azonban vízzel tele a szél alatti pillér felé sodródott. Üggyel-bajjal összefogdostuk az úszó apróságokat, majd az iszapos aljzaton szélcsendes vizek felé lökdöstük a kenut. A part hatvan méterre volt. Beláttuk azonban, hogy a talpunkat szurkáló sulyom-termések miatt csak úszva tudjuk tolni szerencsétlenül járt hajónkat; fényképezővel a nyakamban viszont ezt lehetetlennek találtam. Kisegítettem tehát Nórát a partra, rábíztam a fényképezőt (saját bevallása szerint kidobott örömlányhoz hasonlított, ahogy bőrig ázva, fekete táskával a vállán végiglejtett a gát alatt), majd visszatértem a vízbe. A többiek elég derekasan állták a borulás utáni harcot, s erről ezúttal exkluzív képanyag is rendelkezésre áll.

Mivel egy másik csapat is borult már előttünk, Marton Sándorék busszal és Borsék motorcsónakkal igen hamar ott teremtek. Társaim szerint addig ilyeneket mondtam: Azonnal térjünk vissza a legrövidebb útvonalon! – majd miután Sanyi elvállalta, hogy a célba viszi a G2-est, a következő szavak szökkentek ki fogam kerítésén: Gyerünk tovább, borulhatunk akár hatot is!
Sajnos Gabó automata fényképezője elázott, de a kedvünk nem lett rosszabb. Tájolóval megcéloztuk a madárrezervátumot, Kálmánnak felmondtuk a képek alapján megtanult madarakat és füveket, majd visszatértünk a Nagy-Tisza nyugati oldalára, és csodálatos szélcsendben, vörösen tündöklő égbolt alatt hazaballagtunk a vízen. Kardos Pityuval másodszor is találkoztunk az íjász-megállóban, innen hazáig Gabó kormányzott.

Németh Ferenc

FARKASOKKAL TÁNCOLÓ

...volt a címe az átlagosnál nézhetőbb hollywood-i filmnek. Azok kedvéért, akik nem ismerik, leírom, hogy az 1800-as években egy indián törzsbe beilleszkedő fehér emberről szól. Jómagam a tavalyi évben hasonló szituációt élhettem meg. *(A szerző Babitsos öregdiák, aki 7 év után a 12. tanévét külföldön töltötte, cserediákként. a szerk.)*
Ez az írás egy cikksorozat első darabja. A továbbiakban a már említett egy évet nem teljes egészében kívánom bemutatni, hanem egy – szerintem nagyon érdekes – momentumát emelném ki: az engem befogadó indián törzs kultúráját, hagyományait. Annyit már előre leszögezek, hogy a csupán ismeretterjesztésnek tűnő írás üzenetet hordoz, de a konklúziót nem kapjátok meg már az elején. Aki egy kicsit elgondolkodik, maga is rájön.
2000 augusztusában kerültem az Egyesült Államok Arizona államába. (Amerikában 3 héttel korábban kezdődik a tanév, mint nálunk, viszont 5 héttel előbb fejeződik be.) A csereprogram, amiben részt vettem, önkéntes befogadó családokon alapszik, akiket vagy a csereszervezet helyi képviselője talál az ifjú vendég számára, vagy „veteránok" a témában. De vannak olyan államok, ahol kisebb a hajlandóság erre a tettre, vagyis ahol kevesebb ember vállalja, hogy egy idegen tizenévest a házába fogad. Nos, Arizona egy ilyen állam. Még az indián-rezervátumokon kívüli terület is, pedig ott igazán nem mondhatjuk, hogy „egész más kultúra", „idegenkednek a fehér embertől", „nagy a szegénység", stb. A rezervátumok népére ráadásul még az előbbiek is jellemzők. A csereév szervezésekor a munkatársak beosztják, hogy az adott országban melyik helyi képviselet „kapja meg" a diákot – nem kívánságműsor –, majd ők megbízzák a már említett – szintén önkéntes – hölgyet/urat, hogy intézkedjen a megfelelő elhelyezésről. Az én összekötőm – ez a hivatalos titulusa – nem nagyon törte magát értem. Ez is hozzáadódott a fenti körülményekhez, s így kerültem abba a helyzetbe, hogy amikor megérkeztem, még nem volt meg *a poklok poklát* egy évre magára vállaló család, csupán egy ideiglenes mentor. A cég helyi emberének dilettantizmusával párosult a központ merev irányelve, miszerint: *Ne terheljük az ideiglenes befogadókat 6 hétnél tovább. Ha ennyi idő alatt nem sikerül „beszerezni" a megfelelő családot, akkor elrepítjük a gyereket egy másik államba.* Na most, azt még nem mondtam magamról, hogy imádok a szabadban lenni; szeretem a szép természeti képződményeket. Márpedig a navajo [ejtsd: navahó] törzs rezervátuma a Grand Canyon mellett fekszik, s azon kívül is több száz látnivalóval bír, így nem nehéz kitalálni: valahogy nem akaródzott otthagynom a helyet. A cikk bevezetője már támpontot adott e kezdeti huzavona végkifejletéhez, magyarul: összejött, megoldódott, maradtam.

Pallag Péter

Iskolánk diákjaként kapott lehetőséget az Amerikai Egyesült Államok-beli tartózkodásra. Diákévei alatt állandó tudósítója volt a BF-nak, részt vett a diákszínjátszó körök munkájában (1998-ban: Babits Mihály – Laodameia; rendezte Nagy Zoltán tu.)

Az elején úgy fogalmaztam: „az engem befogadó indián törzs". Ez a kitétel csak részben helytálló. A rezervátumban éltem (kb. akkora, mint a jelenlegi Magyarország...), a középiskolába járó kb. 800 tanuló közül tízen sem voltunk fehérek, fél évig volt *navajo kultúra*-órám, de egy fehér családnál laktam. Legalábbis az év nagy részében. Az említett első hat plusz pár hétben ugyanis egy „echte" indián volt a szállásadóm. Most, hogy még semmit nem meséltem a navajók életéről, sokan biztos arra gondolnak, hogy egy kúp alakú sátorban laktunk, és békepipát szívtunk. A tévképzetek eloszlatása végett közölném is, hogy ez a törzs sosem lakott sátrakban, ugyanis nem vándorló-vadászó életmódot folytattak, mint pl. a sziúk egykoron. A tradicionális navajo ház, a *hogan* úgy néz ki, mint a mi jurtánk, csak éppen agyagból. Ettől függetlenül én, ottlétem összes éjszakáját ajtóval és ablakkal rendelkező házban töltöttem, így Irvin nevű bennszülött pótapámnál is.
Ha már kitértem a törzs hagyományos életmódjára, sajnos újra ki kell ábrándítanom a Winnetou-rajongókat: a navajók nem igazán skalpoltak, lövöldöztek nyilakkal, nem vágtattak musztángokon sohasem. Még a végén azt hiszitek, hogy nem is igazi indián törzsnél laktam, pedig egyszerűen csak arról van szó, hogy az atyafik sosem voltak igazán harciasak, mint már mondtam, nem vadásztak, helyette birkát tenyésztenek a mai napig, és eredetileg ló helyett inkább gyalog jártak, sőt futottak! Azért mondtam, hogy „eredetileg", mert az utóbbi pár évtizedben nagyon népszerűvé vált körükben a rodeó, azaz: a sport, mely leginkább abból áll, hogy a sportembernek tizen-x másodpercig fenn kell maradnia egy kerge vadlovon...

(folytatása következik)

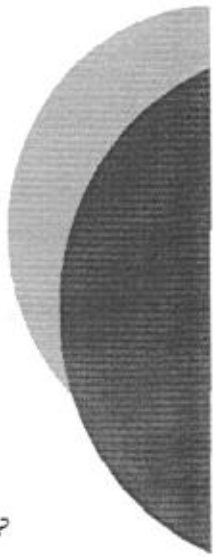
Pallag Péter

Németország – 2002 *(folytatás a 3.oldalról)*

Komppal eljutottunk Bremerhaven-ig, ahol a Hajózási Múzeumot néztük meg. Szabadidőnkbe belefért egy bevásárlóközpont, és lemehettünk a tengerpartra is. Ezután a Bevándorlási Múzeum következett, ami sokunknak tetszett. Este, és szerda délelőtt már pakolhattuk bőröndjeinket, táskáinkat, kinek mije volt.
Szerda este egy homokszigetre keltünk át komppal a Weser folyón, ahol a búcsúestet tartottuk. A hangulat nagyon jó volt, az emlékbe kapott pólót sokan aláírattuk a résztvevőkkel. Sajnos a tervezettnél rövidebbre sikerült az este, mert el kellett érnünk az utolsó kompot, ami a rossz idő miatt korábban indult. Csütörtök délután, indulás előtt címeket, telefonszámokat cseréltünk, és a jövő nyárig elbúcsúztunk egymástól. Pénteken dél körül már a Gimnázium elé érkeztünk, ahol kánikula fogadott minket.
Azt hiszem, ez az út mindenkinek nagy élmény volt. Aki fogyni akart, megtehette, az ellenkezője nem mindenkinek sikerült. De a legfontosabb a jó hangulat, új városok, emberek megismerése volt, a nyelvtanulásról nem is beszélve!
Ezúton is köszönjük Igazgató Úrnak, Honti Mária tanárnőnek, Kiss Tamás tanár úrnak a gondoskodást, a fordítást, a jókedvet, és azt, hogy 13 napig kibírták velünk!
Jövőre Velencén találkozunk, mi magyarok, és a német csoport is ide érkezik.
A 2002-es németországi út részleteit, illetve a fotókat a szerkesztőségben, nálam keressétek!

Zsó

Interjú az Ages tagjaival

Ha valaki volt az Újpesti napokon, annak feltűnhetett, a rövid ideig, de igényes zenét játszó Ages együttes, amely öt tagja közül négy koptatta szerény iskolánk padjait.
Az együttes basszusgitárosát és menedzserét sikerült mikrofon, illetve diktafonvégre kériteni.

Kérlek, mutatkozzatok be pár szóban!

P: Úristen! Pallag Péter (P) vagyok, volt Babitsos diák.

G: Mészáros Gergő (G) vagyok, szintúgy. Ez a Péter gyerek a menedzser és én meg a basszusgitáros.

Az együttesről pár szót légyszi!

P: „Államinépi" együttes, úgyhívják Ages.

Kik a tagok?

P: Egyetlen alapítótag Hibsch Sándor, ő a gitáros-énekes, ex-babitsos diák (e.b.d.), Komjáti Andris énekesgitáros (e.b.d.), Kas Zoltán billentyűs, jelenleg még Singh Bahadur Amar a dobos (e.b.d.), no meg Mészáros Gergely basszusgitáros.

Honnan jött az ötlet, hogy Pink Floyd számokat játszatok?

G: Sanyitól.

És játszotok mást is?

G: Egyenlőre még csak azokat, no meg persze saját számokat is.

Mit jelent az Ages név?

P: Allen Ginsberg emlékzenekar kicsit le lett rövidítve és el lett lazázva. Jelentése: korszakok, je.

Ki volt ő?

P: Amerikai költő, de nem olyan költő, mint Arany János, sokkal elvontabb.

Lehet mondani, hogy ő a példaképetek?

P: Ja. Tény ami tény, ő a rock-nemzedék egyik jelentős tagja volt.

Mi fogott meg ebben a zenei stílusban?

G: Há' a' hó', hogy az egész hüdejól ki van dolgozva, és a Pap Ritát meguntuk. Próbálkoztunk Balázs Palival, de beletörött a bicskánk. Hát Kozsó az ümmmmümm, ja és tökre úgy nézünk ki.

Van már CD-tek?

P: Ja, persze, csomó, a polcon,

G: Megvan pl. az összes Dream theather.

Jó, de nem úgy!

G: Elkészült egy demó CD márciusban, és egy élő is van, de az nem publikus, ..., ja, de publikus, nem? De. Gigapublikus dupla szuper CD.

És mi a címe?

P: 16. kerület, Sasvár utca.

G: A dupla CD-nek *„Árral szemben"*, a demo CD-nk címe pedig *„Demo CD"*.

És ezt a CD-t hol lehet megszerezni?

P: Szerzői kiadás megrendelhető az elérhetőségünkön keresztül: email címünk ages@drotposta.hu; honlapunk ages.inf.hu. A számomat inkább nem adom meg, mert valaki elvetemült alak felhív.

Mik a jövőbeli terveitek?

G: Elsősorbanegy csak saját számokból álló CD. És persze felépések.

Tényleg, hol szoktatok fellépni?

G: Hetente kétszer a próbateremben. Na jó, ahol sikerül. Például az Újpesti napokon. Itt most léptünk fel először, úgyhogy szokásnak nem nevezném, de amire nagyon büszkék vagyunk, hogy felléptünk vidéken is, Agárdon, auguszus 21-én.

És te szervezed a programokat?

P: Ja. A családi kirándulásokat.

Mik a kedvenc mai együtteseitek?

P&G: Hát Pink Floyd, Deep Purple, Black Sabbath, Hobo Blues Band, P. Mobil, Beatrice, A. E. Bizottság, After Crying.

És valami más stílust nem akartok játszani?

P: Ja, persze, arab népzenét, és Sanyi R&B-t akar énekelni. De végül is nem tudom.

Milyen hangszereitek vannak?

G: 2 gitár, egy basszus, egy dob, és egy szinti.

P: Ja, nagyon gagyi.

Honnan ismeritek egymást?

G: Mi Sanyival osztálytársak voltunk, a dobost pedig hirdetés útján szereztük. Komjáti András nem tudom, hogy került a képbe, és Amar is osztálytárs. Plusz infó, ha már ezt nem kérdeztétek, 1999 óta működünk megszakítás nélkül, kisebb-nagyobb hullámvölgyekkel.

Köszönjük a riportot!

Kásy és Frutti

ARANYKÖPÉSEK

NORBI ÉS KLÁRI ROVATA

Balázs Gábor

Az ország annyira megörült a pénznek, hogy rögtön elköltötte géppisztolyra.

Ha volt három nőnemű, lett három férfinemű is.

Most is, az itteni parlamentben kevesen őrülnek meg, azok pedig nem vallják be.

Más törvények, szokások vannak szokásban. Na jó, ez hülyén hangzik.

Ez is egy elég furcsa halál volt, de neki így sikerült.

(történelem, földrajz)

Kiss Tamás

T: A hímek vetélkednek egymásért.
Osztály: Egymásért?!
T: Hát a mai világban sose lehet tudni!

Dombon ülő vadászkutya legyek, ha ezt el tudom olvasni!

(biológia)

Nagyné Ács Mária

Egy év alatt akarod kikamaszodni azt, amit más öt évig csinál? Mondd meg, mi szakadt, mi repedt el benned, hogy ilyen dilis lettél?!

Alig mond ez a vers valamit, mégis nagyon sokat mond, na mit?

(irodalom)

Kéfer Ferenc

A baktériumok megkóstolják az izzadságot, és hú!, hát ez hami!

A végén, ugye, bekómálsz és meghalsz.

Tudod, mi a hosszú élet titka? Nem szabad abbahagyni a légzést.

Hányingered volt a kémiától? Nem szép dolog!

Gyerekek, a reinkarnációban én már az előző életemben sem hittem.

Hoppá szembejött velem egy kénsav. Húúú, ez szívás!!

(kémia)

Molnár Sándor

Ne dobjátok ki, olyan szép kis test!

Bence, rögtön szóljál, ha nálad az öt nulla, és akkor beírok egy egyest.

Egy tégla az... hm... igen.

(matek)

Sillye Gergely

Szádat befejezted, akarom mondani, szádat befogtad!

Biztos volt oka, hogy a szivacs XY úr felé repült!

Annyira bonyolult, hogy nagyon.

(ének)

Czemel Katalin

Ha elég gyorsan biciklizek egy erdőben, akkor nem tudom kikerülni a fákat.

Akkor az elektron lepattan, kicsit rendbe hozza magát, aztán megy neki a következő fának.

18–20 évesen kezdtek leépülni, 20–30 évesen meg begyöpösödni...

Ha jobb kézzel fogjuk meg a kondenzátort, még van esélyünk, hogy csak a jobb felünk bénul le.

(fizika)

Kis László

Tavasz van, itt egy fiú, ott egy lány, hopp, már ugrik is.

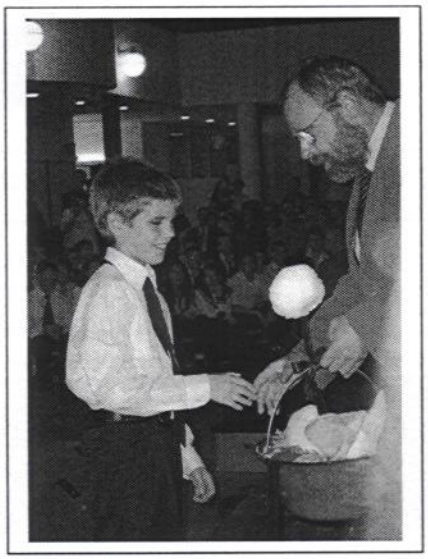
Ne feledjétek: ezt az oldalt mi csak a TI segítségetekkel tudjuk szerkeszteni! Ezért kérünk benneteket, hogy a porta melletti BF ládába, vagy szerkesztőinkhez juttassátok el a gyűjtéseiteket!

Babits Firkák – Babits Mihály Gimnázium
1047 Budapest, Tóth Aladár utca 16–18.
Tel.: 06-1-233-4429

Babits Firkák

A Babits Mihály Gimnázium
Diákönkormányzatának lapja

2002. november
X. évfolyam 2. szám

2002. október 18-án a hagyományokhoz híven felavattuk a gólyákat (cikk az 5. oldalon)

Sziasztok!

Beköszöntött a november, jön a „télikabátos szezon". Azért ne essetek rögtön depresszióba, inkább olvassátok el a *Babits Firkák* legújabb számát! (Forró kakaó mellett, a jó meleg szobában, vagy akár az órák közti szünetekben…) Miközben a gólyák már javában Afrikában „üdülnek", az új Babitsos diákoknak (t.i. gólyáknak, immáron volt-gólyáknak) itthon kellett maradniuk, hogy összemérhessék erejüket és tudásukat. Hogy sikerült-e kiállniuk a próbákat, kiderül erről szóló írásainkban. Remélem sikerült valamennyire kipihennetek magatokat a négy napos őszi szünet alatt, mert ismét jönnek a szürke (?) hétköznapok.

További jó tanulást és sok vidámságot kívánok:

Zsó

Gondolatébresztő

„Nincs egyéb dics és egyéb érdem, mint az önérzet, s a mások művelődése s boldogsága előmozdítása s emelése tudatából eredő beljutalom."

200 éve született Bolyai János

A tartalomból:

A Gólyatáborról

A fórum (amely az előző számból kimaradt)

Gólyaavatás

Az első szösszenetek – az ötödikesek első alkotásai

Archívumunkból (merthogy 10 éves a BF)

Aranyköpések

Ismét sakkrovat Molnár Sándor tanár úrral…

AMI AZ ELŐZŐ SZÁMBÓL KIMARADT…

Az egyik, hogy az aranyköpések szerkesztői valójában Tási és Frutty voltak, akárcsak a mostani számban.

A másik, hogy ezt a képet szerettük volna, hogy ha megjelenik, mert háromszor sajtódíjasnak lenni Újpesten nagyon jó érzés különösen zsinórban. A képen, amint Hock Zoltán alpolgármester úr gratulál Zergi Csabának, Talapa Péternek, Kupeczki Norbertnek és Dr. Kövesdi István igazgató úrnak (valamint Marton Sándornak, aki a képet készítette).

A harmadik pedig, ami a címlap ajánlójában is megjelent, a

FÓRUM

2002. októberében rendezték meg az iskolánkban immár hagyományos diákfórumot. A fórum – mint tudjuk – már Rómában is az emberek fő találkozó helye volt, ahol megvitatták a közügyeket, és ez iskolánkban sem volt másképp. Először kiderült, hogy néhány osztály kivételével mindenhonnan jöttek képviselők. Ezután az előre leadott kérdésekre válaszolt Kövesdi István igazgató úr, majd a jelenlevők tehettek fel kérdéseket. A rendezvény másfél óráig tartott és „családias" légkörben folyt, hiszen „az iskola a második otthonunk" (Igazgató úr). Most pedig következzenek a kérdések, amiket mi tettünk fel, és a válaszok. Igazgató úr két nagyobb csoportba osztotta a kérdéseket: **1. PROBLÉMÁK** (amelyekhez nem kellene fórum, ha osztályfőnökeinkhez, az ügyeletes tanárokhoz, vagy a titkársághoz fordulnánk közvetlenül…) **Legyen szappan a mosdókban** – kitesznek. **Italautomata** – nem lesz hiba, ha mindenki rendeltetésszerűen használja. Tudnivaló, hogy az árai elég kedvezőek a többihez képest és csak természetes anyagokat használ. **Dohányzás** – tilos az iskolában (nemcsak az egészség károsítás, hanem a fokozott tűzveszély miatt is.) **Tornaterem** – minden nap kitakarítják este, de az új kőpadló nem fogja úgy a koszt és onnan bevisszük (addig próbálkoznak, amíg megoldás nem lesz). A **beázások** elkerülhetetlenek, mert állandóan mozognak a falak és sérül a szigetelés. Sátortetőért lobbizik az iskola, de nem sok reménnyel. **2. „JÓ LENNE…" Sulirádió,** lehet heti kettő, de többnek kell lennie egy zeneszolgáltató slágerlistánál. Jelentkezni lehet Marton tanár úrnál. (Azóta beindult. – A szerk.) **A tanítást lehetne később kezdeni:** a csengetési rendkor két szempont van. 11.45 és 15.00 között az ebédet ki kell osztani, másrészt aki délután 5-ig van, az nem biztos, hogy még később akar végezni. **Délutáni foci**: a kisépülethez nem tesznek ki kaput, mert a hétvégi „beugráló vendégek" nemcsak sportolnak, hanem sokat rongálnak is. Lehetőség van arra, hogy ha nem elég a három tömegsport és a fociszakkör, akkor felnőtt felügyelettel (pl. szülő) az igazgató úr megengedje. Ha valaki **beszélgetni akar délután**, akkor a karámon kívül a 3. zsibi is a diákoké, csak ne zavarjon mást. Ha kisebb közösség akar maradni, szólni kell és megoldják. A **táblákat** folyamatosan felújítják és üvegezik. A **köpeny** kell, amíg a suliban vagy. Ha nagy meleg van, akkor az IDB-vel egyeztetve eddig is elengedték. A kisgimisek ebédjének az a rendje, hogy átjössz kajálni, utána visszamész a cuccodért és átöltözöl. Az, hogy hatodikasok szívatják a gólyákat nem megengedhető és odafigyelnek. Szóljatok! (NA + ML)

Gólya-hír

A GÓLYATÁBORRÓL

Az idei gólyatábor témáját A Harry Potter könyvek ihlették. Az Ifjusági ház velencei táborában a gólyák 2002. augusztus 25–28-ig töltötték idejüket. Ez az idő segített abban hogy jobban megismerjük egymást. Négy csoportra és egy plusz csoportra osztottak minket, melyek ezek voltak: Jajdekár, Pintykelet, Hopplahopp, Varjúcomb + Ugrik. Megérkezésünkkor este kaszinó fogadott minket melyben fabatkákkal fogadhattunk a különböző ügyességű és szellemi játékokon. Másnap reggel hétkor éktelen nagy zajra ébredtünk, mely a reggeli torna ricsaja volt. A délelőtti strandolás után este akadály versenyen vehettünk részt mely egészen 11-ig eltartott és ezt közös tábortűznél énekléssel zártuk. Harmadik és egyben teljes napunk estéjén először egy nagyszabású vetélkedővel, majd egy „félelmetes" bátorságpróbával leptek meg minket táborunk szervezői. Hazaindulásunk napját bár nem nagyon vártuk mégis elérkezett. Ezen a napon nem kviddicseztünk, hanem partfis-pólóztunk, majd kihirdették a csapatversenyek eredményeit és megkaptuk jól megérdemelt jutalmunkat. Hazafelé utunk elég csendesen telt, mindenki gondolkodott az eltöltött napok élményein és történésein. A közös telefonszám-csere után a pályaudvaron elváltunk és mindenki várta, hogy újra láthassuk egymást.

Reméljük mindenki jól érezte magát ezen a megismételhetetlenül izgalmas táboron.

Megismerkedésünk szlogenjével búcsúznak az újdonsült babitsos 9. c.-sek:

A Hold ragyog, Babitsos vagyok!

A GÓLYATÁBORRÓL (a második verzió)

Egyszer volt hol nem volt egy társaság, akik elhatározták hogy néhány napra beköltöznek A Roxfort Villába.Vonattal indultunk a 9 és ¾ ik vágányról. A vonat valószínűleg rossz vágányra tévedt, mert a Velencei-tónál értünk partot. Ezután Mekkökény professzor vezetésével elfoglaltuk szálláshelyünket. Az este folyamán a Raklak Kalap beosztott bennünket négy házba: Pintykelet, Jajdekár Hopplahopp, Varjúcomb. A vacsoránk desszertjének tervezett csokibékáknak lába kelt ezért expedíciót indítottunk keresésükre, majd jóllakottan ágyba bújtunk.

Második nap délutánján Dunyhapó szórakozni vágyott és megoldhatatlan feladatok elé állította a négy ház lakóit. A nebulók egy része bennragadt egy telefonfülkében, mert azt hitték, hogy mindannyian befférnek. A vártnál később értünk haza és mint a hullák dőltünk az ágyba. A harmadik nap estéjén összemértük fizikai és metafizikai erőinket. Éjszaka a szervezők felmérték bátorságunkat egy próbával. Az éjszaka csendjét néhány sikoly megzavarta ugyan, de mindenki épségben ért haza. Negyedik nap partvis-pólóztunk

Az eredményhirdetés után megkaptuk a Roxfort talárt (a Babits pólót) és a hazafelé vezető úton felszabadultan csevegtünk a varázslatosan túlélt Gólyatáborról.

A Babitsban az első egy-két évben volt Gólyatábor. Hosszas szünet után aztán három évvel ezelőtt kezdtük újra. A táborok felépítése hasonló, mindig valamilyen keretjátékra épül. Rengeteg programmal próbáljuk már az első pillanattól kezdve tartalmassá, felejthetetlenné tenni ezt a pár napot. A tábor létrejöttében elévületlen érdeme van a BMG Gólyatábor Kht. négy tagjának, ám egyetlen szervező sem érezheti egy pillanatra sem feleslegesnek magát. Ha szeretnél jövőre velünk tartani, figyeld a pályázatokat februárban!!!

Babits Firkák
2002. november X. évfolyam 2. szám
5. oldal

Gólyamérleg, Gólyaavatás, Gólyabál

Gólya-hír

Október 18-án megtartottuk a már hagyományos gólyaavatást.

Az aulában elhelyezett színpadon negyed négykor még csak a rendezők tartózkodtak, viszont a büfét már javában szervezte a 6. a. a ruhatárat pedig a 6. b. osztály. Háromnegyed négykor a szereplők már fellelhetők voltak az épületben, és az avatás helyszíne is készen állt. A büfé pultokon katonás sorrendben álltak a finom sütik és a díszes szendvicsek.
10 perccel a kezdés előtt még üres volt a nézőtér és a gólyaosztályok is elmentek öltözni. 5 perccel a kezdés előtt mindenki nyüzsgött, a hangosbemondó utasításokat osztogatott, de olyan hangerővel, hogy ha az embert váratlanul érte a megszólalása, majdnem szívinfarktust kapott. Az avatandók közül csak a 9. c., aki teljes japán jelmezben érkezett, nem késett el a kezdésről. Az 5. b. egyen-pólóban jött és végül az 5. a. is elfoglalta a helyét.
Megkezdődött a gólyaavatás.

A gólyáknak a következő feladatokat kellett végrehajtani:

1. **Elő kellett adni egy színdarabot, amely az elkövetkező 8 évről szólt.**
2. **Az osztályoknak makettet kellet készíteniük megadott, híres épületekről.**
   - **5. a.: Eiffel torony**
   - **5. b.: Colosseum**
   - **9. c.: Panteon**
3. **El kellett készíteni megadott dallamra az osztályhimnuszt.(Sajnos a kevés mikrofon miatt nehezen volt érthető a szöveg.)**
4. **Szellemi vetélkedő. (Az osztályok mind nagyon jól teljesítettek, és szinte kórusban válaszoltak a kérdésekre.)**
5. **Osztályonként 2 fő állt egymással szembe és nyers tojást kellett egymásnak dobálni. A legügyesebbeknek ez 30-szor is sikerült. (A résztvevők fülig tojásosak lettek, mert az elkapott tojások, ha nem is törtek össze, elrepedtek, és így a fehérje szanaszét fröcskölt.)**
6. **A folyosókon elhelyezett gólyaképekből kellett minél többet összegyűjteni.**
7. **Egy szörppel teli, borotvahabbal bekent lufit kellett úgy megborotválni, hogy ne lyukadjon ki.**
8. **1–1 lánynak kellett minél több fiú körmöt befesteni körömlakkal. (Szerencsére a szervezők mindenre gondoltak, így hoztak lakklemosót is, és senkinek sem kellett ezüstös körömmel hazamenni.)**
9. **1–1 főnek kellett karaokézni, amiben az osztálytársak és a közönség is segített, ennek következtében nagyon jó hangulat alakult ki.**
10. **Egy vízzel teli tálból egy narancsot kellet kivenni majd egy lisztkupacból egy kekszet kikeresni kéz használata nélkül.**
11. **Adott tárgyról kellett reklámot készíteni.**
    - **5. a. régi vasaló,**
    - **5. b. expander,**
    - **9. c. mozsár.**

Gólya-hír

Gólyamérleg, Gólyaavatás, Gólyabál

A zsűri – Teri néni, Kis Tamás igazgató helyettes úr és Tóth Gabriella 12. d osztályos tanuló – minden egyes feladat után értékelt és a következő – talán furcsa – eredmény alakult ki: Mindenki 70 pontot kapott és így a vándor Gólyaserleg negyedévenként más osztályhoz kerül.

Ezután rövid keveredés következett, végül mindenki megtalálta a helyét és megkezdődött a hagyományoknak megfelelően az ünnepélyes gólyaavatás. Az ötödikesek a hatodikos és tizedikes diákok gyertyás sorfala előtt vonultak az emelvényre, ahol a sajnos beteg igazgató úr helyett Kis Tamás igazgató helyettes úr adta át az avatási okleveleket. Ezután mindenki átöltözött és kezdetét vette a kilencig tartó mulatság, a gólyabál.

A diszkóban hatalmas villódzások közepette hangos zene szólt és mindenki táncolt. Mivel ez nem az én stílusom, ezért ide csak akkor mentem be, amikor Horváth Natáliától – akinek ezúton mondok köszönetet – elkértem az avatás forgatókönyvét. A büfében a 6. a.-s szülők vették át az eladó szerepét és mindenféle finomságokat árultak. Volt ott sós, édes, diós, mákos és csokis sütemény is. 19 órára visszarendezték az aulát, és itt a félrerakott székeken kisebb beszélgető körök alakultak ki.

Szerintem idén is jól sikerült a gólyaavatás, és mindenki nagyon jól mulatott.

Nemes András
6. b.

Papírgyűjtés

A tanév elején lezajlott papírgyűjtési akció az eddigi suli csúcsot hozta: több mint 5 tonna gyűlt össze. Ahogy néhányan sejtették a mérleg kicsit lefelé mért, mindenki az alábbi szorzószámot használhatja. Külön köszönjük Arnold Ákos, Maróthy Laci és Tóth Laci (11.b) munkáját!

A papírgyűjtés végeredménye:

1.hely	11.b	670kg	13.hely	7.b	73kg
2.hely	6.a	568kg	14.hely	10.a	66kg
3.hely	7.a	541kg	15.hely	10.c	40kg
4.hely	5.b	500kg	16.hely	11.a	28kg
5.hely	8.b	372kg	17.hely	11.c	20kg
6.hely	5.a	325kg	18.hely	11.d	14kg
7.hely	12.b	295kg	19.hely	10.d	5kg
8.hely	8.a	228kg	20–23.hely	9.c	0kg
9.hely	6.b	214kg		10.b	0kg
10.hely	9.a	185kg		12.a	0kg
11.hely	9.b	92kg		12.c	0kg
12.hely	12.d	88kg	Összesen	4323kg(*1,17)	

Gólya-hír

AZ ELSŐ „SZÖSSZENETEK”

Álmomban

Korán reggel,
Mikor a nap felkel,
Nagyon nehéz fejjel
Ébred fel az ember.

Tervezem a napot,
Gondolok egy nagyot:
Rendet kéne tenni!
Vagy talán biciklizni?

Édesanyám kérlel:
Sehova se menj el!
Nagy nehezen bár
Megteszem, mit tőlem vár.

A rendetlenséget körülöttem
Soha-soha nem szerettem.
Pakolok hát bőszen,
Van mit tenni bőven!

Egyszer csak mindennek vége:
Ez a sok gyerek szerencséje.
Takarítás után biciklizni megyek,
Velem jön még néhány belevaló gyerek.

Csifári Máté 5. B.

Őszi reggel

Ködös őszi reggelente
Varjú kering delente.
Kakas hangját eregeti,
Kutya vonít, verekedik.
Iskolába menvén,
Levelet sodor a szél…
Tócsában a szúnyoglárvák
Nem kelnek ki, de már bánják.

Rákóczi Gergely Máté 5.b

A kertben

Kimegyek a teraszra fű illatot szívni,
Majd rózsalugas tövében, avarban csoszogni.
A rózsának levelei napfényben fürödnek,
Aranyban, bíborban, sárgán tündökölnek.
Lenyugszik a Nap, a fák mögött az égen,
A csillagok felemelkednek annak rendjében.
Az Ursus Maior, mint egy medve,
Áll az égen terpeszkedve.
Bocsa ott áll, s nagyon éhes,
Ehet majd a csillagfényben.

Marton Tamás 5. b.

AZ ELSŐ „SZÖSSZENETEK”

Gólya-hír

Hangok-zajok

Körülvesznek a hangok,
körülölelnek,
Mindenfelé hangok, zajok,
ha körülfülelek.
Az egészen természetesek,
– vonatrobaj –
és más különlegesek:
vontatott zaj;
hi-fi, CD, XX. századi
nyikorgás,
DVD-lejátszó utáni
fülzúgás,
százféle; százféle;
fékcsikorgás,
ezerféle: figyelj ide!
Kész fülhorzsolás!
Bimm-bumm-riccs-reccs
– sok zaj –
piff-paff-kriccs-kreccs
– robaj.
Körülvesznek a hangok.
észre kell venni.
és néha azt gondolnám, talán lenne
jobb
süketnek lenni?…

Endrey Marcell 5. b

A nyári építkezés

Reggel kalapács kopácsolása keltett
Vésők kopogása mellett.
Fúrók berregtek,
Emberek beszélgettek.
Ebédkor is cementes vödrök
ütköztek,
Létrák kattantak, recsegtek.
A betonkeverő zümmögése,
A sittszállító autó berregése
Nyomta el
A pallókon járó emberek léptének
zaját.

Käfer Zsombor 5. b

Mit lát a szem a szobában?

Ahogy itt elnézem,
a szobámat rézben,
elöl íróasztal,
hátul tévé zajjal.
Jobbra szekrény, rajta sok matrica,
balra ágy van, hosszan a sarokban.
Asztal alatt székem,
rajta ülök éppen.
Asztal, szék és ruhán egy folt,
Ennyi a versbe elég is volt.

Knotz Boglárka 5. b

Babits Firkák
2002. november X. évfolyam 2. szám
9. oldal

Gólya-hír

AZ ELSŐ „SZÖSSZENETEK”

A fenyő

A
Nap
Fénye
Melegen,
A
Tél
Szele
Hidegen,
A
Két
Gyermek
Szeretettel
Nevelgette fel
A
Fát
Kertünk
Ajándékát,
A Karácsony
Zöld csodáját.
F
E
N
Y
Ő

Kováts Zoltán 6. b

Szemem gyönyörei

A harmatos fű
melyre a felkelő nap tűz.
A zöld levél,
min tücsök zenél,
A gyíkok, amelyek puhán szaladnak a felkelő
nap melegében,
gyönyörűen szépek.

Varga Tamás Zsolt 5. b

Vala Rudi vala

Sötét áruházban Pöttyös Rudi vala,
társai közül kikandikált vala.
Pöttyös arcáról lerítt vala
új csomagolásban került ide vala.

Milli Rudi jó barátja vala,
áfonyás kiszerelésben vala.
Veszik őt, mint cukrot vala,
Ő nem Negro, hanem Rudi vala.
Toldi Miklós régebben vala,
ette őt jóízűen vala,
Áfonyás a kedvence vala,
legszebb Riskája tejéből vala.

Orcsik Szilvia 6. b

AZ ELSŐ „SZÖSSZENETEK"

Gólya-hír

A sosem látott titokzatos palota lakója

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy titokzatos palota. Ennek a palotának évszakonként más díszítése és alakja volt.

Tavasszal egy hatalmas piros tulipánra hasonlított, nyáron úszómedence alakot öltött, ősszel egy hulló falevél formája volt, télen pedig, hát igen, ezt már bizonyára ti is kitaláltátok, egy gyönyörű, káprázatosan csillogó-villogó karácsonyfát formált. Hogy ki volt a lakója? Ez bizony senki sem tudta. Embert ugyanis a kis falu lakói sohasem láttak. De hogy valaki lakta, azt szinte mindenki bizonyosra tudta. Össze is fogott tizenkét bátor legény, hogy egy életük, egy haláluk, utána járnak ennek a titoknak. Három hétig tanakodtak, hogy egy furfangos tervet kitaláljanak. Hogy mi volt a terv? Na, olvasd csak tovább, és hamarosan megtudod. Tavasz első Szürkületre a palota elé értek. Az előre megbeszéltek alapján mindegyik „tulipán" elfoglalta a maga helyét a pázsiton. Csendben voltak, és figyeltek. Szinte a lélegzetüket is visszafojtották, úgy figyeltek, és mégsem láttak senkit és semmit. Eltelt az éjszaka. Gyönyörű volt a hajnal, harmatcseppek a fűszálakon, a bokrokon, sőt, még a ruhájukon is. Reggel már habos, fodros bárányfelhők úsztak az égen. Kicsit már fáradtak voltak hőseink, de figyelmük és lelkesedésük továbbra sem lankadt. A déli nap melegen sütött rájuk, megizzasztotta őket a meleg jelmez alatt. Egy szerelmes gerlepár önfeledt játékára lettek figyelmesek.

Babits Firkák
2002. november X.évfolyam 2. szám
11. oldal

AZ ELSŐ „SZÖSSZENETEK"

Gólya-hír

Az egyik galamb szürke volt, a másik hófehér, de annyira fehér, hogy már szinte vakított a napsütésben. A fehér galamb az egyik „tulipán" mellett szállt le. Az előző napi kenyérmorzsát kezdte el a ruháról csipegetni. Csőre kemény volt, húsig hatoló. Hej, több se kellett a legénynek, ordibált, kiabált, ütötte, vágta a galambot, ahol csak érte. Szegény ártatlan kis madárnak annyi ideje sem maradt, hogy elrepüljön. A legény magából kikelve püfölte. Nosza, több se kellett a szürke galambnak, ő is földet ért, hogy segítsen a párjának. És ebben a pillanatban, ebben a szent pillanatban, ahogy földet ért, emberré változott, egy fiatal, ifjú királyfi állt délcegen a többi legény legnagyobb ámulatára. Egy darabig csak nézték, nézegették, méregették egymást, mígnem a legbátrabb legény ledobta magáról a tulipánjelmezét, a királyfi elé állt, és így szólt hozzá:

– Hát Te lennél az, te lennél ennek a titokzatos palotának a lakója, tiéd itt minden? Eddig hol voltál, miért nem láttunk, miért nem tudtunk rólad semmit…? – és csak záporoztak a kérdések, a királyfi meg csak kacagott, kacagott, de úgy, hogy még a könnye is kicsordult.

– Várj, várj – kérte a legényt –, ez egy szomorú história. Teringettét! Csuda jó, hogy véget ért! – így a királyfi. – Ha van időtök, elmesélem. Apám, a híres Rege Birodalom uralkodója volt. Én vagyok az ő legkisebbik gyermeke a kilenc közül. Az egyetlen fiúgyermek. Nyolc lány után gondolhatjátok, mekkora volt az öröm, mikor én megszülettem. Hét nap és hét éjjel tartott a vigadalom. Apám meghívta birodalma apraját és nagyját. Három embert kivéve. Virát, Kirát és Zirát. A három leggonoszabb, legaljasabb, legmegátalkodottabb boszorkányt. Testőrök hada vigyázott rám a bölcsőm körül. A hetedik nap éjjelén mennydörgés zavarta meg a mulatságot. A villám mellém tette le a három boszorkányt. Kihasználták a nagy zűrzavart, és megátkoztak.

– Légy láthatatlan, emberek ne lássanak hét esztendeig, a nyolcadik esztendőben galambbá változol, és hogy mi töri meg a varázst? Haha! Erre sohase fogsz rájönni.

AZ ELSŐ „SZÖSSZENETEK"

Gólya-hír

– Nevetésük még mindig a fülemben cseng. – nézett maga elé a királyfi. A következő percben azonban már megint nevetett. – Tudjátok, mi törte meg a varázslatot? A szeretet. Amíg egy elkényeztetett királyfi voltam, nem érdekelt senki és semmi. Most már tudom, hogy nem voltam tekintettel az emberekre. Mikor galambbá lettem, és társamul szegődött ez a csinos fehér galamb, mellette ismertem meg azt, hogy mi is a szeretet. Mikor Te – mutatott a királyfi a legényre –, mikor rákiáltottál, és ütni kezdted, ezt én nem tűrhettem. És miért nem? Mert szerettem. Győzött a szeretet. A szeretet legyőzte a varázslatot.

–

Ezt a történetet nekem így mesélte az ükapám, neki meg a dédapja, annak meg a nagyapja.
Aki nem hiszi, járjon utána. Én így meséltem most el a fiamnak.
Jó éjszakát!

Ezt a néhány oldalt akár kedvcsinálónak is tekinthetitek! Szeretettel várunk minden írást és amennyiben lehetőségünk van rá, megjelentetjük. Irány a BF láda, vagy szerkesztőink!!!
(A felelős szerk.)

Babits Firkák
2002. november X. évfolyam 2. szám
13. oldal

X. évfolyamunk apropóján

Archívumunkból

TANÁR-MURPHY

Naptártörvény, avagy a tanításra legalkalmasabb időpont kiválasztásának törvénye:

1.paragrafus:

1. pont Szeptemberben még nem tudsz tanítani, mert a diákok még nem rázódtak vissza. Senkit sem érdekel, amit mondasz.
2. pont Novemberben már nem lehet tanítani, mert a diákok túl fáradtak, egyébként is korán sötétedik. Kár próbálkoznod.
3. pont Decemberben már mindenkinek csak a karácsonyon és a téli szünéten jár az esze. Jobb, ha feladod.
4. pont Január elején még nem rázódtak vissza a tanításba, a végén meg már túl nagy a félév végi hajtás. Reménytelen.
5. pont Márciusban már túl fáradtak a diákok. Nincs értelme megpróbálnod.
6. pont Áprilisban és májusban szünet szünetet ér, süt a nap, csicseregnek a madarak és jön a szerelem. Semmi esélyed sincs.
7. pont Júniusban már csak a strandoláson jár mindenkinek az esze, egyébként is túl meleg van. Meg se próbáld!

1. paragrafus összegzése: Tanításra alkalmas hónapok: október és február.

De működik a törvény 2.paragrafusa is:

2. paragrafus:

1. pont Hétfőn még nem tudsz tanítani: a diákok nem rázodtak vissza, illetve a hétvégét pihenik ki.
2. pont Csütörtökön már túl fáradtak ahhoz, hogy rád figyeljenek.
3. pont Pénteken már csak a hétvégi programokon jár az eszük.

A 2. paragrafus összegzése: Tanításra alkalmas napok: kedd és szerda.

De működik a törvény 3. paragrafusa is:

3. paragrafus:

1. pont Az első két órán alszik az osztály, akár ott se lennél.
2. pont Az 5. órán már éhesek és fáradtak, így természetes, hogy nem tudnak figyelni.
3. pont A 6. és 7. órán már vagy éhesek és a csengőt lesik, vagy ebéd utáni emésztésüket és csendes szundikálásukat folytatják, de mindenképpen túl fáradtak a tanuláshoz.

A 3. paragrafus összegzése: csak a 3. és 4. órákon lehet és érdemes tanítani.

Az 1-3. paragrafus összegzése: Tanítani lehet október és február hónapok keddi és szerdai napjain a 3. és 4. órákban. Ez összesen évi 32 tanórát tesz ki.

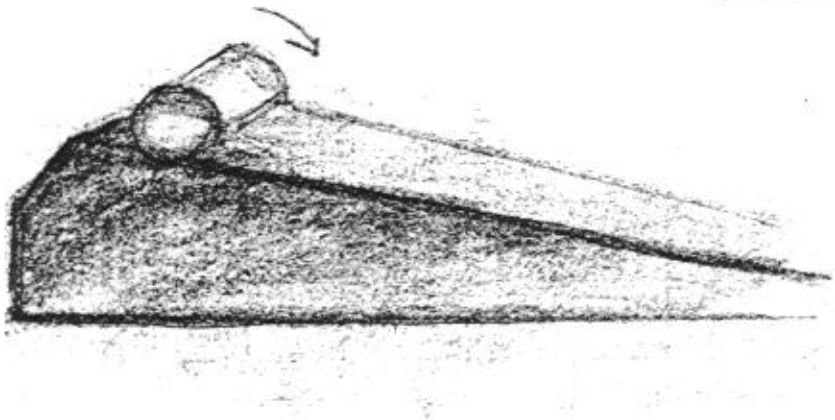
Kivételt képeznek az 1-3. paragrafusok hatálya alól azon tanórák

(1) amelyek előtti órán a diákok dolgozatot írtak, mert akkor kivannak.
(2) amelyek utáni órán a diákok dolgozatot fognak írni, mert akkor arra készülnek.
(3) amelyekre valaki érdekfeszítő olvasmányt, vicclapot, sexlapot, ..stb. hozott be, (vagy megjelent A Babits Firkák-ïszh) mert akkor mindenki azon szórakozik.
(4) amely alatt hirtelen elkezd havazni, zuhogni, szélvihar tombolni, vagy egyéb természeti jelenségek vonják el a figyelmét.

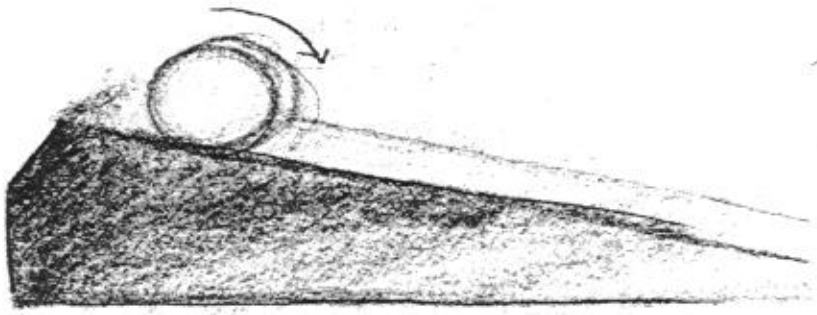
Így megmarad az évi 32 óának kb. egyharmada, azaz 10 óra. Ezekben az időpontokban végre mindenki szomjasan szívja be a tudományt, minden szavadra lelkesen figyel, hallgat, jegyzetel, gondolkozik, jelentkezik, stb. Ilyenkor végre tudod, hogy jól választottál pályát, hogy igen, ERDEMES! Sajnos ezekben az időpontokban Neked pont lyukasórád van....

FIZIKA ÓRÁN

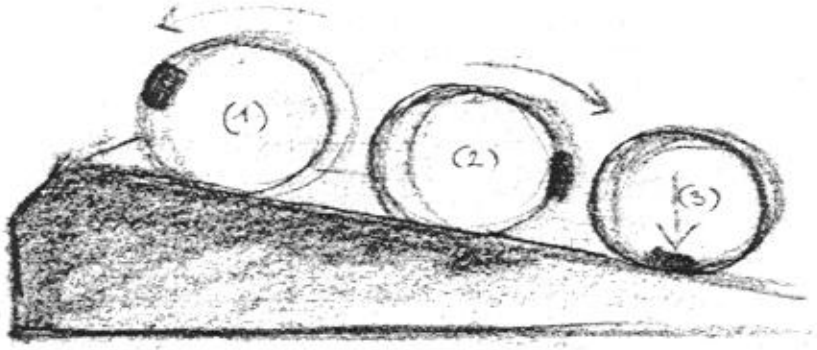
Lejegyezte és rajzolta:
Turgyán Szilvi 10.a

A henger alakú doboz elindul lefelé a lejtőn

Az üres karika szintén lefelé indul a lejtőn

A karikába ólombetét kerül. Megfigyelhettük, hogy a karikában levő ólombetét helyzetétől függően a karika vagy felfelé indul(1), vagy lefelé indul(2), vagy egyensúlyban marad(3).

ARANYKÖPÉSEK

Balázs Gábor

- Az az öt folyó igazából patak de tiszteljük meg őket.

- XY ne kelljen egyenként szólongatnalak

(történelem, földrajz)

Kéfer Ferenc

- annyira aktív, hogy radioaktív

- A könyvben azt hiszem van egy ilyen rizsa.

- Ezt inkább nem mondom, mert még valaki megjegyzi.

- Bekopogtatnak korán reggel a rákhoz:
  -Ki az? - kérdezi a rák
  -A rákkeltő.

- Ide tartozik az ember, mint a legsikeresebb állat

- Az élet nagyon veszélyes, többen belehaltak már

- T: Nemrég találtak egy dinoszaurusz csecsemőt.
  D: És felsírt?
  (kémia)

Molnár Sándor

- A szorzás asszociálható, bizony! Nem is tudtad, mi?

- Azért, hogy mindenki felébredjen, bekapcsolom a sípomat. Pí!

- 20. óra, ez majdnem jubileumi, csak 80 kell még hozzá.

- A házi e-től l. Ne számold el! Ez még rímelt is.

- Sehova nem esünk, se kétségbe, se másba.

- Ma nagyon viccesek vagyunk, de attól még egyest kapsz, ha nem csinálsz leckét.

(matematika)

Péter Irma

- Kezdtek belejönni, mint kiskutya az ugatásba

(francia)

Burgermeisterné Barina Johanna

- Kezdesz úgy írni mint Balázs Gábor tanár úr.

(matematika)

Kis Molnár Csaba

- Maga csinál valamit ok nélkül a sorozatok bámulásán kívül ?

- Így legalább ember lesz magukból , nem mindent beszívó szivacsállatka .

- Nálunk az volt a "jani"...

(történelem)

Mi mondtuk...

- *(felelés)*Aphrodithé elveszi Uránoszt feleségül

- Rheiát Krétán szüli meg Zeusz

- Prométeuszt Hérodotosz mentette meg sok idő múlva a keselyűtől.

- Alaszkában fát bányásznak

Ne feledjétek! Nélkületek ez a rovat nem létezhet!!! Várjuk gyűjtéseiteket a BF ládába, vagy személyesen.

T&F

SAKKROVAT
Molnár Sándor tanár úrral

ÚJRA!!!

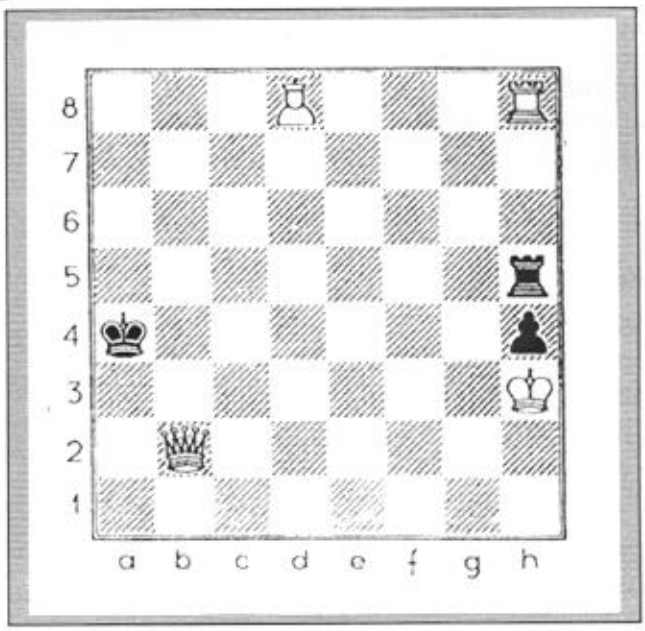
2. FELADVANY
P. ORLIK

Matt 2 lépésben

Világos: Kh3, Vb2, Bh8, Fd8 (4)

Sötét: Ka4, Bh5, h4 (3)

Beküldendő: világos kulcslépése.

A gimnázium történetének első osztályok közötti sakkcsapat mérkőzései (2002.X.25 és 2002.XI.8.)

5.A.	5.B.	eredmény
Zsigmond Péter	Varga Bertalan	1-0
Illyésy András	Vindics Tamás	1-0
Kramarics Emese	Vargyas Soma	0-1
Legéndi Tamás	Rákóczi Gergely	0-1
Horváth Ádám	Varga Tamás	0-1
Plaier Dávid	Szabó Dániel	0-1
ÖSSZESEN		2-4
Zsigmond Péter	Vindics Tamás	0-1
Illyésy András	Kárpáti Péter	1-0
Horváth Ádám	Varga Bertalan	0-1
Plaier Dávid	Rákóczi Gergely	0-1
Hajdu Gábor	Endrey Marcell	0-1
ÖSSZESEN		1-4

Aki a helyes megoldást bedobja a BF ládába névvel és osztállyal címezve, a következő számunkat egy sportszelet kíséretében ingyen kézhez kapja.

1047 Budapest
Tóth Aladár u. 16–18.
Tel: 233-4429

A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja

Megjelenik 200 példányban

Felelős kiadó: Poór Dorottya IDB elnök

Főszerkesztő: Zergi Csaba

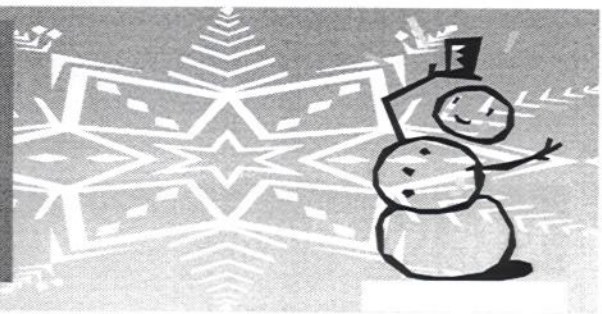
Felelős szerkesztő: Marton Sándor

Sokszorosítás: Tóth Tamás

Babits Firkák

2002. december X. évfolyam 3. szám

A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja

Boldog Ünnepeket!

A tartalomból:

- A Babits-napról: (Képek, események, eredmények)
- Az *„Így írunk mi!"* győztes munkái
- Mikulás a Babitsban
- Karácsonyi Koncert
- Sakkrovat

Ami kimaradt:

- Csokikereső, Diákmurphy…

A legkellemesebb, hogy itt a karácsony és a BF második legkedveltebb száma (a kedvenc a nyári szünet előtti utolsó). Remélem minden osztályt, és azon belül külön-külön is mindenkit meglátogatott a Mikulás és sok finomsággal töltötte meg csizmáitokat. Így utólag köszönjük Neki.
Nem is fecsérelem a szót: **Mindenkinek nagyon boldog Karácsonyt, Újévet (jó bulikat) kívánok a magam és az egész szerkesztőség nevében.**
U.i.: Lapzártakor leesett a hó, hogy igazi tél legyen! Csak óvatosan a szánkókkal és a sílécekkel! Nem jó a szünetet gipszcsizmában tölteni!

Gondolatébresztők:

Légy hű és légy szabad! Gondolj a madarakra,
kik hívek a fához, mely fészküket adja,
s mégis kilátnak, kiszállnak a légi magasba!
...
ne hagyd kihunyni a tüzet
a százszor szétrúgottat
szítsd a parazsat nélküled
föl újra nem loboghat

Kányádi Sándor

Itt a tél: Pluszok és mínuszok...

+ Egy nagyon tartalmas és szép hét volt a Babits-nap köré szervezve, olyan csodákkal, mint Eigel István és Tassy Klára kiállítása, olyan sztárokkal, mint Szakonyi Károly író és Kányádi Sándor költő, valamint Bubik István színművész.
- Egyes rendezvények több résztvevőt érdemeltek volna, például a kiállítás megnyitója, vagy a vers- és prózamondó verseny
+ A Babits-napon igen aktív volt a suli a rendezvényeken és a versenyeken (lásd a cikkekben)
+ A nem kötelező részben a „Miénk a színpad"-on 140 néző maradt itt (soha még ilyen sokan!)
+ A Csokikereső versenyen a Városligetben, közel 80-an voltunk (soha még ilyen sokan!)
+ A 8. b szinte teljesen önerőből (persze kösz mindenkinek) remekül megszervezte a Mikulás-bulit
+ Esett a hó, van remény a fehér karácsonyra...

PÁLYÁZAT!!! PÁLYÁZAT!!! PÁLYÁZAT!!!

Iskolánk Természettudományi munkaközössége 2003. április 18-án rendezi meg immár hagyományos Föld-napja című rendezvénysorozatát. Ennek keretében ismét tervezzük a Csodácskák Palotácskáját, ahol érdekes fizikai kísérleteket mutatunk be, lehetőleg interaktív (azaz: saját közreműködéssel történő) módon.
Várjuk azokat a lelkes amatőröket, vagy csak szemlélődőket, akik szívesen látnák ezen a programon saját ötletük megvalósulását. Lehet ez a legegyszerűbb kísérlet is, ha érdekes.

Feltételek:

- *A kísérletnek ne legyen nagy a költsége, azaz lehetőleg a szertár eszközeivel, illetve egyszerű háztartási anyagokkal, eszközökkel összeállítható legyen.*
- *Fontosabb a látványosság, érdekesség, mint a bonyolultság.*
- *A pályázatnak tartalmaznia kell a kísérlet rövid leírását (esetleg ábrát), olyan formátumban, amely a bemutatón elhelyezhető.*

A pályázaton minden elfogadott pályamunka nyer egy-egy tábla csokit, a legjobbat pedig könyvutalvánnyal díjazzuk.

Leadási határidő: 2003. március 14.

Tájékoztatásért forduljatok Antos Anikó tanárnőhöz, vagy Marton Sándor tanár úrhoz!

Karácsonyi koncert a kertvárosi plébánián

December 13-án, pénteken 18 órakor ismét felbúgott az orgona hangja és bevonult az oltár elé gimnáziumunk Vegyeskara és Kiskórusa.

Ahogy a Tisztelendő úr mondta, ez lassan olyan hagyománnyá válik, hogy a környékbéliek is készülnek rá. Kérdezgetik, hogy: mikor jön a Babits? A készülődés persze a tagokra és a karvezetőkre is igaz. Nagyon szép meghívó készült az alkalomra, melyhez a műsor is méltó volt: Örömmel mondhatjuk, hogy ahogy megszoktuk, a prózai és énekszámok harmonikusan követték egymást. Nagyon szépek voltak a hangszeres kísérettel előadott dalok.

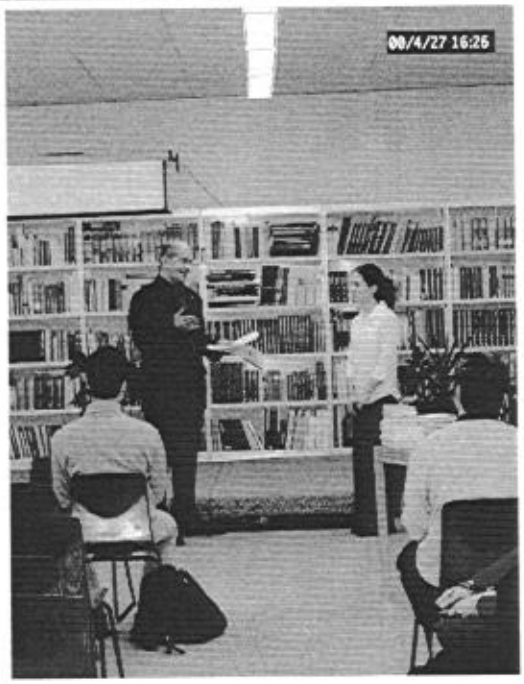
Öröm az is, hogy a gregorián kórus ez alkalomra ismét összeállt. A kamarakórus fejlődött a Babits Nap óta, az előadásuk magabiztosabb, ezáltal teltebb lett.

A szülőkön kívül több régi diákunk és tanárunk is eljött. A koncert végén a szép szavak csak megerősítették Varga Magdolna tanárnő szavait, aki Vácrátótról jött el családjával: Ez valahogy már hozzátartozik az ünnephez. Ott volt a levegőben, a dallamokban, a szemekben.

Köszönjük Éva néninek, Edit néninek, Sillye Gergely és Balogh Péter tanár uraknak, és mindenkinek aki tett egy kicsit is ezért a varázslatért.

-ac-

Az első helyezett

Vers- és prózamondó verseny

A **Babits-nap 2002** keretében rendezték meg november 27-én, szerda délután a versenyt. Balatoni Teréz tanárnő, aki a lelke és motorja ennek a remek hagyománynak, elmondta, hogy idén igen nehéz feladat elé állították az indulókat azzal, hogy prózai feladatot kaptak. Ez meglátszott a versenyzők számán is . Ennek ellenére (vagy talán ezért is) a hálátlanul kis létszámú, ám határtalanul hálás közönség igen szép és színvonalas előadásokat hallhatott. Szerencsére és a befektetett munkának köszönhetően a babitsosoktól is. Az eredmények magukért beszélnek.

A verseny hagyományaihoz hozzátartozik, hogy a zsűri elnöke valamelyik neves színész.

Idén Bubik István volt, akit a Nemzeti Színházban (ma már Magyar Színház) láthattunk sokszor.

Élmény volt, ahogy egyenként boncolgatta az előadások erényeit és hibáit, adott jó tanácsokat a versenyzőknek.

Gratulálunk a díjazottaknak és a résztvevőknek, köszönjük a szervezőknek.

IV. és XV. kerületi vers- és prózamondó verseny

1. **Szabó Dóra 11.c**
   Babits Mihály Gimnázium
   (Egyben elnyerte a közönségdíjat is.)
2. **Barkóczi Erzsébet 12.b**
   Babits Mihály Gimnázium
3. **Kiss Péter**
   Újpesti Kéttannyelvű Műszaki Szakközépiskola és Gimnázium

A második helyezett

Matematika verseny

5. évfolyam
1. Marton Tamás 5.b
   Schlemmer Dávid 5.b
3. Bartus Dávid 5.a
   Illésy András 5.a

6. évfolyam
1. Szőke Nóra 6.a
2. Nguyen Duc Minh 6.b
   Erdődi István 6.a

7. évfolyam
1. Venczel Márton 7.a
2. Nagy Dávid 7.b
   Veress Zsófi 7.a

8. évfolyam
1. Tábori Viktór 8.b
2. Knotz Anikó 8.b
3. Miskolczi Zoltán 8.b

9. évfolyam
1. Kovács Tamás 9.a
2. Kolos-Lakatos Tamás 9.a
3. Bakos Gergely 9.a

10. évfolyam
1. Németh Imre 10.c
2. Lukács Márton 10.b
3. Kurucz Károly 10.c

11. évfolyam
1. Szládek Zoltán 11.a
2. Chripkó Ágnes 11.a
3. Tóth Erzsébet 11.c
   Arnold Ákos 11.b

12. évfolyam
1. Gyarmati László 12.b
2. Repaczky Viktor 12. b
3. Ács Bence 12.b

A Babits-nap

2002. november 29-én rendeztük meg az immár hagyományos Babits-napot, amit minden évben iskolánk névadójának, Babits Mihály halálának évfordulójakor, november végén szoktunk tartani.

Reggel szokásos időben kellett bejönni és kinek a szokásos, kinek pedig más osztályteremben kellett gyülekezni. Délelőtt a programok a következők voltak: matematika verseny, mesemondó verseny, gyorstalpaló tánciskola (ahol szambát és csacsacsát tanítottak), Kádárné Szalay Eszter tanárnő előadása az Alpokról, Gyarmati László előadása a legújabb mobilcsodákról és még sok érdekes előadás. Ezek után a tornateremben az 5–8.-osoknak, az aulában pedig a 9–12.-eseknek volt műsor. Az alsósok műsora Janikovszky Éva és műveinek jegyében zajlott. Először egy harminc perces filmet néztünk meg, amelyben az írónő mesélte el élete történetét, ezt követően az iskola 5–6.-os színjátszó szakköre adott elő egy színdarabot, majd mondott el egy-egy Janikovszky-történetet. A versenyek (matekverseny, mesemondó verseny, teremdíszítő verseny) eredményhirdetése is itt zajlott. A felsőbb évfolyamok idén is az aulában emlékeztek meg iskolánk névadójáról. A programot versek, népdalok és az énekkar előadása színesítette.

Vendégünk Kányádi Sándor költő volt, akinek egyik versrészlete adta az ünnepség mottóját, valamint a műsor is az Ő írásaiból állt össze. A mottó a gondolatébresztőben, a címlapon olvasható. A költő beszéde után Dr. Kövesdi István igazgató úrral megkoszorúzta Babits Mihály emléktábláját, majd a délelőtti versenyek eredményei kerültek kihirdetésre.

Nemes András 6.b

Alsós Babits-napi műsor

Az idei Babits-napi műsor az 5–8.-osoknak különleges alkalom lett volna, hiszen úgy terveztük hogy vendégül látjuk Janikovszky Évát. Az írónő sajnos megbetegedett, kórházba kellet vonulnia, és így csak az ünnepély videófelvételét tudtuk eljuttatni hozzá.

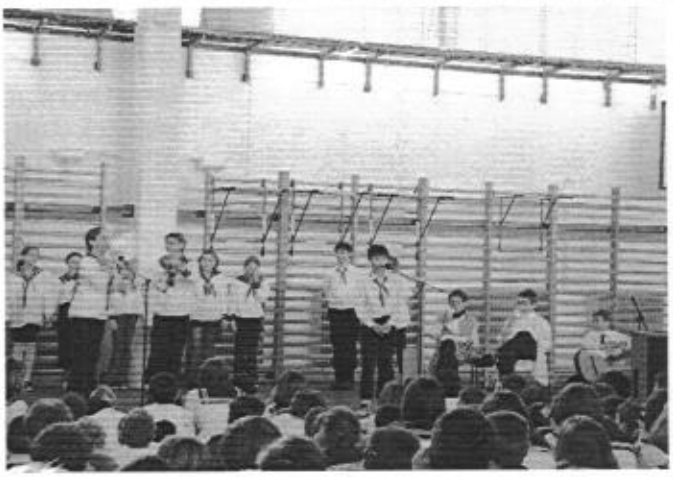
Elsőnek egy riportfilmet néztünk meg, amelyen az írónőt kérdezték az életéről, majd az iskola 5–6.-os színjátszó szakköre adott elő egy színdarabot, aminek a címe *„Mit ír a mi legkedvesebb írónk"*. (Ez ugyan egy vidám darab volt, de a közönség nem nagyon mert nevetni rajta, mert a Babits-napok általában komolyak szoktak lenni). A darab után két ötödikes lány adott elő egy-egy Janikovszky művet. A műsor után következett a (matek, vers és prózamondó, terem díszítő) versenyek eredmény hirdetése és a díjak kiosztása.

Szerintem az idei műsor nagyon jó volt, és remélem, hogy a beteg írónőnek is tetszeni fog.

Nemes András 6.b

A lelkes hallgatók a Janikovszky-előadáson

A Janikovszky-előadás

Mesemondó verseny

1. Dénes Anna
2. Miskolczi Krisztina 5.a
3. Radics Orsolya

A Babits-nap képekben

Hatalmas sikert aratott a tornateremben Tábori Kristófnak és barátjának latin-tánc tanfolyama. Több mint százan próbálkoztak az alaplépésekkel. A Föld napján ismételjünk?

Antal István tanár úr **„Az állatok az irodalomban"** címmel tartott igen érdekes előadást.
Gyarmati László úr immár visszatérő vendégünk, aki a **„Mobil-csodák"** címmel bemutatta a legújabb MMS rendszerű telefonokat.

Egyik különleges vendégünk a Babits-napon Halmos Géza volt, aki **„Kerékpárral Dél-Amerikában"** címmel tartott előadást.
Az említett fiatalember gyalogosan és kerékpárral bejárta Latin-Amerikát, de Kelet-Európa több országában is megfordult már. Iskolánkba is rendhagyó módon, autóstoppal érkezett.
Érdekes diafilmeket láthattunk, izgalmas történetekkel kiegészítve.

Zsó

„Így írunk mi"

I. kategória (8–9.évfolyam)

1. Hlavacska Tamás 9.a
2. Kocsis Alexandra 8.a
3. Oszetzky Dániel 8.b

Különdíj: Endrey Marcell 5.b

II. kategória (10–12.évfolyam)

1. Hadházi Zsolt (vers) 12.c
2. Pál Hajnalka (esszé-novella) 12.d
3. Safranka Máté (novella) 12.c

Vendégünk volt **Kányádi Sándor** Kossuth díjas költő, aki napjaink irodalmának egyik legnagyobb alakja. Beszédében feltűnt roppant szerénysége. Felhívta a figyelmünket arra a kezdeményezésére, hogy egy emlékkutat állítsanak a legnagyobb mesemondó, Benedek Elek apónak és ezt a magyar fiatalok jóvoltából valósítsák meg.

A magyar munkaközösség először írta ki ezt a versenyt, melyen két óra alatt kellett megadott témában a versenyzőknek létrehozniuk alkotásukat. A jelentkezők létszáma a vártnál is több lett, összesen 29-en láttak munkához. A legjobbakból a következő számokban szemezgetünk.

A kimondhatatlan

A nagy írók versei biztosan jobbak,
Az én pár soromnál léptekkel nagyobbak.
Mégis azt kérem, ha kezedbe akad e lap, vedd fel,
Apró versemet olvasd el!

Mi az neked? Szépen kérem,
Nem magadért, hanem értem:
Olvasd el apró versemet,
Próbáld megérteni életemet.

Olvasd versemet, mely csetlő-botló,
Versemet olvasd el, hisz apró,
Mit szavakban leírni nem tudok,
Majd a papírba belegondolok.

Apró versemet elolvasd,
Kezedben e papírt kicsit forgasd.
Én e versért jólétet kaptam,
Biztos vagyok benne, hogy segített rajtam.

Életünk egy óra.
Tudjuk azt, mióta
Ketyeg, de hogy mikor áll le,
Nem tudhatjuk mi sohasem.

Kész őrület, ami zajlik a világban.
Persze mások mindent tudnak! Általában!
Néha már úgy érzem, hogy nem csak én,
Hanem mindenki tanácstalan e földtekén.

E kis papírt vedd fel,
Apró versemet olvasd el!
Nézd meg eddigi életemet,
Olvasd el apró versemet!
Nem nagy baj szerintem, hogy csetlő-botló,
Olvasd el versemet, hisz apró!
E papírt, kérlek, kicsit forgasd,
Apró versemet elolvasd!

Mit leírni nem tudtam,
A papírba beleálmodtam.
Nem kell azt fény felé fordítani,
Hogy ezen sorok kezdjenek látszani.

Elég, ha átérzed a vers hangulatát,
Minden rezdülését, minden mozdulatát.
És ha úgy érzed, a szíved vérzik,
Akkor érzed igazán, ami e versből érzik.

I. kategória – Különdíj:

Endrey Marcell 5.b: Egy megkavarodott lélek

Gondolatok száguldottak a fejében. Először a házára gondolt, aztán az iskolára, ahova járt. Félt. Valami rossz volt ott ahova került. Kiáltani akart, de nem tudott. Valaki (vagy valami?) oldalba lökte. Felpattant a szeme.

Felébredt. A földön feküdt, legurult az ágyáról. Már megint retteneteset álmodott. Hány óra is van? – kérdezte magától. Az órája nem volt a karján. Kiütései lettek tőle. Megkereste a szemüvegét, és ránézett a faliórára. Pár perc múlva bejött hozzá az apja, hogy felébressze. Akkorra már felöltözött. Reggeli után indult az iskolába. Régi iskolaundora az évek alatt olthatatlan gyűlöletté, majd mára egy olyan érzéssé vált, amit nem tudott megfogalmazni. Nem düh volt. Valami… más.

Az első óra matematika volt. Nem értette, nem tudta kifejezni magának, mit érez ezzel a tantárggyal szemben. Mindennel így volt.

Az órán a tömeget ismételték. Mennyi lehet a tömege ennek? Mennyi lehet annak? Számára az óra ugyanolyan volt, mint az előző, és az azt megelőző. Ekkor a tanár egy kés tömegére kért tippet.

A kés.

Rettegett a késtől. Ez járt a fejében folyton. A kés. Pár órán keresztül nem is tudott másra gondolni, Aztán az utolsó óra után meghallotta, hogy barátai beszélgetnek. Róla.

– Én mondom, az egy idióta! Simán bevette, hogy a barátja vagyok, és egy csomó dolgot elárult – hallotta. A beszélő az ő legjobb barátja volt. Az egyetlen barátja. Elindult. Futni kezdett, aztán már rohant. Haza! – gondolta.

A szél szembefújt vele. Nem törődött ezzel, nem csukta be a szemét. Nem nyelt, nem pislogott. Szemüvege lassan lecsúszott az orráról. Egy apró, ügyes mozdulattal elkapta, de nem tette vissza az orrára. Ment tovább, kezében a szemüvegével. Hazaért. Ledobott mindent. Tollat, papírt kapott fel. Írni kezdett.

„Tűz

Gyorsan, lebegne
Halad a
Tűz, mindenki fél.
De ha egy szívben
Van a tűz, senki
Sem segít neki

Miért? Ó, miért
Van, hogy senki
Sem segít neki?

Mert sajnos, senki,
Senki sem tud,
Segíteni neki.

Inkább tüz égessen el,
Minthogy"

Ekkor csörgött a vekker. Öltözz, különóra! Felállt, elővette a kést. Eddig még nem szánta rá magát.

Táskájában még ott a felszerelés, az ellenőrző, jó jegyekkel.
Az asztalon ott az ebéd. Már kihűlt.
A megkezdett vers még ott áll az asztalon. Nincs befejezve.
Egyszer valaki megpróbálta befejezni.

„Így írunk mi"

A győztes vers:
Hadházi Zsolt
12. c

Zöld hajtós feszeng e lélekben
Zöld hernyó még az életem
Új és semmi, szinte nincsen
Nem találok helyet sem úgy, de így sem

Ködös utakon szemem nem lát
A félelem ostora elmémbe bele vág
Hol van az ösvény, merre egy csapás?
Céltalan mind e vágtató rohanás

Barna fák közt csíra vagyok
Bár életerős, mégis fölöttem a nagyok
Hatalmas lombjaikkal rám árnyuk vetik
Gyenge valóm velük nem vetekedhetik

Hát hol van, minek neve remény?
Velem e fekete világ oly kemény
Küzdeni nyomásával csak hasztalan
Erőlködés; megmaradok vigasztalan

Majd elhantolnak éji árnyak
Rám terítik a halotti vásznat
S csak a Hold látja síromon az írást:
„Egy szellem ki sosem talált megnyugvást"

Utószó
(egy kínai zen mestertől)

Saját járásod magad teremted
Döntést magányban kell tenned
Az évek pedig végül elszelelnek
Igazán csak a halottak énekelnek

„Miénk a színpad!"

Egy olyan nyolc éves hagyomány, amely majdnem elhalt, aztán hamvaiból kelt életre és most is bizonyította, hogy jó dolog, hogy szükség van rá.
Úgy 140-en lehettünk, akik végignéztük, hallgattuk, tapsoltunk, szurkoltunk, szórakoztunk…

A SZÍNLAP:

Dénes Anna 5.a –zongora
Bach: Keringő
Tóth Julianna 5.a – furulya
Kádár Vanda 6.b - zongora
Hedvicsek Eszter 6.b – zongora
Kártyatrükkök **–Zsigmond Péter és Valentin Bálint Sándor 5.a**
Kádár Lili és Krisztics Gergely
akrobatikus rock&roll
Balatoni rapszódia paródia
(5.a osztály előadása)
Kovács Boglárka 9.a – zongora
Schumann: Keringő
Müller Csilla 9.a – fuvola
Bach: Siciliano
(kísér: Kovács Boglárka)
Holka Zsófia – zongora
Beethoven: Bagatell;
Grieg: Tündértánc
Kamarakórus –
Praetorius: Csengő hangú ének szól;
Kemény D.: Adeste fideles
„Nincs, de holnapig lesz" rock-együttes
Metallica, Black Sabbath,
Tankcsapda számok

„Miénk a színpad!"

A kamarakórus

Tavaly második félév óta érlelődik a dolog, de igazából szeptember óta vagyunk együtt, amit Kőházi tanárnőnek is köszönhetünk. Így csapatunk a leglelkesebbekből tevődik össze. A kis létszám miatt (kb. tizennyolcan vagyunk, de ez változó) a próbák hangulatosabbak, szeretünk együtt énekelni.
Nevünk még nincsen, szívesen fogadjuk az ajánlatokat ezzel kapcsolatban, mert a tavasszal sorrakerülő országos megmérettetésen szükségünk lesz rá.

JR.

Kitüntetések:

A nevelőtestület döntése alapján az idei évben a Babits Díjat Kárpátiné Kovács Edit tanárnő kapta.

Az iskolavezetés döntése alapján a Babits Mihály Gimnáziumért végzett munkáért kitüntetést Juhász Sándorné (Terike néni) kapta.

Gratulálunk!
(Cikkek a következő számban.)

MIKULÁS

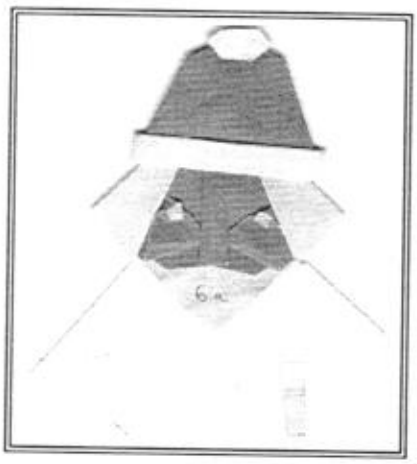

December 5-én és 6-án a suliban járt a Mikulás.
Sokan találgatták, hogy ki volt az, de el kell árulnom nektek, hogy ha máshol jelmezes Télapó is van, nekünk mindig sikerül az eredetit elcsábítanunk.
(Nagyon köszönjük Tóth Domonkosnak, Papp Tímeának, Varsányi Noéminak és Czúzdi Gerdának odaadó segítségüket.)
Kezdődött csütörtökön a dolgozók gyerekeinek ünnepségével, ahova a 7. a osztályosok egy kis darabbal készültek és játszottak a kicsikkel. (Köszönjük Somodiné Nagy Ilona osztályfőnöknek is.
Aztán folytatódott az osztályokban, – már amelyikben írtak a Mikulásnak.
Délután a hatalmas sikerű sportversenyekkel folytatódott az eseménysor (Külön köszönjük Vocskó tanárnőnek és a szervezőknek), majd este zárásként a buli zárta a sort. (A 8. b osztályt, néhány elszánt IDB-st és az itt maradó tanárokat illeti a köszönet.)

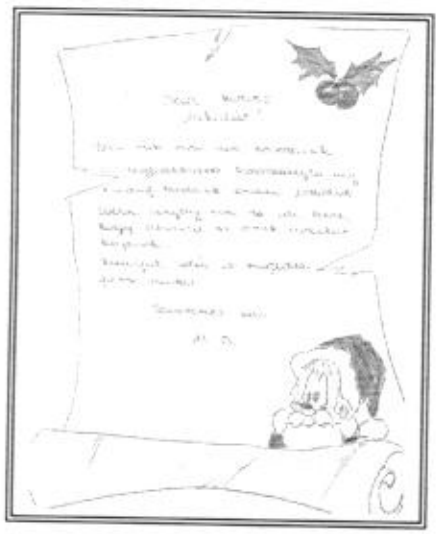

MIKULÁS

JÖVŐRE,

VELETEK

UGYANITT!!!

A Pál utcai fiúk – színházlátogatás

(kissé Háry János módra...)

Egyszer volt, hol nem volt, történt egyszer 2002. november tizenhetedikén, hogy a Babits Mihály Gimnázium hatodik bé osztálya kalandokkal teli kirándulást tett a Pál utcai fiúk előadására a Bárka Színházba, és én e kirándulást regélem el nektek elejétől a végéig.
Az első kellemetlen meglepetés jó korán, még a káposztásmegyeri villamosmegállóban ért minket, egy kiírás személyében, miszerint a villamosok helyett azon a hétvégén villamospótló buszok jártak. A zsúfolt buszra még valahogyan fölnyomakodtunk, de amikor két megállóval később újabb gyerekcsapat szállt fel, a helyzet akkor kezdett kritikussá válni. Ám a megpróbáltatások ezután sem kerültek el minket.
A buszról majdnem egy megállóval később szálltunk le, mivel a tömött járművön nem mindenki hallotta a „Leszállunk!" kiabálással leadott forródrótot. Végül is szerencsésen leszálltunk, és eljutottunk álmaink céljához: a metróhoz.
A metrón hál' istennek minden simán ment, a leszállást is többé-kevésbé rendben végrehajtottuk, s hamarosan megtaláltuk a Bárka Színházat. Itt azonban kiderült, hogy az előadásig még húsz perc van hátra, így megnéztük a környéket is. Megtaláltuk a közelben a Magyar Természettudományi Múzeumot, az Orczy-kertet és a Füvészkertet is, majd visszamentünk a színház elé. Öt perc múlva beengedték a nézőket is a színházba, mi pedig szerencsésen utolsónak jutottunk be. Amint megérkeztünk, lementünk egy lépcsőn a büfé és a ruhatár felé. A ruhatár „használata ingyenes és kötelező" volt, de egy jó darabig ezen egyszerű kiírás értelmének fölfogásával sem értettük a ruhák elhelyezésének logikáját a következő okok miatt: egy másik negyedikes-ötödikes csapat tolongott az enyhe jóindulattal „ruhatárnak" kinevezett faszerkezetre erősített akasztók szövevényes labirintusa között, akik odaakasztották föl a ruhájukat, ahová tudták. Néhány másodperc múlva azonban hirtelen mindegyikünk „megvilágosodott", majd mintegy vezényszóra mi is megrohantuk az akasztókat. Ádáz csata kezdődött, melyben a két fél (mi és az alsósok) között a végén döntetlen alakult ki, mivel mindannyiunknak sikerült valahova fölakasztanunk a kabátunkat.
Ekkor kiderült, hogy már csak néhány perc van hátra az előadásig, úgyhogy kezünket-lábunkat törve rohantunk be az előadóterembe. A „nézőtér" tulajdonképpen egy fekete, egymás fölött elhelyezkedő sorokra állított székekből állt, ezenkívül nem volt a színpad helyén dobogó. Elkezdődött a színdarab, melynek második vagy harmadik percében kellemes meglepetés ért minket, amikor a nézőtér lassan elkezdett forogni a következő színtér, az osztályterem felé, majd megállt, s az új helyszín lett kivilágítva. A színterek a következők voltak: grund, utca, Füvészkert, osztályterem, Nemecsek háza. Igencsak meglepődtem, amikor Boka szerepében a „Barátok közt"-ből ismert Kinizsi Ottót pillantottam meg, s néhány másodperccel később izgatott pusmogás futott végig a nézőtéren, jelezve, hogy észrevették a lányok is.

SZÍNHÁZAJÁNLÓ

A díszletek rettentő pontossággal lettek kidolgozva, még nádas is volt. A Füvészkertben igazi fáklyát tartottak a kezükben a szereplők, egyszer egy kis szikra a nézőtérre is kipattant. Mindezeket összevetve kellemes első felvonásnak lehettünk tanúi, bár jómagamnak föl kellett keresnem a mosdót, mivel a „bárkán" tengeribeteg lettem.
Ezután betértünk volna a büfébe, ám amint a csillagászati árakat megláttuk, sokunknak elment a kedve a vásárlástól, így csak leültünk a büfé előtti, ízlésesen berendezett helységbe az asztalokhoz, és megvitattunk mindent, ami csak eszünkbe jutott, jelen esetben a színdarab első részét. A szünet is jól telt, majd megszólalt a második rész kezdetét jelző csengő.

A második rész is jól kezdődött, minden jelenetben, díszletben, jelmezben látszott az előadás kidolgozottsága, hogy a félig élő, félig fölvett zenei aláfestésről ne is beszéljek. A grund megtámadására persze mindannyian kíváncsiak voltunk, és nem is kellett csalódnunk, mivel rendkívül megalapozott volt benne minden. A nagyszabású csatajelentben persze számos kisebb bakit is föl lehetett fedezni, és ezt a néha-néha felröppenő „szétmállik a homokbomba, mielőtt eldobnák" és „nézd már, ez a pál utcai majdnem leesett a farakásról" megjegyzések még érzékelhetőbbé tették. A grund elfoglalása után megjelent Nemecsek lázálma is, olyan formában, hogy föllépett a színpadra, és az forgott, miközben Ernő különféle képzelgéseit játszották el a darab helyszínein. A zenei aláfestésnek köszönhetően, és a színészi alakítások következtében Nemecsek Ernő halála tényleg megrendítő volt az élő hegedűszó kíséretében, és a grundon vívott csata közben szóló dobpergést is „nagyon eltalálták".
A darab légköre nem volt egyhangú, mindig az adott szituáció légköre volt a meghatározó, ha kellett vidám, szomorú, ha kellett, feszültségkeltő. Mindenképpen úgy érzem, hogy a darab rendezője dicséretre méltó munkát végzett, remekül volt megoldva a színházi lehetőségeknek megfelelően, például Nemecsek a Füvészkertben nem a fáról, hanem a nádasból bújik elő. A gyerekszínészek színészi alakítása fiatal koruk ellenére teljesen megfelelő volt.
Egyetlen hibájaként az előadásnak talán azt említeném meg, hogy egyes jelenetek hosszúsága nem volt reális. Tévedés ne essék, én nem abban látom a problémát, hogy nem pont olyan volt, mint a könyvben, mert ez egy színdarabnak szinte velejárója, de egyébként is hosszabbak-rövidebbek voltak, mint ami egy hétköznapi helyzetben.
Az előadásról az a véleményem, hogy összességében jó volt, megfelelően keveredett benne a vidámság és a komoly érzelem. A Bárka Színház társulata szinte szó szerint ugyanúgy vitte színre a darabot, mint ahogyan azt Molnár Ferenc megírta. Ez lehet bizonyos szemszögből jó és rossz tulajdonság is, mindazonáltal én úgy érzem, hogy a színdarab ugyanazt a feszültséget és hangulatot sugározta, mint a könyv, és nagyon jól, nagyon ötletesen lett megoldva minden.

Végszóként csak annyit szeretnék mondani, hogy a színdarab megnézéséért érdemes vállalni az odajutás lehetséges nehézségeit, mert tényleg félelmetesen megrendezett és megszervezett előadásról van szó, és ezt csak ajánlani tudom mindenkinek.

Kofrán Gergő 6.b

ANGOL
Fordítás angolból, tanár kérdez, diák válaszol:
T: Főnök?
D: Boss.
T: Cseng?
D: Bell.
T: Mi a címed?
D: Kis Pál tér 86. fsz. 2.

FIZIKA
T: Milyen erő hat még a lóra?
D: A lóerő.

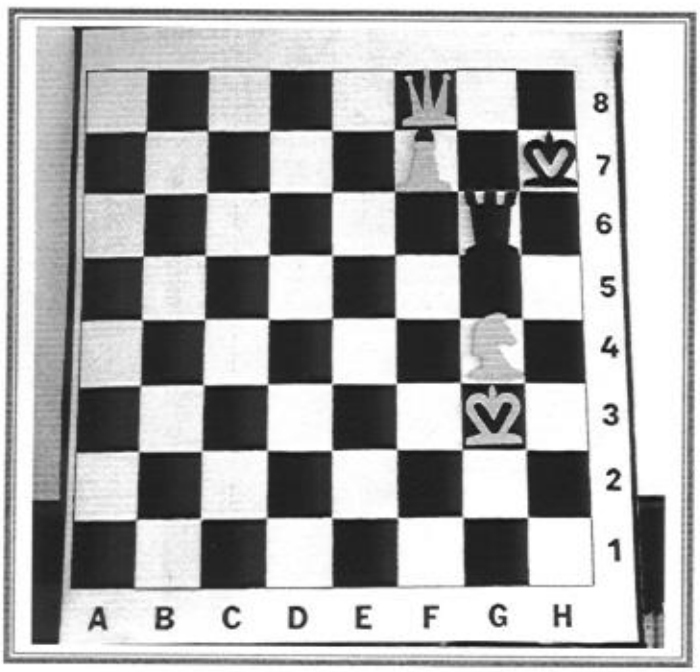
ARANYKÖPÉSEK

D: Mi a szén képlete?
T: Talán C?
(Molnár tanár úr áthidaló javaslata: négyzetgyök alatt a négyzet meg b négyzet!!!)

T: Hogy hívjuk a részecskékből álló anyagokat más szóval?
D: Porkuszkuláris.

SAKKROVAT
Molnár Sándor tanár úrral

Világos: Kg3,Vf8, Ff7, Hg4,
Sötét: Kh7, Bg6, g5 (nem látszik!)

Örömmel vettük, hogy az előző szám feladványára sokan küldtetek megfejtéseket. Akik jó megoldást adtak: Kadlót Gábor 11.b, Kovács Krisztián 11.b, Hrebenku Gábor 11.b, és néhány ötödikes (nem találtuk lapzártáig a cetliket). Ahogy ígértük, nyereményük ez a számunk és egy-egy csoki.
A hibás megfejtések leggyakoribbja a Fe7 volt, amely valóban mattal fenyeget, ám Bc5 esetén nem lehet két lépésben világossal mattot adni.

Ebben a számban Samuel Lloyd egy szép feladványa szerepel:
Világos indul és két lépésben mattot ad.
Január 25-ig kell a megoldásokat a BF ládába dobni és 10 megfejtés estén még mindig ugyanaz a díj. Fájdalomdíjul, ha az újságot nem is, egy-egy csokit azok is átvehetnek, akik csak közel jártak a megoldáshoz.

Az év bemondása a stúdióból:

„Kérjük a földszinten közlekedőket, hogy vigyázzanak, mert a biológiából eltűnt Oidipusz, a teknős!”

Boldog ünnepeket és sikerekben, vidámságban teljes, mosolygós új évet kívánunk minden kedves Olvasónknak!

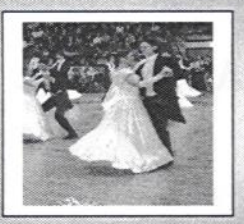

1047 Budapest,
Tóth Aladár u. 16–18.
Tel.: 233-4429

A Babits Mihály Gimnázium
Diákönkormányzatának lapja
Megjelenik 200 példányban
Felelős kiadó: Poór Dorottya IDB elnök
Főszerkesztő: Zergi Csaba
Felelős szerkesztő: Marton Sándor
Sokszorosítás: Tóth Tamás
(külön köszönet érte!)

Babits Firkák

X. évfolyam 4. szám

2003. február

A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja

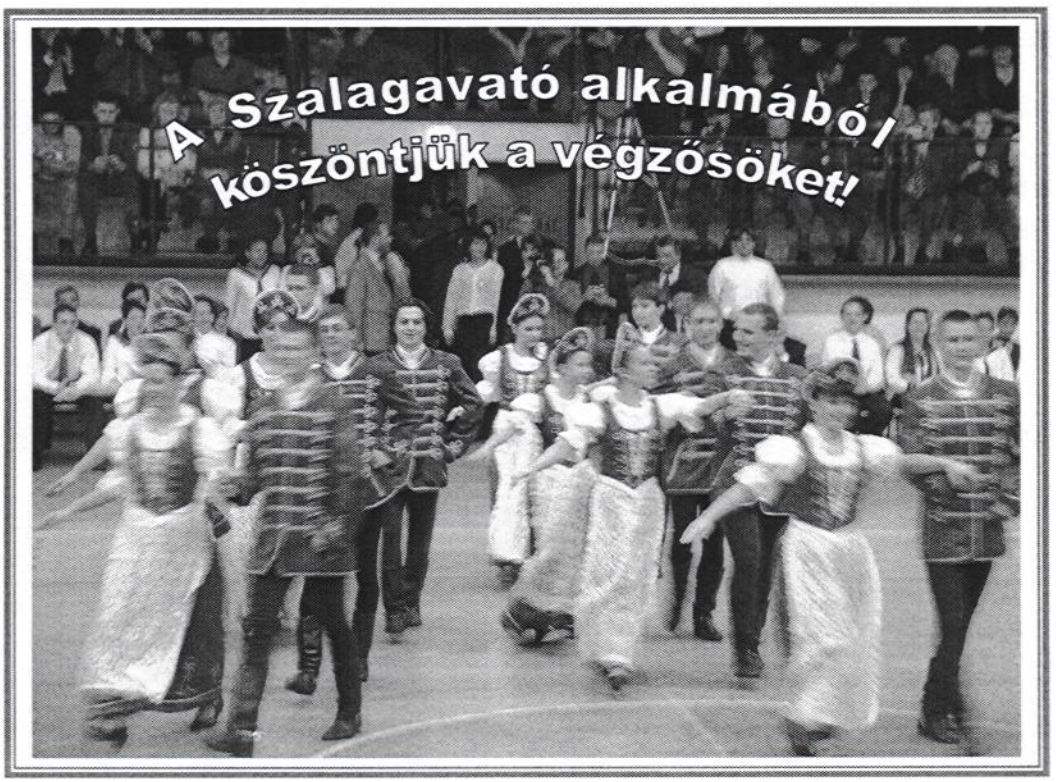
Gondolatébresztő:

„Kolombusz nem akkor volt boldog, amikor felfedezte Amerikát, hanem akkor, amikor még csak kereste…”

Dosztojevszkij

A tartalomból:

- Szalagavató
- Csokikereső
- Internyúzó
- Karácsonyi csoda
- Babits-nap: Így írunk mi!
- Aranyköpések
- Sakk-rovat

A félév vége

„Ez már sok!" – kiáltottam föl, mikor a harmadik dolgozatot íratták velünk.

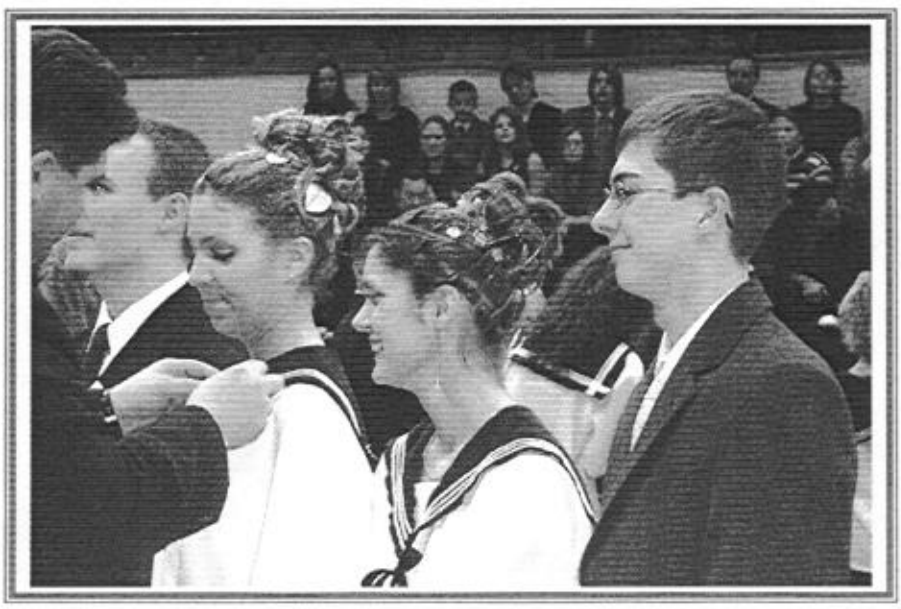
De hamar beláttam, hogy nincs ok az elégedetlenségre, mivel máris vége van az első félévnek. Pedig nem régen történt, hogy frissen léptem be az iskola kapun, és vidáman köszöntem Teri néninek, hiszen az idei tanév első tanítási napja volt. Hát ennyi idő telt volna el azóta? Bizony ez így van, és bele kell nyugodni.

Az első félévet sikeresnek tekinthetjük, mert iskolánk diákjai rengeteg jó eredményt értek el különböző versenyeken, rendezvényeken. Ezeknek az eredményeknek köszönhetően iskolánk a felsőoktatási intézményekbe felvett tanulók száma szerint felállított rangsorban a 93. helyen áll az ország 260 gimnáziuma közül.

Hogy kinek mennyire volt eredményes ez a félév azt mindenki maga döntse el. Mindannyian várjuk már a félévi bizonyítványt, ami ugyancsak tájékoztató, de figyelmeztet is, hogy melyik tárgyból kell igyekezni és miből állunk jól. Elkeseredni viszont nem szabad, mert ez nem végleges eredmény, és lehet még rajta javítani.

Akinek rossz lett a bizonyítványa, annak fel a fejjel és mindent bele, aki pedig sikeresen zárta a félévet annak csak így tovább!

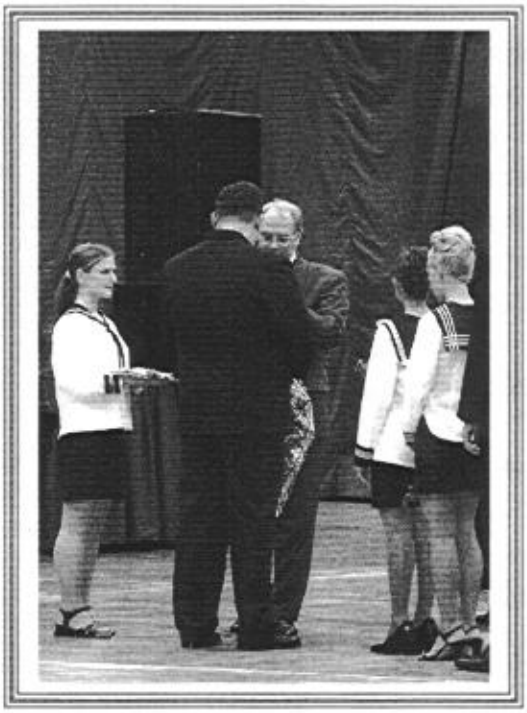
Nemes András 6. B.

Szalagavató

Január 12-én, vasárnap tartottuk szalagavató ünnepségünket a Körcsarnokban. A családtagok, ismerősök már jóval kapunyitás előtt a helyszínen várakoztak, de a szervezők szíve – a hidegre való tekintettel – megesett rajtuk, így az elsőként érkezők már fél hat előtt bejuthattak az épületbe. A nézőtér lassan megtelt, és mindenki izgatottan várta a végzősök bevonulását. Az ünnepséget dr. Kövesdi István igazgató úr nyitotta meg beszédével.

Ezután felkérte **Ádám Anna** tanárnőt, **Molnár Sándor**, **Marton Sándor** és **Balázs Gábor** tanár urakat, hogy tűzzék fel osztályuk diákjaira a szalagokat.

Szalagavató

A „rajongók" a lelátóról nagy tapssal és transzparensekkel gratuláltak a felavatottaknak. Az osztályok gyertyával vonultak ki a csarnokból, hogy utána jelmezekben térhessenek vissza. Ez alatt élőzene, az öregdiákokból álló Ages együttes szórakoztatta a közönséget.

A hagyományos palotás nyitotta a bált, a 12. évfolyam látványos előadásában. Mondanom sem kell, hogy mindegyik produkciót hatalmas tapssal jutalmazta a közönség.

A következő szám a 12.d osztály magyar néptánca volt, modern elemekkel ötvözve. Itt aztán repültek a boroskancsók, vagyis a műanyag flakonok, egyenesen a nézők felé! A 12.a előadása a '60-as évek hangulatát idézte, amelyben megjelent „maga" Elvis Presley (alias Balogh Zsolt) is. A zene nem is lehetett más, mint egy Elvis-feldolgozás

Szalagavató

Ezt követte a 12.c osztály száma, amely az orosz népi hagyományokat mutatta be. Itt olyan akrobatikus elemeket is láthattunk, amilyeneket eddig csak népi együtteseknél.

A 12.b osztály tanulói a Grease filmzenéjére adtak elő táncot, ami tovább fokozta az amúgy is nagyszerű hangulatot.

Ezután következett egy igazi meglepetés: A Mákvirág Óvodás Néptáncesoportban Nagyné Ács Mária, Lunczer Ildikó, Földiné Veress Zsuzsanna, Antal Erika, Sütőné Antos Anikó, Frontóné Szigeti Zsuzsanna, Kálmán Ildikó és Kolbergné Bráder Zsuzsanna tanárnők illetve Marton Sándor, Opavszky Szilárd, Németh Ferenc és ifj. Molnár Sándor tanár urak csillogtatták meg néptánctudásukat, majd a „Las Ketchup" slágerére mutattak be profi koreográfiát, nagy sikert aratva ezzel a nézők körében.

Szalagavató

Az este zárószáma, a bécsi keringő, melyet a négy osztály diákjai – természetesen – közösen adtak elő, nagyon szép látványt nyújtott. A hagyományos öltözet sem maradhatott el: a lányok hosszú, fehér ruhát, a fiúk pedig frakkot viseltek.

A keringőnek persze nem volt vége, az össztáncot az osztályfőnökök, és Igazgató úr nyitotta meg, majd mindenki szabadon választhatott táncpartnert a családtagok, barátok közül. A parkett még egy ideig a táncolni vágyóké maradt, egészen a program végéig.

Azt hiszem, mind a szereplőknek, mind a nézőknek felejthetetlen élményben volt része ezen az estén, a hangulat fantasztikus volt. Köszönjük mindazoknak, akik a 2003-as szalagavató bál szervezésében és lebonyolításában bármilyen módon részt vettek!

Zsó

Internyúzó

Kálmán Ildikó tanárnővel

-Tessék bemutatkozni pár szóban!

- Kálmán Ildikó vagyok, sok-sok éve pedagóguskodom, az Alternatív Közgazdasági Gimnáziumból érkeztem. Itt a Babitsban magyar és angol nyelvet tanítok, meg színjátszózom is.

- Milyennek tartja a Babitsot, a diákokat, a "babitsos" légkört?

- Én egy nagyon liberális, személyközpontú iskolából érkeztem, sok minden szokatlan volt itt először, de kétség kívül ennek az iskolatípusnak is megvannak az előnyei. Jól érzem magam a diákok közt és sok kedves, jó pedagógussal ismerkedtem meg itt, vagyis jó itt...

-Mondana néhány szót a családjáról?

- Hogyne, nagyon szívesen beszélek a családomról. Három gyermekem van, Csengi lányom a legidősebb, már van egy diplomája, most dolgozik és tanul a másodikért, Bogi, a középső, szintén nyúzza az iskolát és Dani fiam a legkisebb, ő éppen ebben az évben kezdte el a tanulmányait az általános iskola első osztályában. Férjem mérnök, Göd-alsón lakunk a Duna partján egy szép családi házban.

-Gyermekei, családtagjai is érdeklődnek az irodalom iránt?

-Igen, többnyire. Azt mondhatom, különböző szeletkéjét szeretik az irodalomnak, koruktól, indíttatásuktól és habitusuktól függően.

-Hol tanított a tanárnő eddig?

-Több iskolában, általános és középiskolában egyaránt. Leginkább a családom, és a lakás, majd családi ház(ak) építése miatt költöztem erre-arra, s ezt rendszerint iskolaváltás is követte.

-Ha lehetne még egy tantárgy, amit taníthatna, mit szeretne tanítani?

-Biztos, hogy drámát. Nagyon fontosnak tartom. A kommunikációs készséget javítja, helyzetmegoldást tanít, komoly személyiségfejlesztő szerepe van. Családi, baráti körben magam is szeretek játszani... Valójában igen félek azoktól az emberektől, akik nem szeretnek, vagy nem tudnak játszani....

-Szabadidejében mivel szokott foglalkozni?

-Szeretek színházba járni – ez tipikusan télidőben a kedvenc szórakozásom. Kedvelem az Art mozik kínálatát is. Szívesen kirándulok, úszom, szaunázok, s nemsokára ismét jön a kedvencem, a kerékpározás, nyáron esetleg az evezés. Rotarys társaimmal ezen a nyáron tervezünk egy nemzetközi diákcsoportnak túrakenuzást a Mosoni-Duna ágban. Most azonban báli szezon van, ezen a hétvégén Dunakeszin a Rotary bálban táncolok, remélem hajnalig.

Internyúzó

Kálmán Ildikó tanárnővel

-Milyen stílushoz vonzódik a zene terén?

-Sokféle irányzatot kedvelek. Látható rajtam, hogy én a rock nemzedék sarja vagyok, de nagyon kedvelem a blues és jazz zenét is. Vonzódom a népzenéhez, komoly kulturális kincsnek tartom. Magam is tanultam jó pár népdalt egy nagyon kedves gyulaházi nénitől. Még van is mit tanulnom, mert több kazettán őrzöm nép- illetve templomi énekek gyűjteményét. A hangulatomtól függően szívesen hallgatok komolyzenét, vagy újabban szláv, esetleg az orosz népzene egy sajátságos fajtáját.

-Milyennek tartja a Babits Firkák színvonalát az ez évben megjelent számokból?

-Nagyon szeretem az iskolaújságokat, ez igen fontos tere és mutatója a diákéletnek. Színvonalas az újság, annál is inkább, mert már az én tanítványaim írásai is megjelentek. Persze nem azért mondom, de december hónapban volt egy dél-afrikai Rotary cserediákom, egy párszor ide is behoztam az iskolába. Azt elmulasztotta az iskolaújság, hogy vele riportot készítsen. No meg én is elfelejtkeztem erről a lehetőségről.....

-És az utolsó kérésünk: ha egy lakatlan szigetre kerülne, mi lenne az a három dolog, amit magával vinne?

-Hát, ha nem is dolog, de ha három, akkor a három gyermekemet!

-Köszönjük a riportot!

-Én is a lehetőséget!

Klári és Fruzsi

Az „Internyúzó" elnevezés még az első BF szerkesztők találmánya. Ebben a rovatban mindig az újonnan jött tanárokat mutattuk és mutatjuk be.

Karácsonyi csoda

Honti Mária tanárnő-és a 11/a osztályos diákok kétszer varázsoltak könnycseppet a Csokonai utcában lévő Idősek Otthonában beteg és idős emberek szemébe.

Először nemzeti ünnepünkön, október 23-án, másodszor Advent idején, Karácsony előtt.

„Ha a hétköznapok gondjai
Behálózták is az életed
Ha nincs már lehetőséged,
Hogy a körülményeiden változtass,
Mégsem vagy fogoly.
A lelked szabad
-s a lázító kényszeren túllépve-
hatalmadban áll önként is elfogadni,
amit a sors adott.
Nincs olyan börtön,
amelyből lelked az égig ne érne."

December 16-án Simon András gyönyörű sorait idézve karácsonyi énekekkel, gyertyákkal léptek be olyan súlyos betegekhez, kik nem tudnak már felkelni, nem tudnak résztvenni a közös ünnepségeken, kiket nem visznek haza az ünnepekre, kiket nem látogat senki sem.
Három ilyen szobában adták elő lélekemelő, szép műsorukat, és nyújtották át ajándékukat több mint 20 idős embernek.

Idézve Balatoni Teréz tanárnő iskolai karácsonyi ünnepségünkön elmondott szavait, hogy bármilyen cselekedet, még a legkisebb is óriássá nőhet, ha szeretetből tesszük, elmondhatjuk, hogy a 11/a osztályos tanulók átélték ezt a csodát, mert átélték, mit jelent jót tenni.
A mai világban sokféle hatás ér mindenkit. Sokszor nehéz a jót-rosszat, értékest és értéktelent megkülönböztetni, de akinek lelkében ott a mérce, mindig tud különbséget tenni, és a helyes utat választja.

Honti tanárnő és diákjai nagyot tettek. Mert azokban a könnycseppekben, melyek a fáradt, idős és kedves, fiatal szemekben egyaránt csillogtak, ott volt az igazi Karácsony minden szépsége, valóban megszületett a betlehemi kisded, az isteni üzenet, mely maga a remény, a fény, a SZERETET.

Köszönöm, hogy jelen lehettem, köszönöm a megrendítő élményt.

Kárpátiné Kovács Edit

A Babits-napról
Az „Így irunk mi!" első helyezettje

A gyermekkor végén

Lassan bandukolt az utcán. Derűs tavaszi nap volt, mégis hideg és szeles. Csak egy vékony kis kabát volt rajta, amit nem tudott rendesen összegombolni, ezért az erős szél állandóan felkapta, és ilyenkor érezte, hogy minden tagját átjárja a hideg. Amikor a toronyórához ért felnézett, majd amikor megpillantotta az órát meggyorsította lépteit, összébb húzta kabátját, és fejét leszegve sietett előre. Már három óra volt és neki negyed óra múlva a raktárnál kellett lennie. Tudta, hogyha nem ér oda időben a mestere keményen megbünteti. Két hete volt utoljára, hogy elkésett, de akkor egy olyan hatalmas pofont kapott, amit eddig még soha. Már megszokta a rengeteg büntetőmunkát, verést, fáradtságot, amit a műhelyben kellett elviselnie, de az a pofon mégis különösen nagy és erős volt. Csak úgy csattant.

Ám soha nem gondolkozott el ezen hosszabban. Ebben a kis halászfaluban született ő, és három testvére, a külváros egyik elhagyatott halászkunyhójában. Mióta csak az eszét tudta, az apja halászként dolgozott a tenger mellett, ő pedig a kikötői raktárban pakolta a nagy hajók által szállított zsákokat és ládákat. A pénzt mindig hazavitte a szüleinek, és már megszokta, hogy ez az élet rendje: amíg a többi gyerek a templommal szemben lévő domboldalon játszik, ő elindul a műhely felé, egész délután dolgozik, aztán este hazaérkezik a kunyhóba. Nem gondolkozott el azon, hogy miért kell ennek így lenni, hogy miért nem játszhat ő is a többiekkel. Hétéves korában kezdte a munkát, és azóta csak ezt csinálja. Most már tizenhárom esztendős.

Amint ezek a gondolatok jártak az agyában, hirtelen megérkezett a kikötőbe. Orrát megcsapta az a szag, amit minden kikötőben érzett: a hal, a friss árú, a tengerészek, kocsmában mulatozó semmittevők, a ládák, zsákok, és a tenger különös illata. Egy ideig még egyenesen haladt tovább, aztán az egyik csónakház mellett balra fordult, és már meg is érkezett a műhelybe.

A műhely egyszerű faépület volt, olyan, amilyet mindenki látott már, aki valaha is volt egy hasonló kikötővárosban. Ide futottak be a hajók, ahonnan a zsákokat a partra dobálták, és nekik kellett azt behordani a raktárba, hogy védve legyen az esőtől és széltől. Ez ment egész nap. Utána még rendbe kellett tenni a zsákokat, és aztán mehettek haza. Gyorsan keresztülfutott az épületen, majd azonnal beállt a többi fiú közé a ládákat pakolni, nehogy a mester észrevegye, hogy elkésett. Felkapta az első ládát, megtámasztotta mellkasával, majd elindult a rakodóház felé. Ahogy letette a ládát, visszaindult és hirtelen felpillantott. Meglátta a gyönyörű, háromárbocos fregattot olyat, amiről mindig is álmodott. Fehér vitorláit, amit nemzeti színű címer díszített, a szél lágyan cibálta, és a hajó kecsesen imbolygott a tarajos hullámokon. Minden álma az volt, hogy egyszer egy ilyenen utazhasson, hogy ő is a kalózmesék rettenthetetlen hőseihez hasonlítson. A mestere már megígérte neki, hogy háromévi szolgálat után –felmehet egy ilyen hajóra. Letelt a kiszabott idő, és a nagy nap előtt már örömmámorban úszott. Elképzelte magát díszes, kék, katonai zubbonyban, tengerészkalapban, ahogy a hajó fedélzetén járhat, osztogathatja a parancsokat, megnézheti az ágyúkat, a puskákat, kardokat, a kapitány iránytűjét, és átadhatja magát a gyönyörnek, amint a hajó csak száguld vele szélsebesen a vad és végtelen óceánon keresztül. Azóta ennek már két éve, és mestere még mindig nem teljesítette ígéretét. Hirtelen mozgolódás támadt a fiúk között.

Mindenki nagy hévvel kapta fel a ládákat, meggyorsította lépteit, és ahogy beért a raktárba, azonnal ledobta csomagját. A sietségnek egyetlen oka volt: megérkezett a mester.

Vajon miért hívták mesternek. Azt senki sem tudta. Talán értett valamilyen szakmához, mesterséghez, jó kovács, cipész, vagy tengerész volt. Pedig valójában egyik sem. Nem értett semmihez. Egyszerűen csak egy kicsit magasabb volt náluk, valamivel idősebb, állandóan ordított és szitkozódott, és hatalmas pofonokat osztott ki azoknak, akik elkéstek, vagy nem végezték rendesen a munkájukat. Ezután a férfi egyszerűen megkövetelte tőlük, hogy mesternek szólítsák, és ez már így volt hosszú évek óta

Fejét kinyújtva, kezét maga mellett lógatva járkált közöttük. Néha kiosztott egy-két dicséretet vagy szidalmat, aki nem tudott elég gyorsan dolgozni, azt meglökte vagy megütötte. De senki sem szólt semmit. Mindenki némán dolgozott, és csak még jobban meggyorsították munkatempójukat.

Pár perccel később érkezett meg egy kisebb csoport. Rögtön látszott rajtuk, hogy nem idevalósiak. Szép ruháik voltak, legyezőik és sétabotjaik, finom szivart szívtak, és elegáns sálat hordtak a nyakuk körül. Hősünk már ismerte őket. A hajó és az egész telep két társtulajdonosa volt a két férfi, velük voltak feleségeik, ill. az idősebbik úr lánya.

A mester eléjük ment és köszöntötte őket. Hajlongásuk közepette megszorította a két úr kezét, aztán karját a raktár fel tárva elkezdte őket körbevezetni a fiúk között.

Hősünk, akiről a történet elején már szót ejtettünk, egy nagy ládával a kezében tartott a raktár felé. Hirtelen csobbanást halott a tenger felől, és fejét arra fordította, miközben nem vette észre, hogy egy csuszamlós kődarab áll ki előtte a földből. Ahogy előre fordult, már nem bírta kikerülni, cipője megcsúszott, és ő már csak úgy bírt állva maradni, hogy eldobta kezéből a ládát, ami nagy csattanással ütődött a földhöz, tört darabokra és hullott ki belőle a drága fűszer.

A fiú felpillantott, de már rögtön ott volt mellette mestere, aki vöröslő arccal és táguló orrcimpákkal éktelen szitkozódások közepette úgy nyakon vágta a fiút, hogy az rögtön hanyatt vágódott, és a nedves sárban kötött ki. Néhány pillanatig mozdulatlanul feküdt, szemét behunyta, és csak azután nézett fel. Látta, amint a két úr arcán halvány mosoly tűnt fel, majd észrevette közeledő mesterét. Már beletörődött a helyzetbe, és várta és reázúduló ütések áradatát, amikor hirtelen valami átvillant az agyán. Gondolatok egész sora cikázott rajta keresztül, és érezte, hogy valami megmozdul benne. Mereven feküdt, és közben kérdéseket intézett magához. Miért van az, hogy őt folyton verik? Milyen alapon van ehhez joga a mesterének? És ha akar, miért nem játszhat ő is társaival a domboldalon? Ha elkésik, miért üthetik meg, és ő miért nem szólhat egy szót sem? És miért kell neki itt feküdnie a sárban és tűrnie az ütéseket, miközben azok az emberek csak ott állnak és bámulják őt. A mestere nem lehet erősebb nála, mivel a sok cipekedés izmait már fiatalon acélossá edzette.

Nem gondolkozott tovább. Mintha elvesztette volna akarata fölött az irányítást, és egy hatalmas erő kerítette volna hatalmába. Emberfeletti erő költözött belé. Hirtelen felpattant, egyenesen megállt és öklével vadul előreütött. Mestere halkán felnyögött a gyomrát ért irtózatos ütéstől, aztán elterült, mint egy krumpliszsák. A következő pillanatban erős karok ragadták meg, és minden irányból záporoztak rá az ütések. Teste összecsuklott, tagjait átjárta a fájdalom, aztán hirtelen elsötétült előtte minden, és ájultan rogyott össze.

Amikor felpillantott, csak azt érezte, hogy mindene fáj, és zúg a feje. Szinte elviselhetetlen volt. Körülnézett, és csak halvány fényeket, embereket, tárgyak körvonalát látta. Pár perc kellett, mire megértette, hogy a faluszéli kis halászkunyhóban van, és akik vele szemben ülnek a szülei. Egy pillanatra megrémült, mert a mai nap úgy indult el hazulról, hogy összeveszett szüleivel, mert nem tisztította meg a halakt. De ez csak egy pillanatig tartott. Felnézett, és halk, elfojtott hangon csak ennyit kérdezett:

- Tudjátok?
- Igen. – felelték a szülei elcsukló hangon.

Egy pillanatig még némán bámulták egymást, aztán a fiú felpattant, és könnyes arcú szülei karjaiba borult. Minden erejével beléjük kapaszkodott, átölelte őket, és halk zokogásban tört ki. Elveszett számára minden, az, hogy mi lett a mesterével, hogy került ide, mi lesz ezután. Szemét elborították a könnyek, és csak annyit érzett, hogy itt van a gyermekkor vége.

Hlavacska Tamás 9.a

Csokikereső verseny

2002.december 14-én, szombaton került megrendezésre a hagyományos Csokikereső verseny. Csapatunk, ami nem is volt olyan kicsi, a Vajdahunyad vár előtt gyülekezett. A pontok kirakása kicsit elhúzódott, de mi fogócskával sikeresen elütöttük az időt. Végre megkaptuk a térképeket, s a szabályok ismertetése után indulhattunk is. A kisebbek óriási kiáltásokkal rohantak fel s alá a Városligetben műanyag pohárkákat keresve. Mindegyikben 10 cetli volt csak, így 11-ként érkezve hoppon maradtál. Minél több cetlit (csokit) kellett a két fős csapatokban gyűjtenünk.

A Csokikereső versenyt a Babits Firkák és a BMG DSE támogatta!
(És Laci bácsi!!!)

Csokikereső verseny

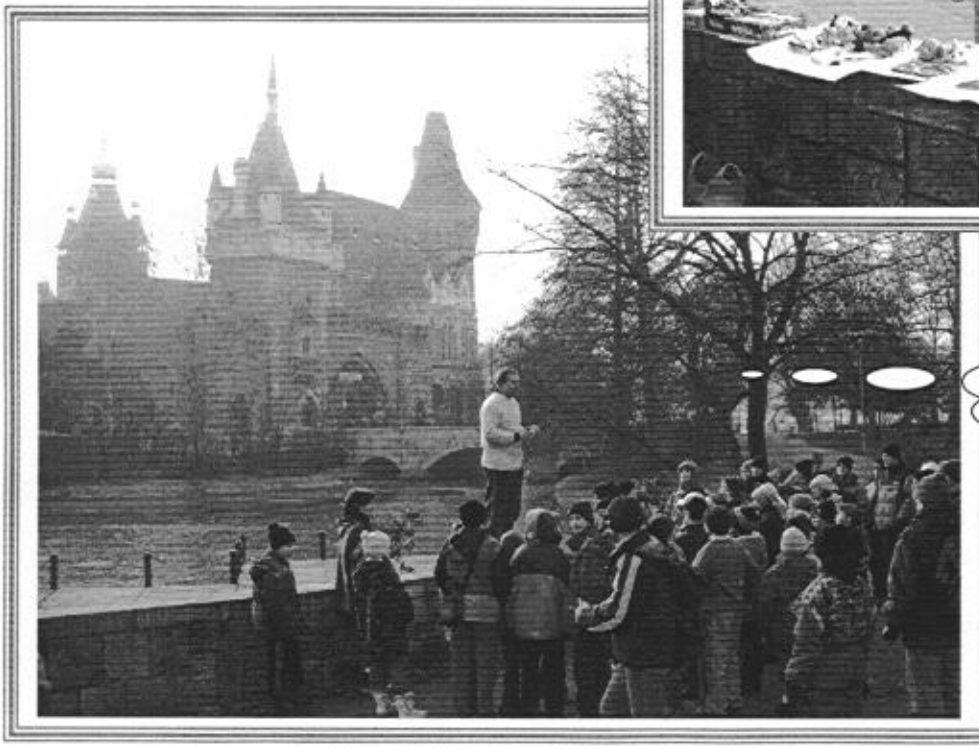
A leleményesebbek ezután elhozták a poharakat, amiről utólag kiderült, hogy szabálytalan. A cetlik a legkülönfélébb helyekről kerültek elő: fák odvából, kút mélyéről, szobrok üregeiből. (Még Anonymus ölében is találtunk.) Miután kellőképp átfagytunk, s letelt a másfél óránk, megkezdődött a pontok összesítése. A versenyt Magyar Enikő nyerte a 11. B-ből, s a csöppségek is remekeltek. A verseny összes résztvevője kapott ajándékot, s a Városligettől hatalmas csatakiáltással búcsúztunk, az emberek nem kis meglepetésére. Köszönjük a szervezőknek!!!

Eredményhirdetés

A díjak

Szebb háttér nem is lehetne

Viccek

Ül a nyuszi a szakadék szélén, néz maga elé és egyre csak azt hajtogatja:
- Boci, boci, boci.
Arra jön a medve és kérdi:
- Mit hajtogatsz itt te nyuszi?
- Boci, boci.
- Hol? -néz lefelé a medve.
- Boci.
- De hol? -kihajol, és lezuhan a medve.
A nyuszi most már azt hajtogatja:
- Maci, maci.

****

A sárkány egy páncélos lovaggal találkozik.
- Micsoda pechem van - sóhajt fel - megint konzerv!

****

- Ma alig tudtam elmenekülni a cápától - panaszolja egy tengeri hal a másiknak.
- Van ellene orvosság! - mondja a másik. - Vegyél a szádba egy adag algát!
- És az használ?
- Attól függ, hogy milyen gyorsan menekülsz.

****

Két hal beszélget a tóban:
- Vigyázz! -mondja a nagyobbik- Az ott egy horog. Nehogy bekapd!
- Miért? -kérdezi a kis hal.
- Két okból. -válaszolja a nagy- Az egyik, hogy ha bekapod, akkor kihalásznak, megpucolnak, megsütnek és megesznek.
- Nagyon köszönöm -hálálkodik a kis hal- megmentetted az életemet. És mi a másik ok?
- Az, hogy én akarlak megenni!

Diákmurphy

Következő válogatásunkat Gálik Péter: Diák Murphy **című könyvéből gyűjtöttük.**
Avagy: a problémák kezdete nem esik egybe a felnőttkor kezdetével

A felelet elkerülésére vonatkozó alaptörvény
Ha a tanár azt keresi, hogy ki feleljen:
1. Szedd össze magad, nézz értelmesen, és tegyél úgy, mintha készültél volna!
2. Tartsd vissza a lélegzeted, és menj össze 15-20 centit!

Folyománya: ha a tanár megfontolt ember, előbb-utóbb megfulladsz
3. Be se gyere órára!

Folyománya: igazolatlan óra
Ha mégis neked kell felelni:
1. Próbáld értelmesen megmagyarázni a tanárnak, hogy rosszul választott!

Folyománya: nem fog sikerülni

Ponthatár-törvény
Ha a dolgozat ponthatárai: 93, 81, 64 pont, akkor biztos lehetsz benne. hogy Neked 92, 80, 63 pontod lesz.
Matematikailag: ponthatár = n , akkor Neked $n-1$ pontot ér majd a dolgozatod.

Eredményesség-mérő főtörvény
Aki mindig puskázik- buta marad.
Aki soha nem puskázik- az őrült.
Aki néha puskázik- elkapják.
Folyománya: Aki buta marad, annak lesznek a legjobb jegyei.

Hatás-ellenhatás törvénye
A tanár viselkedése jelentősen befolyásolja a diák viselkedését.
Kiegészítés: hát még a diák a tanárét!

A délutáni szabadidőt nem tanulással töltők törvénye
A szünet pontosan olyan, mint a tanóra: arra való, hogy végigtanulják.

Tankönyv-törvény
Az, hogy a tankönyvben a 73. oldalon tartasz, korántsem jelenti azt, hogy tudod, mi van az előző 72 oldalon.

Megfigyelés a szűkre szabott szabadságról
A szünidő és a hétvége, akármilyen hosszú is, mindig rövidebb a kelleténél.

Aranyköpések

Kéfer Ferenc:

Hívjuk segítségül a kis tehenet, aki nem akar karácsonyi disz lenni a fán mint „szellemi mankót"

D: Nincs is tőgye!
T: na nehogy már egy amputált tőgyü kis tehenet berakjanak a TV be!

T: Toldi nem bírna egy bikával , max egy magyar szürke marhával !
D: Na azért Toldi Miklóst ne keverjük ebbe bele !

D: Láttuk a tanárurat táncolni a szalagavatón !
T: Az ki van csukva !
(kémia)

Bodnár György:

D: Tessék kihívni xy tanárnőt !
T: Máris hozom !

Ács Mária :

Hajdanán, mikor ti még egy sejtelmes gondolat sem voltatok…

Ami ebből következik , az természetesen ebből következik…
(magyar)

Balázs Gábor :

Hát igen, bizony kegyetlenül kiirtották azt a népet, ami nem igen esett nekik jól.
(történelem)

Danitz Béláné:

Az elfajzott téglalapot nevezhetjük blokknak
(számítástechnika)

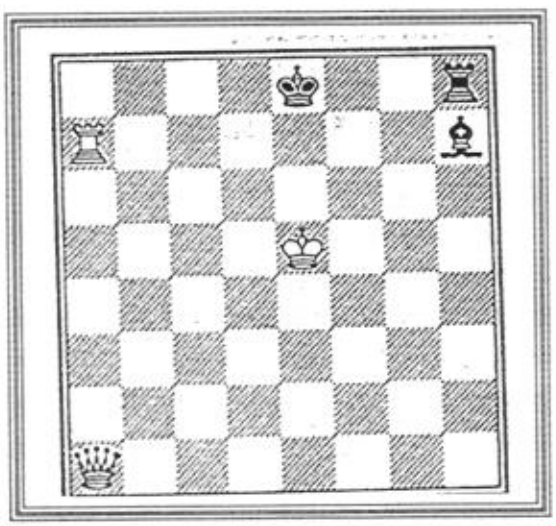
Molnár Sándor :

Sajnos bejött, milyen jó lenne, hadd izzadjon a tanár !

Fogjuk még gyakorolni, mert ahogy tudjátok az krimi
(matek)

SAKKROVAT
Molnár Sándor tanár úrral

Ebben a számunkban Kardos Tivadar egy 1969-es feladványát közöljük.
Világos indul és második lépésben mattot ad!
A megoldásokat az ismét a helyére kerülő BF-ládába várjuk, illetve azt kérném, hogy a ki személyesen nekem mondja meg a megoldást az is írja fel a nevét és osztályát az esetleges félreértések elkerülése végett!

Előző számunkban a vezér volt a kulcsfigura, egy szép elterlés után születik meg a matt: A kulcslépés Vezér f8-ról a8-ra lép.
Két megfejtőt sorsoltunk ki, aki Teri nénitől a portán átveheti az egy- egy szelet csokiját és az ingyen újságot.
A nyertesek Vindics Tamás és Varga Bertalan, mindketten az 5.b-ből.
Gratulálunk!!!!
A mostani feladvány megoldásainak leadási határideje:
2003. március 3. hétfő.

1047 Budapest
Tóth Aladár u. 16-18.
Tel.:2334429

A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja
Megjelenik 200 példányban -
Felelős kiadó: Poór Dorottya IDB elnök
Főszerkesztő: Zergi Csaba
Felelős szerkesztő: Marton Sándor
Sokszorosítás: Tóth Tamás
(külön köszönet érte !!!)

Lapzártakor néztük meg az e-mailjeinket és még két kép hevert köztük, amelyek a Babits Napi előadáson készült. Gyarmati László az MMS-ekről és más mobilcsodákról tartott előadást és készített két képet szerkesztőinkről és küldte el azonnal WAP-on. Közszemlére tesszük az egyiket és ezúton is köszönjük!

Gólyatábor-pályázatok

Az immár hagyományosnak mondható Gólyatábor idén **2003. augusztus 21-24.** között kerül megrendezésre Velencén. Az ez évi keretjáték **Süsü összes története**, kivéve a Süsüke-epizódok. A tábor ideje alatt a királyi várban levő céhek versenyeznek egymással, nevezetesen a pékek, a favágók, a csizmadiák, a sárkányfűárúsok és a cölöpverők céhe. Az itt következő pályázatokon való részvételt a fentiek szellemében fontoljátok meg :-)

Pályázati kiírás
Tábori dekorációra

Várjuk azon lelkes Babits-diákok jelentkezését, akik hajlandóságot és tehetséget éreznek arra, hogy a 2003. évi BMG Gólyatábor dekorációját elkészítsék.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- pólóterv
- nagyvetélkedő dekorációja
- állandó tábori dekoráció (csak pl.: tetszik - nem tetszik tábla, kívánságlista, stb.)
- jelmezek
- csapatjelképek
- költségtervezet

Jogdíjas grafikai illusztrációkat nem használhatunk fel!

Leadási határidő: március 3.
A pályázatokat Marton Sándor tanár úrnak adjátok le!

A pályázat nyertesei a táborban való kedvezményes (és munkával teli) részvételt nyernek.

➡

melléklet

Gólyatábor-pályázatok

Pályázati kiírás
Akadályversenyre

Várjuk azon lelkes Babits-diákok jelentkezését, akik hajlandóságot és tehetséget éreznek arra, hogy a 2003. évi BMG Gólyatábor akadályversenyének terveit elkészítenék.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- az akadályverseny feladatait (legalább 10-15 feladat)
- esetleg pályaterv (lásd és használd Velence-térkép)
- eszköz- és emberigény
- költségtervezet

Figyelem! A pályázatot azért írjuk ki, hogy minél több új ötlettel színesítsük a tábori programot!

Leadási határidő: március 3.
A pályázatokat Marton Sándor tanár úrnak adjátok le!

A pályázat nyertesei a táborban való kedvezményes (és munkával teli) részvételt nyernek.

Pályázati kiírás
Bátorságpróbára

Várjuk azon lelkes Babits-diákok jelentkezését, akik hajlandóságot és tehetséget éreznek arra, hogy a 2003. évi BMG Gólyatábor bátorságpróba terveit elkészítenék.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- a bátorságpróba feladatait (legalább 10-15 feladat)
- esetleg pályaterv (lásd és használd Velence-térkép)
- eszköz- és emberigény
- költségtervezet

A pályázatot azért írjuk ki, hogy minél több új ötlettel színesítsük a tábori programot!

Leadási határidő: március 3.
A pályázatokat Marton Sándor tanár úrnak adjátok le!

A pályázat nyertesei a táborban való kedvezményes (és munkával teli) részvételt nyernek.

melléklet

Gólyatábor-pályázatok

Pályázati kiírás
Nagyvetélkedő

Várjuk azon lelkes Babits-diákok jelentkezését, akik hajlandóságot és tehetséget éreznek arra, hogy a 2003. évi BMG Gólyatábor záróesti nagyvetélkedőjének terveit elkészítenék.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- a nagyvetélkedő minél kreatívabb alapötletét
- az előzetesen kiadandó feladatokat
- a nagyvetélkedő feladatait (legalább 15-20 feladat)
- dekorációs, eszköz- és szereplő (ember) igény
- költségtervezet
- időterv

A pályázatot azért írjuk ki, hogy minél több új ötlettel színesítsük a tábori programot!

Leadási határidő: március 3.
A pályázatokat Marton Sándor tanár úrnak adjátok le!

A pályázat nyertesei a táborban való kedvezményes (és munkával teli) részvételt nyernek.

Pályázati kiírás
Céhmesterek és mesterjelöltek

Várjuk azon lelkes Babits-diákok jelentkezését, akik hajlandóságot és tehetséget éreznek arra, hogy részt vegyenek a 2003. évi BMG Gólyatábor megszervezésében és lebonyolításában.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- eddigi iskolai és egyéb rendezvényeken való részvétel és szervezési tapasztalatok
- milyen tulajdonságaid alapján érzed magad alkalmasnak a feladatra
- kikkel szeretnél együtt dolgozni, milyen munkakörben (esetleg kikkel kevésbé)
- milyen feladatok állnának közel a szívedhez (esetleg melyek kevésbé)

Leadási határidő: március 3.
A pályázatokat Marton Sándor tanár úrnak adjátok le!

A pályázat nyertesei a táborban való kedvezményes (és munkával teli) részvételt nyern

melléklet

Természetfigyelőtábor a Tisza-tónál

2003. július 24-30. között idén is lesz Természetfigyelő Tábor a Tisza-tónál. Szállás melegvízzel rendelkező kempingben, teljes ellátással, saját sátorban. A program gerincét idén is a Tisza-tó szépségeinek kenuból való kukkolása adja, de emellett sok más érdekes, izgalmas és élményszámba menő programot, pl. strandröplabda, foci, méta, vetélkedők, termálfürdő, szabadstrand, „Terminátor", indiánfonás, fafaragás, vízi akadályverseny stb. ígérhetünk.

A tábor teljes összköltsége 16.000 Ft, amit remélhetőleg pályázati támogatásokkal 13. 000 Ft-ra tudunk csökkenteni.

Jelentkezni április 15-ig 4000 Ft előleg befizetésével lehet **Marton Sándor** tanár úrnál.

Matektábor

Idén is megrendezzük Velencén a Matektábort 2003.augusztus 24-28 között.
Részvételi díj 8000 Ft.
Ezért teljes ellátást, pólót, vetélkedőket, akadályversenyt, mozit és persze sok, sok, sok matekot tudunk nyújtani.
A jelentkezés feltételeiről érdeklődj matektanáraidnál!

melléklet

Babits Firkák

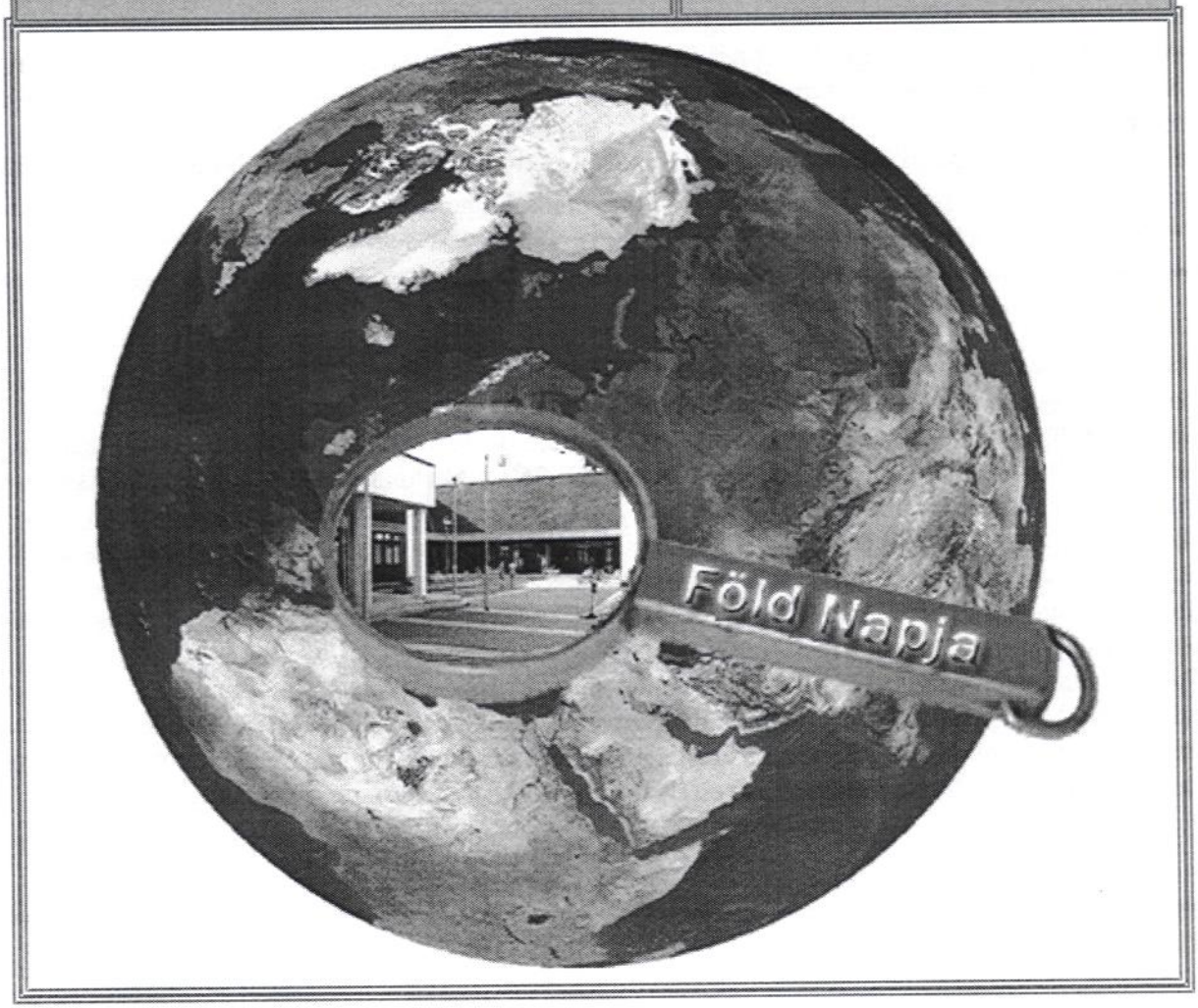
X. évfolyam, 5. szám – 2003. április
A Babits Mihály Gimnázium
Diákönkormányzatának lapja

Újra itt, veletek, most a Föld-napja ürügyén kicsit jobban a természettudományokhoz kapcsolódva, de ismét vannak beszámolóink és tréfásabb oldalaink.

Ami mindenképpen újság az újságban, hogy a hatodik számmal párhuzamosan egy cd-n szeretnénk megjelentetni önköltségi áron (négyszáz forintért) az első 10 évfolyam valamennyi számát. Elég nehezen tervezhető számunkra a példányszám, ezért kérünk benneteket, hogy aki szívesen venne egyet, az Teri néninél, a portán névvel és osztállyal iratkozzon fel május 25-ig. Június első hetében házhoz szállítjuk a lemezt. (Mindössze Windows 95 a rendszerszükséglet.) Szóljatok régebben végzetteknek is a lehetőségről!
Jó szórakozást!

A tartalomból:

- **Az italautomatáról,**
- **A Büféről,**
- **Föld-napi gondolatébresztő**
- **Egy szendvics és egy rezgőmozgás mesében**
- **Farsangi beszámoló,**
- **Újra néptánc péntekenként,**
- **Kiállítások a galériában,**
- **Ti írtátok (próza, vers, nyelvi játékok),**
- **Aranyköpések,**
- **Tréfás írások,**
- **Sakkrovat Molnár tanár úrral**
- **Egy remek cikk sajnos kimaradt Farkas Ilditől, de a következő számban pótoljuk**

Gondolatébresztő A Föld-napján

X. évfolyam 5. szám
2003. április

Eddig azt hittem, a szilvás gombóc körül forog a Föld. Tévedtem. A Föld a saját tengelye körül forog. Azt a feladatot kaptam, hogy valamiféle gondolatébresztőt próbáljak írni, hogy bennetek fölkeltsem a szellemet, a grínpisz aktivistát, de félre a viccel.
A Föld napja gondoljunk bele, mennyire fontos. Nap mint nap megyünk el az utcán, dobunk el szemetet, nem törődünk a természettel. Hadd idézzek a Kormorán együttestől: *„az égig érő fának, ha nem nő újra ága, úgy élj, te legyél virágnak virága"* könnyebb értelmeiben vehetnénk ezt a Föld napja szlogenjének, mi vagyunk felelősek az élőhelyünkért! Nem kell olyan messzire menni, hogy szemetet találjunk, kimegyünk szinte bármelyik utcába, már körülölel minket a hulladék. Kérdem én: kinek jó az, ha szemétben kell élnie?

Szerencsére még van néhány emberben annyi önérzet és becsület, hogy nem szemetel, nem rondítja el a saját élőhelyét. A Föld napja arról szól, hogy tiszteljük a saját lakhelyünket, a saját életterünket, ezt a parányi csodát a világűrben: a Földet. Azzal, hogy megtiszteljük a környezetünket, azzal saját magunknak teszünk jót. Azt mondják, egy embert a lakhelyéről lehet megítélni. Ha ezt egy kicsit tágabb fogalmában értelmezzük, akkor azt mondhatjuk, hogy a világon élők nagy része rossz ember. Csak egy lépés a jóság felé, ha nem szemetelünk, nem szennyezünk, nem pusztítunk. Sajnos az ember (eddig úgy néz ki) nem tudja ezt megtenni. Nem akarunk jók lenni.
Az egész akarat kérdése. Igen, kedves olvasó, neked is van akaratod, bármilyen hihetetlen! Ha valamit elszántan próbálunk megoldani, az valószínűleg előbb-utóbb sikerül is. Az emberek ma már nem elszántak, hiányzik belőlük az akarat (tisztelet a kivételnek). Nem holmi mesevilágban élünk, ez a realitás, nekünk nincsen Bolygó Kapitányunk, se Planétásaink, akik megmentsenek! Egy szörnyű napon arra fogunk ébredni, hogy a szemét ellep mindent, nem lesz egy zöld folt sehol, a mutáns pónik elfoglalják a parlamenteket, és diktatórikus, szemétfeldolgozáson alapuló irányítást fognak bevezetni! És akkor ez lesz a Mutáns Pónik Bolygója! Na jó, kicsit belelovalltam magamat.☺
Mi mit tehetünk ez ellen?
Először is: Legyen meg a saját akaratunk, akarjuk megváltoztatni a rosszat, legyen kreativitásunk, csináljuk végig, ha valamibe belekezdünk. Lehetőleg figyeljünk oda a környezetünkre, törődjünk vele (ezáltal magunkkal). A tiszta, rendes környezetben jobban megy a munka, kellemesebb dolgozni (mondom én, akinek a szobájában a rend 0%-os)! Járjunk mindig egy lépéssel a szemét előtt (sétáljunk gyorsabban)! Ne szemeteljünk (éhezzünk, hogy ne legyen mit eldobni)! Legyünk igényesek!
Miért jó ez nekünk?
Ha irónikus akarnék lenni, akkor felvetném azt a kérdést, mint az ifjonc a Hohes C multivitamin reklámban:
–Apa! A kecske miért nyalja azt a követ?
–Azért kisfiam, mert ő így jut ásványi anyagokhoz!
Nekünk azért érdekünk védeni a környezetünket, mert itt élünk, itt fogjuk leélni az életünket, (hacsak nem követjük Anettkát az űrbe) érdekünk, hogy tiszta legyen, hogy amíg itt élünk, jó legyen itt lakni, hogy öröm legyen kimenni az utcára, és ne egy újságpapír, vagy egy eldobott rágógumi találjon szemen, hogy megóvjuk magunkat a káros anyagoktól, hogy szegény piszoktól szürke bolygónkat megfürdessük tisztaságban, az évnek legalább ezen a napján. Fontos megtartani ezt a napot, hogy emlékezzünk, hogy felébressze bennünk az ellenszenvet a szemét, a mocsok, a piszok iránt.
A Föld a barátunk, igyekezzünk őt megóvni, hogy egy tisztább, egészségesebb otthonunk legyen.
Megyek, rendet is rakok a szobámban, mert itt tényleg a lét a tét!

Osee

Babits Firkák

2003. április
X. évfolyam 5. szám

(„A becsület ennél mégis többet ér" – Piramis)

Szülőfalum és Sárosd között volt egy buszjárat, tele ingázó dolgozókkal: reggel ment, műszakváltáskor jött. A sofőr egyik haverjának egyszer azt mondta: – Nem kell jegyet venned, adj egy húszast! (50 Ft helyett) Teltek múltak a hetek és lassan mindenki csak húszasért járt. Egyszer, mint minden évben jött a menetrend-módosítás. A Volán megszüntette a járatot. Lett is nagy össznépi felhördülés: – Hogy fogunk így munkába járni? Ki ad enni a gyereknek?... A Volán széttárta karjait és közölte érveit: Az elmúlt félévben senki nem járt a busszal, hiszen nem váltott jegyet senki. – Pedig mi jártunk(!!!) zengte a reggelente egymás lábát taposó tömeg. Lett nagy kivizsgálás, a sofőröket elbocsátották (kistérségünk nem a munkaerő felvételekről híres) és ismét bebizonyosodott, hogy a rövid távú érdek nem feltétlenül szolgálja a hosszú távú érdekeket és a meséknek sem mindig jó a vége.

(„Gondold meg és igyál!"– Petúr)

„Hiteles" kép a büféről

Nem régen iskolánk büféjében két reformot is végrehajtott Marcsi néni és Marci bácsi. Az első változtatás egy népszerű szolgáltatás, a hitel megszüntetése volt. Ez azért volt szükséges, mert sok diák nem adta vissza a kölcsönt. Ugyan 200-300 Ft-ot fizetünk egy alkalommal, de a sok tételből több ezer forint is összejöhet. Sajnos, ha nem vesszük komolyan a kölcsönök visszafizetését, akkor ezt a lehetőséget nem tudjuk tovább élvezni, ha a büfében vásárolunk.

A másik változás a büfé árain tapasztalható növekedés. Mikor ennek indokairól kérdeztem Marcsi nénit, elmondta, hogy a boltok és a közművek (Elektromos Művek, Vízművek) áremelései miatt kell nekünk is többet fizetnünk. Bár még így is jobb 20 Ft-tal többet fizetni, mint a menzán a kelkáposzta főzelékből repetázni. (Van aki azt is szereti – a szerk.)

Büféseink remélik, hogy ezek a változások nem fogják elvenni a kedveteket a vásárlástól.

A kenyér ennivaló, tehát dobálásra semmiféle képpen sem alkalmas.
A kenyeret egyetlen esetben szabad csak dobálni, ha kacsákat etetünk vele a tóban.
A kenyeret többféle képpen el lehet fogyasztani. Ha a kenyérre vajat teszünk és esetleg szalámit is, ízletes reggelit lehet belőle varázsolni. Ha az ebéd főzelék, lehet hozzá kenyeret törni. Ideális vacsora a pirítós kenyér. Erre ajánlatos vajat és sót rakni.
A kenyeret még sokféle képpen fel lehet használni. Például, ha kovászos uborkát szeretnénk csinálni, szükségünk van kenyérre is, mert különben a kovászos uborka nem lesz kovászos uborka.
Többféle kenyér van. Az, hogy mennyire egészséges, az alapanyagától függ. A rozsból készült kenyér egészségesebb, mint a búzalisztből készült kenyér.
A kenyér általában búzalisztből készül. Régen az emberek sorba álltak a malmoknál, hogy búzájukból liszt legyen. Manapság a kenyeret a modern technika révén készen vehetjük a boltban, és nem kell búzát termelnünk, learatnunk azt, majd sorba állni a malomnál és végül nem kell megsütnünk a kenyértésztát.
A kenyérért sokan dolgoznak meg verejtékes munkával!

Valaki, aki az ebédlőben nem tudta, hogy a kenyér mire való, de ma már tudja...
(Köszönöm, hogy megírta! – A felelős szerk.)

Babits Firkák
2003. április
X. évfolyam 5. szám

Egy szendvics Artúr király gyomrában,

avagy egy sajtos-szalámis szendvics története a tápcsatornában

Kedves olvasó! Én egy sajtos-szalámis szendvics vagyok. A nevem Szendich (ugye milyen eredeti?). Arisztokrata famíliából jöttem. Eredeti francia vagyok: a kenyér francia búzából készült, a szalámi egy kergemarha-kóros tehénből (ez pech, de 1500 év múlva se lesz jobb), a sajt eredeti penészes Camambert. Pont egy angolnak kellett hát megennie?!

Persze tálcán kínáltak a királynak, és az a nagy behemót rögtön nekem esett. Hiába akartam tiltakozni, hogy egy kis szalmakrumplival és kólával egyenek meg, amerikai módra, de még azt se tudták, hogy egyáltalán van Amerika!

Szóval az a nagy, bozontos melák (Artúr) összenyomogatott a hosszú, csontos ujjaival, és a pókharapó fogaival elkezdett harapdálni. Azt azért sajnáltam, hogy a király nem adott hozzá a tápértékemhez két kalóriát. Rettenetes bűz volt odabenn, s ezt tetézte, hogy egyszerre hat helyről öntöttek nyakon egy lúgos löttyel, a nyállal. Ez azért sem esett jól, mert én a Johnsons' péháötpontötöt használom. A nyál egyik alkotója, a nyálamiláz rögtön nekiesett a kenyérnek, és a szénhidrátokat diszacharidokra bontotta. Közben a harántcsíkoltan izmos nyelv össze-vissza lökdösött, hogy majd' felfordult a nem létező gyomrom. Erről az jutott eszembe, hogy mi van akkor, ha a király (létező) gyomra felfordul. De nem volt időm eljátszani a gondolattal, mert ízekre szaggatott a fogaival, melyekről nehezen hihető, hogy valaha fehéres színben tündököltek volna. Az egyik ilyen fog tövében egy répa- és egy krumpli darab (két, előző fogásból itt ragadt bolygó hollandi) szervezett szabályos tüntetést. „Csatlakozz hozzánk!" és „Éljen a tejsav!" feliratú táblákkal fejtettek ki propagandát az emberiség hatalma és uralma ellen. Bár undorító állatfaj az ember, mégsem csatlakoztam a lázongó ifjúsághoz. Ezen a szakaszon (a szájüregen) átjutottam, de a garatban sorompóként állt utamba a gégefő porc, pedig nem vonat, csak levegő áramlott ki-be. Gondolom egy vaskos tréfát dobott be Artúr a köztudatba. Végül aztán felemelkedett a sorompó, így lejjebb jutottam egy izmos falú, féreg módjára mozgó alagútba, a nyelőcsőbe. Ezután kerültem az előbél utolsó szakaszához, a gyomorhoz. A szájüreg után ez volt a legrázósabb, mert ez keverő és perisztaltikus mozgásra is képes, és nekem mindkettőt megmutatta. Ráadásul a fala redőzött és bolyhos volt, és – a többi szervhez hasonlóan – undorító nyálka borította. Emellett gyomornedvet is öntött hozzám. Először azt hittem, azért, hogy ne érezzem egyedül magam (ezt a feltevést látszott támogatni, hogy savas volt, és nem lúgos), de kiderült, hogy ez korántsem olyan barátságos folyadék, mert a pepszin szétkapkodta a fehérjémet.

Mikor a gyomorkapun át távoztam, örültem, hogy nem szarvasmarha evett meg, mert akkor ezt a hullámvasutazást még háromszor kellett volna átélnem. A nyombél felé közeledtemben a nyakamba folyt a barnás zöld, lúgos epe. Ízekre szedett: cseppekre oszlatta a szalámit. A hasnyál még rosszabb volt, mindenemet emésztette.

A helyzet egyáltalán nem javult: az egész középbélben molesztált a vékonybélnedv, ami szintén emésztette a fehérjét, a szénhidrátot, a zsírt és a nukleinsavat is. Az út – bár csak 8-10 méter volt –, hosszú volt és unalmas. Az egyetlen izgalmas dolog az volt, hogy feltűnt egy horgasfejű galandféreg. „Bekapott" néhány falatot a mellettem úszkáló moslékból, majd eltűnt a következő kanyarban. Őszintén szólva nem csodálkoztam rajta, hogy itt találtam – amilyen higiénikusak errefelé az emberek! (Bár a bélférgesség egyik tünete az étvágytalanság, ahogy én elnézem, erre nem panaszkodhat Artúr!)

Átértem az utóbélbe, ahol kivonták belőlem a vizet és a sót, úgyhogy elég sűrű lettem, majd a végbélnyíláson át a királyi pottyantóba érkeztem.

Mondhatom, kezdetben nagyon sötét volt, de mióta leomlott felőlem a vár, már gyönyörködhetem a napsütésben. Nagy kár, hogy még nem fedezték fel Camelot romjait, mert akkor nem kéne az idők végezetéig legyekkel társalognom, hanem a British Museumba kerülnék, mint Artúr-kori lelet!

Atife

Babits Firkák

2003. április
X. évfolyam 5. szám

A harmonikus rezgőmozgás

Hol volt, hol nem volt, az olajdiffúziós szivattyún is túl, volt egyszer egy fizikatanár (félállásban öregkirály). Ennek a fizikatanárnak volt három fia. Egy nagy, egy középső és egy legkisebb. Az öreg tanár fölött (mint azt a jelző is mutatja) már igencsak eljárt az idő. Ősz szakálla a földet súrolta így aztán folyton rálépett és ennek következtében „elnyalt" a palota kövén.

Talán ezeknek a folyamatos agykárosító eséseknek volt köszönhető, hogy kihirdette: Három fiam közül az lesz a király, aki a leginkább hasonlít a harmonikus rezgőmozgásra. Több se kellett a srácoknak, elkezdtek gyakorolni ezerrel.

Elsőként a legidősebb fiú próbálkozott. Ő azonban valamit nagyon elrontott, hiszen végig egyenletes körmozgást végzett, azaz a szögelfordulása egyenesen arányos volt az elfordulás idejével. Hiába magyarázta apjának, hogy a kör síkjában egy egyenesre vetített képét harmonikusnak tekinthetjük, ez őt nem hatotta meg.

A középső fiú következett. Ő már valódi harmonikus rezgőmozgást végzett (igazi emberi csoda volt) ugyanis kitérése az idő függvényében szinusz függvénnyel volt leírható. A fiú periódikusan mozgott. A maximális kitérés után egy nyugalmi helyzetbe ért (idáig mozgásállapota gyorsult), majd innen egy negatív maximális kitérésbe (idáig pedig lassult). Ekkor egy pillanatra megállt, majd elindult visszafelé. Mozgásállapota tehát adott helyen, adott időközönként ismétlődött. A legrövidebb ilyen időtartam a periódusidő volt.(Jele: T)

A fiú (akit az egyszerűség kedvéért nevezzünk csak Bélának) nagyon belejött a dologba. Egyfolytában kitért. Béla maximális (legnagyobb) kitérését amplitúdónak nevezték. (Jele: A /kitérés jele pedig: y/)

- Nagyszerű! - örvendett a király. - Van még hozzáfűzni valód?

- Nos, igen, apám! Feltétlenül el kell mondjam, hogy az egységnyi idő alatti periódusok száma a frekvencia. (Jele: f, mértékegysége 1/sec, azaz Hz) Ezenkívül szeretnék köszönetet mondani! Ez a mozgás ugyanis nem jöhetett volna létre, ha nem hat harmonikus erő! Félreértés ne essék! Harmonikus az az erő, amely a kitéréssel ellentétes irányú és azzal egyenesen arányos!

- Jól van fiam! Már csak egy kérdésre kell válaszolnod! Mondd meg hát hogy ha egy rezgő test 24 sec alatt 132 rezgést végez, akkor mekkora a frekvenciája és rezgésideje? És ha már itt tartasz, írd föld a kitérés–idő függvényét is, ha a legnagyobb kitérése 5 cm!

Béla hirtelen megdermedt. Erre aztán nem számított. Ő úgy gondolta, hogy elég lesz csak mozognia és gondolkodnia nem is kell majd... De ez nem az a helyzet volt.

Babits Firkák
2003. április
4. évfolyam 5. szám

A harmonikus rezgőmozgás

Ekkor a hirtelen jött csendet megtörve előállt a legkisebb fiú (akit Vazul névvel „áldott" meg az ég). Minden tekintet rászegeződött. Vazul legelőször is kigyűjtötte az adatokat:

z=132
A=5 cm=0,05 m
t=24s

---

f=z/t=132/24=5,5 Hz
T=1/f=1/5,5=0,18 sec
y =A sin (2π t /T) =0,05*sin(829,38)

- Nem rossz, Vazul-fiam, nem rossz... De még két kérdésre kell válaszolnod a tankönyvből, ha te akarsz lenni a király!
- Állok elébe édesegyapám!
- Mondd meg hát, hogy összetehető-e harmonikus rezgőmozgás két egyenletes körmozgásból?
- De hát apám! Ezt már megbeszéltük! Egyből is! Lásd a 14-15. sorokat!
- Nosza lám igazat beszélsz lurkó!
- Én Vazul vagyok!
- Mindegy! Inkább felelj! Egy harmonikus rezgőmozgást végző test egyensúlyi helyzete stabilis, labilis, vagy pedig közömbös?
- Nos én úgy tudom, hogy ha egy testet kitérítünk és az visszatér eredeti helyzetébe akkor stabilis egyensúlyi helyzetről beszélünk! És a harmonikus rezgőmozgást végző test folyton visszatér a kiindulási helyzetébe, tehát elvileg stabilis lenne de én mégis valami logikai buktatóra gyanakszom...
- Puha vagy fiam! Tudod mit? Meggondoltam magam! Inkább annak adom a királyságomat, aki a legjobban utánozza a matematikai ingát! Addig is én maradok a király!

HÖÖÖ! KIRÁLY!!!

Megjegyzés:
A műben található bármiféle hasonlóság valós személlyel csupán a képzelet szüleménye! A gyártó az esetleges mellékhatásokért felelősséget nem vállal! Megértésüket köszönjük!

szunyi

Farsang 2003

Babits Firkák
2003. április
4. évfolyam 5. szám

Ismét nekem jutott az a megtiszteltetés, hogy tudósíthatok az idei farsangi buliról.
Egy kis ebédlőrendezéssel és asztalhordással kezdtem a délutánt, majd mikor elkezdték felrakni a lámpákat és a hangfalakat, akkor körülnéztem, hogy áll a helyszín.
A beszélgető asztalokat és a kaszinó helyét is felállították.
A büfé pultjain a sütemények kis része volt kirakva, de néhány diák már el is kezdett enni, nehogy lemaradjon valamiről.
A jelmezesek elmentek öltözni, és bejelentették, hogy öt perc múlva kezdődik a jelmezverseny. A zsűri – Dominik Anikó néni, Nagyné Ács Mária tanárnő, Poór Dóri, Maróthy Laci – helyet foglalt az asztal mellett. Legnagyobb örömünkre nemsokára felvonultak a maskarások. Volt itt mindenféle öltözet: boszorkányok, focista, punk, Túró Rudi (nagy sikert aratott), és a kaszás, a halál is. Végül a zsűri úgy találta, hogy a legötletesebb jelmezek közül:

1. **Túró Rudi**
2. **Halál**
3. **4 elem**

különdíjas: Lagzi Lajcsi.

A díjak (boci csokik) kiosztása után rövid szünet következett, de hamarosan megkezdődött a diszkó és a kaszinó. A diszkóban a zenére tombolhattátok ki magatokat, amiben a hozott fénytechnikának is jutott szerep. A szerencse birodalmában fabatkáért játszottak rulettet, black jack-et és fej vagy írást. Sokat lehetett nyerni, de teljesen le is lehetett gatyásodni. A büfében jó volt a kiszolgálás és bő a választék. Hét órakor bezárt a kaszinó, majd nem sokkal ezután megkezdődött a tombolahúzás. Focilabdákat, kosárlabdákat, csokikat és kisebb ajándékokat lehetett nyerni. Később a kaszinó árverésén lehetett fabatkával licitálni különböző jutalmakra.
Bár cikkemet halálos fenyegetések között írtam, melyek a farsangi mulatságról alkotott véleményemet próbálták befolyásolni, remélem sikerült valósághűen tudósítanom.
Köszönet mindazoknak, akik részt vettek a farsang szervezésében és lebonyolításában!

Nemes András 6.b

Újra indul a néptánccsoport!

A Boróka néptánccsoport alapító tagjai tavaly érettségiztek! A szeptember óta újraalakult közösség további tagokat keres, hogy a megkezdett munkát folytathassa.
Első új koreográfiánk elkészítéséhez (amelynek részét képezi egy humoros kisszék tánc is) főleg fiúkra van szükség, de mindenkit szeretettel várunk! **A próbákat pénteken du. 2-től 4-ig tartjuk a kisépület 10-es termében.**
A régi csoport föllépett az énekkarral és számos önálló műsor mellett még Görögországba is eljutott!
Bármelyik próbánkra szeretettel várunk és további kérdéseidre is szívesen válaszolunk!

Babits Firkák

2003. április

X. évfolyam 5. szám

Kerületi rajzverseny

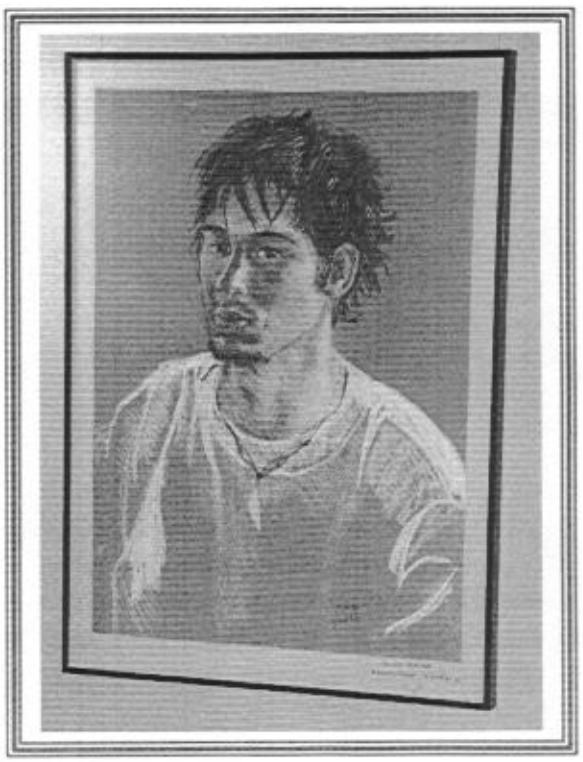
Márciusban iskolánk adott otthont a kerületi képzőművészeti versenynek.

Bányai tanár úr jóvoltából a képeket mi is megnézhettük a galériában, ahol egy egész hangulatos díjátadó megnyitó kerekedett.

Képeinken a beérkezett pályamunkákból szemezgettünk, illetve az eredményeket olvashatjátok.

Babits Firkák
2003. április
X. évfolyam 5. szám

Kerületi rajzverseny

EREDMÉNYEK

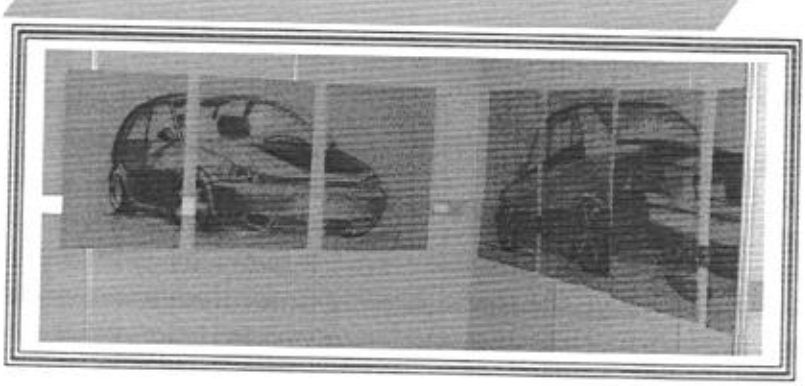
9–10.évfolyamon

1. hely Koncz Fruzsina
Bródy Imre Gimnázium
2. hely Haraszti Sándor
Bőrfeldolgozó Középiskola
3. hely Pap Éva
Bőrfeldolgozó Középiskola

11–12.évfolyamon

1. hely Szula Jakab
Bródy Imre Gimnázium
2. hely Kiss Cecília
Újpesti Kéttanny. M. Szakk.
3. hely Szunyoghy András
Babits Mihály Gimnázium
3. hely Papp Kinga
Babits Mihály Gimnázium

Újabb kiállítás a galériában

Néhány napja nyílt meg Harnos Jenő kiállítása a galériában. Jenő 1998-ban végzett iskolánkban. Öröm, hogy így is vendégül láthatjuk. Művei talán néha meghökkentők, néha egyes képek naivnak tűnnek, de mindenképpen elgondolkodtatnak és akkor már jók.

Babits Firkák
2003. április
4. évfolyam 5. szám

Ti írtátok (A BF láda titka)

...zuhant. Vagyis inkább jólesően szállingózott. Boldog nyugalommal vette tudomásul, hogy a jéghideg szél elhúz mellette. Nagyon hideg volt, de őt ez nem zavarta, sőt jólesett neki. Fölnézett.

Csak fehér kavargást látott. Aztán lefelé is körültekintett. Maga alatt terült el az egész hatalmas felszín, már ameddig ellátott. Azontúl ki tudja mi van. De nem is érdekes. Neki csak az számított ami alatta van. Oda fog megérkezni, azokra a zöld, vagy a kisebb piros és sárga foltokra, és ott fog pihenni, vagy számtalan játéknak lehet része. A gondolattól is olyan boldog lett, hogy meglovagolt egy kisebb fuvallatot, és vidám bukfencet vetett a levegőben. Jobban is körülnézve többen voltak, de ez neki most nem számított. Egyedül volt, szabadon ugrált szellőről szellőre mindig kicsit felemelkedni, aztán továbbhullani. Lent egészen más, hiszen ott már a többiekkel együtt lesz majd, de most még függetlenül repülhet. És hogy eszébe jutott a leérkezés látta, hogy a talaj sokkal közelebb került. Már éles határok voltak, nem pedig elmosódott színes foltok. Nagy épületek és odalent!!! a többiek sokasodtak. Lejjebb, lejjebb. Le kell érni! És máris gyorsabban akart hullani. Ám ahogy oldalra nézett valami elvonta a figyelmét. Benézett az egyik ablakon. Pont olyan zöld színű fa állt ott a szobában, mint amilyent föntről látott, de mindenféle színes csillogó dolog volt rajta. Körülötte emberek. De a legfeltűnőbb egy kislány, a fát körülvevő csomagok között vígan szaladgált. Lassabban kezdett esni. Nem értette az egészet, de érezte itt valami csodálatos érzés kavarog. Több a boldogságnál. Nem ismerte ezt az érzést, talán ha leérne (a felszínre), a többiek közé. Talán akkor de nem biztos. Nem is nagyon érdekelte. Nem akart leérni. A fához a szobához és a kislányhoz akart közelebb kerülni. Közelebb, közelebb. Sikerült! Egyre közeledett az ablak. A kislány egyszer csak elkezdett szaladni felé, de már csak egyre halványabban látta.- Nézd Anyu! Havazik! - halotta még épphogy.

Egy vízcsepp gurult végig az ablakon.

B.M.S.

Nekem nagyon tetszett!!! (A szerk.)

Belépődíj

4. éve járok a „Babitsba". Anekdota számtalan fog születni írói vénájú iskolatársaim tollából. Én arról írok, mit tett velem ez az iskola.
Itt találkoztam először igazi tanárral (olyannal, aki adott is valamit, nem csak kért).
Itt haragudtam először igazán, teljes szívemből.
Itt bocsátottam meg először úgy igazán, teljes szívemből, lélekfelszabadítóan.
Öntudatom itt kapott szárnyra.
Itt értek az első tábori élmények.
Itt tanultam meg, hogy az igazi barátság ritka kincs.
Itt lettem kislányból tinédzserré.
Itt találkoztam az első szerelemmel.
Itt éreztem először, az élet nem „babra" megy. De nem is jegyekben (osztályzatokban) mérik.
Az élet minden, ami körülvesz. Az én életem tehát a családom, a könyvtár, az uszoda, a barátok, a tanárok, az iskolatársak, szülők, rokonok, és az ISKOLA. Meg annyi más.
Meg a „Babits". Büszkeségem, félelmeim, örömeim színhelye.
Itt értem igazi diákká.
Hát ennyi, és még százszor ennyi.

Janzsó A.

Babits Firkák
2003. április
X. évfolyam 5. szám

Ti írtátok... (anyanyelvi játékok)

Magas magánhangzók

Egy egér története:
Egyszer egy hegyen, egy feledhetetlen reggelen elesett egy gyökérben egy szertelen kis egérke. Megütötte fenekét és fejéhez emelte mellső kezét. Fejébe ötlött: bekeni és beköti „seggecskéjét".
Keresett, de nem lelt sérült feneke rendbetételére füvet. De lelt helyette büdös, kicsit tüskés leveleket, melyeket beledörzsölt sebeibe. Elment keservesen kötést keresni ülepecskéjére. Ment, ment mezők, erdők sűrűjében, de hirtelen megmerevedett, mert szembejött vele egy fekete füstös cirmi. Földbe gyökereztek csülkei és remegni kezdett. Cirmi egyet szökkent és ez lenne egérkének veszte, de cirmi egyből elengedte, mert egerentyű levelektől bűzös feneke elrettentette.
Megevése helyett kötést tett egérke fenekére, mert nem szerette a bűzt, melyet sebei eresztettek.
Ebből vélheted: természetes ellenséged is lehet segítséged. Ezennel befejezem mesémet, mert meg kell ennem nem ilyen büdös ebédemet.

Molnár Anna 5.b.

Eszperente mese

Egyszer egy ember reggel felkelt. Reggelente rendszeresen evett kenyeret, s tejet. Ezen reggel eledelt keresett, de nem lelt.
Rettenetesen begerjedt:
- Merre lehet kenyerem, s tejem? Esetleg gyermekem elcsente? Ez nem lehet. Megeshet, egy medve ette meg. Ez sem lehet, mert medve nem lefetyel tejet. Esetleg nejem ette meg?
- Ne gyerekeskedj! - felelte neje. - Nem te etted meg?
- Nem, mert reggel nem leltem.
- Nem reggel etted meg, este etted meg lelkem!
- Ez lehet, mert este rengeteget ettem. De elmegyek, s veszek helyette neked, s nekem. Ezt megteszem, mert szeretlek.
Ment, vett kenyeret, tejet, de nem evett, mert neje megette helyette.

Knotz Boglárka 5.b.

Mekk Elek Ezermester ezredes

Mekk Elek Ezermester ezred ezredes egy reggel sebesen elment.
Egy fejetlen gyerek feje epres mezzel lett lefedve, s mert ezt eme
Ezredes nem szerette, lelketlen tettest feljelentett.
Egy este Mekk Elek Ezermester ezred ezredes elfekve negyven epret megevett.
Mekk Elek Ezermester ezred ezredes beteg lett, mert emez
Eper vegyszerrel lett keverve, s ezen ezredest ez
teljesen leverte.
E mese nem lett befejezve, mert Mekk Elek Ezermester ezred ezredes
Elment fentre, mennybe!

Kovács András 5.b.

Babits Firkák
2003. április
X. évfolyam 5. szám

Ti írtátok...

Szép vagy nekem...

Szép vagy nekem mint hulló
Hold sugarán gyöngyöző hajnali dér
Villanó fénye még álomban nyugvó
Lelkemen keresztül drága kebledbe tér

Imádlak, ha szikrával teli szemed
Szelíd pislantása az én arcomra vetül
S végigsimítja minden apró zugát
Érted égő testemnek kívül- belül

Te örökkön édes íz vagy számban
Nyelvemen a gyönyör cseppjeinek tánca
Fázó szívemnek egyetlen melegsége
Életem lángokban lelt lánca

Köszönöm hogy elfogadsz és hagyod
Teljesen tiéd legyen mindaz mit adok

Hadházi Zsolt

Várjuk további írásaitokat a BF ládába, vagy személyesen!

Télen

Tél van
Dér van
Éppen dél van

Hull hó
Hahó
Ott egy hajó

Úszik,
Kúszik,
A parttól búcsúzik

Varjak
Várják
Hóolvadtát

Szállnak
Várnak
Enni kívánnak

Lesnek
Keresnek
A víz fölött köröznek

Nyár
Kár
Hogy távol vagy már

Tél van
Dér van
Éppen dél van

Dobi Zsófia 5.a.

Babits Firkák
2003. április
X. évfolyam 5. szám

Tréfás természettudomány

Hogyan mérhetjük meg egy épület magasságát egy higanyos barométer és elegendő hosszú madzag segítségével?

1. Felmászunk az épület tetejére, a barométert a madzag végére kötjük és leeresztjük. Megmérjük az ehhez használt madzag hosszát.

2. Egy létrán felfelé mászva méterenként egy rovátkát karcolunk a falba a barométerrel (egy 1 m hosszú madzagot használva mérőeszközként). Megszámoljuk a rovátkákat.

3. A barométert felállítjuk, majd megmérjük árnyéka, és az épület árnyékának hosszát. Hasonló háromszögek segítségével kiszámítjuk a magasságot.

4. Megkérdezzük az épület minden lakóját az épület magasságáról, majd a válaszokat átlagoljuk. A barométert kisorsoljuk azok között, akik a legközelebb jártak a megoldáshoz.

5. Ha ismerjük percenkénti érverésünk számát, ujjunkat a csuklónkon tartva meg tudjuk mérni, mennyi időbe telik lezuhanni az épület tetejéről (a barométert használhatjuk a függőleges iránytartáshoz). Budapesti épület esetén $g=9{,}81 m/s^2$, ebből számolunk magasságot.

6.Elkérjük az épület tervrajzát és megnézzük rajta a magasságot. Ehhez ugyan nem kell a barométer, de az úgyis eltörött az előző módszer folyamán.

Gyűjtötte Safranka Máté 12.c

Babits Firkák

2003. április
X. évfolyam 5. szám

Aranyköpések

Irodalom

T: Egy beteg felépült. Mikor csoda ez?
D: Ha már meghalt.

...és mikor kihajnalodott, odavezette a gyönyörű lovat és fölkö(l)tötte bátyjait.
(Balatoni Teréz)

Matek

D: Mire jó a Descartes szorzat?
T: Megold egy problémát. Például alád rendelem ezt a széket. Ha megszüntetem ezt a hozzárendelést, akkor fenékre esel.
(Marton Sándor)

Töri:

D: ...és az állatok folyamatosan az ősemberhez szoktak... a halak csak a végén!

A poliszban ki a jam?
(Kis-Molnár Csaba)

Biológia:

T: Ki tud mondani vízigénylő növényt, amit tanultunk?
D: Kaktusz.

A meteoritoktól lett ragyás a Hold.
(Horváth Kálmán)

Várjuk gyűjtéseiteket személyesen, vagy a BF ládába!!!

Angol ferdítések

Az alábbiakban angolra „ferdítve" olvashattok magyar településneveket:

Pacific Csaba = Békéscsaba
Saturday Place = Szombathely
Have Six = Hatvan
Very Bad Iron = Szarvas (ez igen diszkrét)
Legless = Lábatlan
Mizs Of Louis=Lajosmizse
Saint S=Szentes
Red One House=Veresegyház
Wish Of Balaton= Balatonakarattya
Little Hold It =Kistarcsa
Nutty D=Diósd
Turkish Valentine=Törökbálint
Girlvillage=Leányfalu
Froggy Goes R=Békásmegyer
Saxon Pile Fucked It = Szászhalombatta
Eugene Nutty = Diósjenő
Her Lip = Ajka
Reach It = Érd
Your Peanut = Mogyoród
Big Smithy = Nagykovácsi
Hey Water = Hévíz
He Would Push You = Tolna
Castlecastle = Várpalota
Noble Customs = Nemesvámos
Veered Grass = Martfű
He Wolud Steal = Csorna
His Problem = Baja
Archbishop Wild Garden = Érsekvadkert
My Big Problem = Nagybajom
Rho Shut Up = Rókus (kis helyesírási hibával)

Aki gyűjtötte nekünk: TT

Furcsa használati útmutatók

Egy úti vasaló használati utasítása a következő kis gyöngyszemet tartalmazta:
„Ne vasaljuk a ruhát testen!"

A „Vigyázat, forró!" föliratnak egy különlegesen szimpatikus változata Ausztriában olvasható, ahol egy mélyhűtött desszertre a következő figyelmeztetést illesztette a gondos gyártó:
„A termék melegítés után meleg lesz!"

Egy angol úr vett a mamájának egy műanyag táblát a születésnapi ajándékhoz **„Boldog ötvenedik születésnapot!"** fölirattal.
A tábla hátlapján pedig ott virított a felirat:
„Öt év alatti gyerekek részére nem alkalmas!"

Hatalmas matrica, fűnyírón:
„Vigyázat, ha a motor megy, a karok forognak!"

Használati utasítás első pontja a bolti pizza doboza alján:
„Ne fordítsa a dobozt fejjel lefelé!"

Egy Svédországban gyártott láncfűrészre a következő feliratot helyezték:
„Kérjük, ne próbálja a láncfűrészt puszta kézzel megállítani!"

Hatalmas tábla egy szupermarket újságrészlegénél:
„Tilos az olvasás!"

Figyelmeztetés a hajsütővason:
„Ne dugja semmilyen testnyílásba!"

A Coca-Cola üveg alján:
„Itt nem nyitható!"

Egy cseh cumisüvegen:
„Ha a gyerek befejezte a szopást, töltse tele forró vízzel és sikálja ki egy kefével!"

Festékpermetező flakonon:
„Ne permetezze az arcára!"

Fürdőkádtisztítószeren:
„A legjobb eredményért kezdje tiszta fürdőkáddal!"

Öngyújtón: **„Vigyázat! Tartalma gyúlékony!"**

Egy doboz szögön: **„Vigyázat! Ne nyelje le a szögeket! Irritálhatják a szervezetét."**

Címke a hajszárítón:
„Ne szárítsa a haját álmában!"

Egy narancslé üveg matricájának hátán:
„Ne vegye le a matricát!"

Porított gyerektápszeren:
„Keverje el vízzel etetés előtt!"

Egy üvegdíszeket tartalmazó doboz alján:
„Ne fordítsa meg a dobozt!"

Felirat egy golfkocsin:
„Autósztrádán nem hajtható!"

Köhögés elleni csecsemőgyógyszeren:
„Vigyázat, álmosságot okozhat! Használat után ne irányítson gépjárművet vagy nehéz gépeket!"

Gyerekkocsin:
„Vegye ki a gyereket mielőtt összehajtaná!"

Gyűjtötte nekünk: Nemá

Babits Firkák

2003. április
X. évfolyam 5. szám

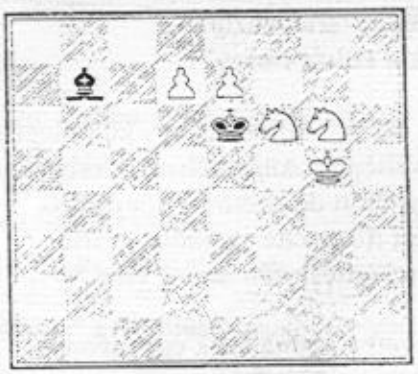
Sakkovat
Molnár Sándor tanár úrral

Legutóbbi feladványunk megfejtése ismét a vezér lépésén alapult. A kulcs Vh1, hiszen ha sötét futó mozdul, akkor vezér üti bástyát h8-on, minden más esetben Va8 matt.
Egyetlen nyertesünk Vindics Tamás az 5.b osztályból, nyereményeit (ezt a számot és egy sportszeletet) átveheti a fizikában.
Az új feladvány már más jellegű, de itt is világos indul.

Beküldendő a kulcslépés április 30-ig!

Örülnénk, ha ismét annyi megoldás jönne, mint az első három szám esetén.

Lovasparádé

Benkő Pál, 1994
Matt 2 lépésben

Világos Kg5, Hf6, Hg6, d7, e7
Sötét Ke6, Fb7

Idei utolsó számunk június első hetében várható!

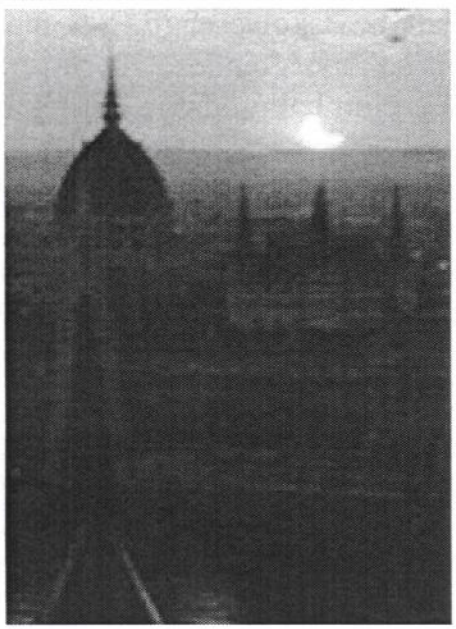
1047 Budapest
Tóth Aladár u. 16-18.
Tel.: 233-4429

A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja
Megjelenik 200 példányban – Felelős kiadó: Poór Dorottya IDB elnök
Főszerkesztő: Szokol Dávid és Oszetzky Dániel
Felelős szerkesztő: Marton Sándor
Sokszorosítás: Tóth Tamás (külön köszönet érte!!!)

Babits Firkák

2003. június X. évfolyam 6. szám

A Babits Mihály Gimnázium diákönkormányzatának lapja

A tartalomból:

- Ballagás képekben és szövegben
- Kitüntetettjeink
- A Föld napja
- Kétszintű érettségi (amit egy tizedikes tud-hat)
- Aranyköpések
- Mesék
- „Szamárfül"
- **Mellékletben: 2002–2003 versenyeredményei**

2003. május 31-én hajnalban napfogyatkozás volt Budapesten.

A hírverés és csinnadratta nem volt akkora, mint 3 évvel ezelőtt, pedig a látvány lenyűgöző akkor is, ha csak 80% a lefedettség.
Képünket Balogh Péter tanár úr készítette a Halász bástyáról.

Előző számunkban azt ígértük, hogy mostanra megjelenik CD-R formátumban első tíz évfolyamunk összesített kiadásban. Azok, akik a portán feliratkoznak, számíthatnak rá – önköltségi áron.
Sok kísérletezésen vagyunk túl és jó úton járunk, de sajnos nem készült el még. Szeptemberben viszont számíthattok rá. Szóval még nem késő, hogy feliratkozzatok Teri néninél és szóljatok régebben végzett Babitsosoknak is.

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Ballagás

Péntek volt, délután 5 óra 30 perc. Az iskola előtt többszáz, egyre türelmetlenebb ember toporgott, az épületet pedig matrózruhás lányok, és nyakkendős fiúk csoportja „szállta meg". Fél óra múlva megszólalt az iskolacsengő... a morajlás elcsitult, s az addig hangyaként szaladgáló egyenruhások most rendezett sorfalat álltak a könyvtártól egészen a tanáriig. Utoljára egy évvel ezelőtt hallott dalok idézték meg a nagy eseményt... a BALLAGÁST.

A sorfalat állók néha halk beszélgetésbe kezdtek, ám amikor hatalmas virágcsokrokkal megpakolva elhaladtak előttük a végzős osztályok, szó nélkül, csupán egyetlen mosollyal fejezték ki, hogy sajnálják a távozást, ám titokban egy kicsit irigykedtek is rájuk, hiszen a ballagóknak most 4 illetve 8 évnyi „szenvedés" ért véget.

De vajon igaz ez? Hogy minden csak szenvedés lett volna? Most biztosan nagyon sokan vágják rá gondolkodás nélkül, hogy az. Mert már megint intőt kaptam, már megint nem lett ötös a dolgozatom, vagy egyszerűen itt mindenki csak engem piszkál... Ezekben a helyzetekben nagyon szívesen cserélnénk a végzősökkel... mert ők túlélték.

Csakhogy azt sem szabad elfelejteni, hogy abban a bizonyos „nagy betűs ÉLET"-ben az ember nem biztos, hogy megússza egy intővel. A igazi világban ugyan nincsen házi feladat, és nem kell minden nap a feleléstől rettegni, de idő sincsen rá, hiszen mindenki rohan, mindenki a legjobbat akarja kihozni magából, mert senki sem fogja kétszer, hatszor, százszor elmondani, ha valami nem tetszik, hanem egész egyszerűen kirúgnak a munkahelyről, ami aztán főleg nem intő értékű. És amikor végre van egy pillanat felkapni a fejünket, már nagyon szívesen megírnánk azt a nyamvadt leckét, és délutánonként is gyakorolnánk a dolgozatra.

Talán éppen azért csak a végzősök tudják átélni a ballagás hangulatát, mert nekik nincsen visszaút... Abban pedig biztos vagyok, hogy ha felidézik később ezeket az éveket, az akkor annyira súlyosnak vélt problémák egy csapásra aprónak tűnnek.

A ballagásnak vége lett. A diákok egy része kitakarította a virágokkal borított iskolát. A ballagók hazafele menet még egy utolsó pillantást vetettekk az épületre, melyben együtt nevettek és sírtak, és amelyhez számtalan pillanatnak az emléke köti őket, számtalan olyan pillanatnak, amely majd őrzőjét az életben is vezetni fogja.

Beatriche

(Cikkeink a ballagásról a 4–8. oldalakon – A szerk.)

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Kétszintű érettségi

Kétszintű érettségit azok a diákok fognak tenni, akik 2004 után érettségiznek, tehát a 10. évfolyam lesz az első. A vizsgatárgyak nem változnak: magyar nyelv és irodalom, történelem, matematika, egy idegen nyelv és egy választott tantárgy.

Ami a legfontosabb: 2005-ben a felvételi vizsga megszűnik. Csak a gyakorlati vizsgák maradnak meg a művészeti és testkultúrális szakokon. A felsőoktatási intézményekbe ezen túl is a hozott pontokkal lehet bejutni (11. és 12. év végi osztályzat öt tantárgyból = max. 50 pont + 10 pont az érettségi átlagának kétszerese), de a maximális 120 pont másik felét nem a felvételi eredményből számolják, hanem az adott tárgy(ak) érettségi eredményéből. Hogy milyen szakra milyen érettségi kell, meg lehet találni a *www.om.hu* oldalon, valamint a különböző oktatási intézmények oldalain. Egyébként 2005-re az egyetlen szak, mely az emeltszintű érettségit kéri az ELTE bölcsész 2. szakcsoport. Minden más helyen a középszintű érettségiből számolják a szerzett pontokat.

Ha valaki mégis az emeltszintre megy, várhatóan plusz 5–10 pontot kaphat a lehetséges 120 ponton felül. A többletpontok mértéket várhatóan nyáron dönti el a kormány.

Ha esetleg valakinek a hozott pontszáma alacsony, de az érettségije jó lett, akkor lehetséges számára az érettségi pontok megkettőzése.

Az intézményeknek ezen kívül lehetőségük van „alkalmassági vizsgát" kérni, mely alapján ha a tanulót pontjai ellenére is alkalmatlannak találhatják, nem veszik fel.

Az érettségire való felkészítés lényegében ugyanúgy történik, mint eddig, a bizonyos tantárgyakból jelentkező diákokat külön órákon készítik fel. Az egyetlen változás, hogy most már nem a felvételire, hanem közvetlenül az érettségire készítenek minket középiskoláink. Speciális fakultáció igénye esetén az iskola vagy összevonja az egy évfolyamon azonos tárgyra jelentkezőket, vagy ha még így sem elegendő a létszám egy csoport indításához, akkor a kerületi iskolák közül valamelyik vállalja, hogy délutáni órákon fogadja a más iskolabeli nebulókat is.

A középszintű és az emeltszintű érettségi nem azonosan zajlik majd le. A mostani rendszerrel szinte azonos lesz a középszintű. Színtere az iskola, a javítás és az értékelés is az iskola által történik. A követelményszintet azonban csökkentették, a középszinten kb. 10%-kal, az emeltszinten kb. 20-25%-kal.

Az emeltszintű érettségi szintén az iskolában zajlik, de elkülönített csoportokban, és a javítást sem a tanáraink végzik, hanem két független értékelő, akiket mi nem ismerhetünk. A szóbeli is ismeretlen bizottság (3 fős) előtt folyik majd le, de nagy létszámú csoportok esetén ez is az iskolában.

Az értékelés is megváltozik. A ponthatárok csúsznak, így az új rendszer szerint a tanuló már 20%-tól megkapja a kettest mindkét verziónál. De ez csak akkor igaz, ha a szóbelin és írásbelin is megvolt a 10–10%

Azért, hogy többen merjenek megpróbálkozni az emelt szinttel, még lejjebb húzták a százalékok határait. Középszinten, pl. 62% négyes, emelt szinten viszont már ötös. (Tényleg érdemes megpróbálni, ha már kicsivel több, mint a feléért ötöst adnak…)

Ráadásul a vitt pontok között valószínűleg többet fog érni egy emelt szint kettes, mint egy középszint négyes. Minden vizsgatárgyból az ötös alsó határa 60% emelt szinten, 80% középszinten.

Idáig, ha valakinek volt nyelvvizsgája, nem kellett érettségiznie, automatikusan ötöst kapott, sőt, még órára sem kellett bejárnia. 2005-től ez a rendszer is változik. A „kiváltós módszer" ugyanis ekkor működik utoljára. Viszont már 2005-ben sem lehet bejutni nyelvszakosként a Bölcsész-2 szakcsoportba, mindenképpen le kell tennie a jelentkezőnek az emeltszintűt.

2006-tól a nyelvvizsga már nem számítható be az érettségi eredménybe. Mindenkinek legalább egy idegen nyelvből kötelező az érettségi (mindegy, milyen szinten). A jól sikerült érettségivel 2005-től ingyenesen lehet állami nyelvvizsgát kapni.

2005-től az emelt szintű(?) érettségi idegen nyelvből államilag elismert nyelvvizsgának számít. 60% fölött középfokú, 40–59% között pedig alapfokú C-típusúnak. A nyelvvizsgával kapcsolatos kérdések azonban még változhatnak, hiszen az EU csatlakozással átértékelődik a rendszer.

A fenti adatok lehet, hogy már megváltoztak, hiszen mostanában hetente jön ki új kormányrendelet, így nem biztos, hogy minden ponton helytálló amit írtam.

Forrás: *www.fisz.hu*

Bence

(A témával folyamatosan kívánunk foglalkozni, ezért állandó rovatot kap. Várjuk a hozzászólásokat, észrevételeket, híreket. Szeptemberi számunkban terveink szerint igazgató urat is meginterjúvoljuk.)

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

A ballagás képekben

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

A ballagás képekben

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

A kitüntetettek

Babits-díj

Gyarmati László 12.b

Laci versenyeredményei már hetedik, nyolcadikas korában elismerést váltottak ki.
Kilencedikesen elnyerte az Újpest Kiváló tanulója címet.
Eredményei:
Matematikából kerületi 1. 1999, Gordiusz mat. verseny területi 1., országos döntőben 33. hely 2000-ben Arany Dániel matematika verseny döntőjébe jutott 2001-ben. Az OKTV 2. fordulójába jutott és mindössze 1 pont választotta el a döntőtől 2003-ban.
Informatikából a fővárosi informatikai alkalmazói versenyen a második helyezést érte el a döntőben.
Kémiából az Irinyi János versenyen az országos döntőben 30. helyezést ért el 2001-ben, az OKTV-en a második fordulóba jutott 2002-ben.
Fizikából Az Öveges József fizika versenyen kerületi 1., budapesti 2., az országos döntőben 19. helyezést ért el 1999-ben. A Mikola Sándor Tehetségkutató fizikaversenyen az országos döntőbe jutott és ott 9. helyezést ért el 2000-ben, ugyanitt a második fordulóba jutott 2001-ben. Az OKTV döntőjében 11. helyezést ért el 2002-ben, idén pedig ugyancsak a döntőben 10. helyezést ért el.
1995-től sportol. 2001-ig volt tagja a tájfutó szakosztálynak, ahol a szép sikerek mellett a Túlélő versenyeken a hetedik, a Visegrádi hegységben megrendezett Túlélő óta részt vett, egészen a legutóbbi, XV. jubileumi versenyig. A két ezüstérem és egy első hely mutatja, hogy ezeken az emberpróbáló versenyeken is sikerült megállnia helyét.
Az elmúlt években megszerzett jogosítvány, játékvezetői engedély, német középfokú nyelvvizsga, a Gólyatáborban szervezőként való részvétel (ki ne emlékezne a vulkánra), mind azt indokolja, hogy a Babits díj méltó helyre kerül.

Zergi Csaba 12.b

Csabi tanulmányi eredménye a nyolc év során jeles és kitűnő volt. Szép sikereket ért el tanulmányi versenyeken informatikából és matematikából:
Informatika: 1999-ben és 2001-ben 1. helyen végzett a fővárosi informatikai alkalmazói versenyen
Fizikából ebben az évben az OKTV II. fordulójába jutott.
Matematikából miután 2000-ben és 2001-ben a csapattal lett első, úgy 2002-ben már az egyéni versenyben is első helyezést ért el a Gordiusz matematika verseny területi fordulójában és így az országos döntőbe jutott.
Csabi ezen szép eredmények mellett igazi közösségi ember. Talán pontosabban a közösséget szolgáló ember. Hét éven keresztül volt szerkesztője a Babits Firkáknak, az utóbbi három évben pedig főszerkesztője. Ezen három év alatt az iskolaújság három alkalommal nyerte el az Újpest Önkormányzata által meghirdetett sajtópályázatokon az első díjat.
Amellett, hogy három éven keresztül volt motorja könyvtárunk adatállományának számítógépre telepítésének, amellett, hogy az elmúlt években lelkiismeretes gazdasági felelőse volt osztályának, egyik nélkülözhetetlen láncszeme lett az idén már ötödször megrendezésre kerülő Gólyatábornak, amelynek szervezésében a kezdetek óta részt vesz.
Az a szerénység, amellyel mindezeket tette külön elismerésre méltó.

Bokros Anitáról sajnos nem tudtunk képet szerezni.

Bokros Anita 12.a

Anita az elmúlt tanévben a magyar irodalom OKTV-n országos 2. helyezést ért el, majd az azt követő 3. fordulós versenyen bekerült azon 5 tanuló közé, akik ösztöndíjasként Olaszországban tanulhatnak tovább. Külföldi tanulmányi munkájáról elismerő visszajelzést kaptunk. Hét évig példamutató magatartású és szorgalmú egyénisége volt az osztálynak. Jó tanulmányi munkája mellett osztályszinten és iskolai szinten egyaránt sok közösségi feladatot vállalt. Önzetlen, lelkiismeretes, nagyon becsületes, kiemelkedően segítőkész, példamutató személyiség.

Babits-emlékérem

Kántor Anita 12.a

Anita 8 évig kitünő tanulmányi eredményt ért el. Az osztály egyik legjobbja, aki jó képességű, rendkívüli szorgalmú tanuló. Magyar irodalom OKTV-n 2. fordulóba jutott. Helyesírási versenyeken győzött, illetve jó eredményt ért el. Az iskolai közösségi életben aktívan részt vesz, a 8 év alatt gyakorlatilag nem hiányzott, kiemelkedően fegyelmezett, példamutató tanuló.

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Tóth Krisztina 12.a

Krisztina kiemelkedő képességű, tehetségű és szorgalmú tanuló. 8 évig folyamatosan kitűnő tanulmányi eredményt ért el. Sokoldalú személyiség, aki a tanulás mellett a közösségi feladatokból is kiveszi a részét és azokat lelkiismeretesen, és precízen oldja meg. Matematika OKTV-n a 2. fordulóba jutott. Iskolánk egyik legjobb tanulója.

Barkóczy Erzsébet 12.b

Böbe – mert mindenki csak így ismeri –, az elmúlt években megmutatta, hogy milyen szeretni az irodalmat. Nem volt vers és prózamondó verseny nélküle, de talán olyan antikvárium is alig akad, amelyben ne járt volna, és talán olyan könyv sem, amelyet le ne porolt volna a polcokon. Legszebb versenyeredményei: A IV. és XV. kerületi vers és prózamondó versenyen 2. helyezést ért el 2000-ben és 2002-ben, ugyanezt a versenyt 1999-ben megnyerte. Kétszer is megnyerte a Nádas József szavalóversenyt. Első helyezést ért el a Radnóti Miklós szavalóversenyen. A Horváth Mihály történelem verseny döntőjében 2001-ben 3. helyezést ért el. Részese volt az énekkar sok szép sikerében is az elmúlt években, ahogy a Babits Irodalmi Körben is mindig számíthattak munkájára. Mindezt úgy, hogy jeles és kitűnő tanulmányi eredményeket ért el.

Mrázek Etelka 12.b

Etus, nyolc éven keresztül jeles, majd kitűnő és emellett mindvégig példás szorgalmú és magatartású tanuló volt. 2001-ben a Horváth Mihály történelem verseny döntőjében 5. helyezést ért el.
Ugyanebben az évben szerezte meg német nyelvből a középfokú nyelvvizsgát. Az osztályközösségben mindig lehetett számítani arra a kiegyensúlyozó szerepre, amely őt jellemezte. Tanárainak a tanítási órákon és a tanításon kívüli tevékenységekben mindig olyan biztos pontot jelentett, amelyre számítani lehetett: legyen szó akár a házi feladatok ellenőrzéséről, akár új anyag feldolgozásáról, vagy színdarab rendezéséről, mint amilyen a Laodameia, vagy a Tűvétevők volt.

Grosz Gabriella 12.c

Gabriella tanulmányait mind-végig kitűnő eredménnyel végezte. Tanulmányi verse-nyeken történelem, angol és francia nyelv tantárgyakból vett részt, angol nyelvből felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik.
Osztályunk legkiemelkedőbb tanulójaként minden tárgyból a lehető legmagasabb szintű teljesítményre törekedett, kiérdemelve ezzel társai és tanárai megbecsülését. Munkájával, viselkedésével, személyiségével az osztály egészére pozitív hatást gyakorolt.

Tanka Györgyi 12.b

Tanka Györgyi nyolcadik éve jár gimnáziumunkba. Minden évben kitűnő eredménnyel végzett, három-négy tárgyból kapott szaktárgyi dicséretet és minden évben a tantestület általános dicsérettel ismerte el munkáját. Minden évben példás magatartású és szorgalmú volt.
Györgyi 1995 óta úgy tanul, hogy örömét leli benne. Rendszeres látogatója a könyvtárnak, kiválóan tájékozódik az Interneten, a füzeteit úgy írja és illusztrálja, hogy tankönyvként is ki lehetne adni őket. Györgyi hat éven át vett részt az énekkar munkájában. Angol és spanyol nyelvből szerzett középfokú nyelvvizsgát.
1995-től 2001-ig a tájfutó szakosztályban ért el szép sikereket és csak azért maradt abba, mert 1999 óta az UTE atlétája, ahol idén a fedett pályás bajnokságon már nyolcadik lett a felnőttek között. Szerencsére osztálytársaiban olyan barátokra lelt, akik szeretik és tisztelik. Ezt nemcsak önzetlen segítőkészsége és szerénységének köszönheti, hanem a mikroközösségben végzett munkájának is, például az elmúlt három évben ő szervezte az osztálykirándulásainkat. Györgyit egy olyan céltudatosság jellemzi, amely rangsorolja az értékeket úgy, hogy közben a legszebb diákévek élménye is megmarad.

A kitüntetettek

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

A kitüntetettek

Hutflesz Krisztina 12.c

Krisztina tanulmányait mindvégig kitűnő, illetve jeles eredménnyel végezte. Tanulmányi versenyeken történelemből, angol és francia nyelvből vett részt, angol nyelvből középfokú nyelvvizsgával rendelkezik. Négy éven át tagja volt az iskolai énekkarnak. A kiváló tanulmányi eredmények mellett sporttevékenységével is kitűntette magát: igazolt játékosként NB II-es kézilabdacsapatokban szerepelt. Krisztina tanulmányi munkáján kívül magatartásával is példát mutatott osztálytársainak úgy, hogy mindvégig megtartotta derűs, kiegyensúlyozott természetét. A Babits Mihály Gimnáziumban töltött négy év alatt méltán vívta ki társai és tanárai elismerését.

Bóta Viktóriának, Varga Nórának, Rakonczai Anettnak és Dabrónaki Ágnesnek, akik mikroközösségük önálló szervezésével, igényes mindennapi aktivitással járultak hozzá az iskola értékörző hagyományainak erősítéséhez.

Kiváló Közösségi Munkáért Oklevél

Kolbl Nándor 12.a

Nándor 8 éven át folyamatosan szerepelt az iskolai rendezvényeken, szép sikereket ért el a vers és prózamondó versenyeken, szereplésével hozzájárult ezen események magas színvonalához. Lelkesen dolgozott az iskolarádió megalakításában, majd annak működtetésében sokat fáradozott

Kupeczki Norbert 12.b

Norbiról sok mindent lehetne mondani, csak azt nem, hogy unatkozott volna az elmúlt években. Jól tanult, szép versenyeredményei vannak informatikából és matematikából, több éve karatézik..

Amiért ezt az elismerést kapja az az a segítség, amelyeket az iskolai táborok és rendezvények szervezésében és lebonyolításában nyújtott az elmúlt években és az a munka, amelyet a Babits Firkák szerkesztőjeként végzett az elmúlt hét évben. Aki nem tudta, talán annak is elárulhatjuk most már, hogy ki volt Maverick (mevrik).

Talapa Péter 12.b

„Érdekes állat ez a ló. Egyszer nyerít, egyszer nyer ott."

Öt éven át szórakoztatott minket valami hasonlókkal Peti. Talán mindenki emlékszik, hiszen sokan már az Aranyköpések előtt is ezt keresték a Babits Firkákban: Nagy Lajos helyett Talapa Péter: Illusztráció nélküli természetrajz. Nem sokan mondhatják el magukról, hogy saját rovatuk volt az iskolaújságban, amelyben hónapról hónapra kellett megfelelni. Abban, hogy az újság sajátos arculatát és így a háromszoros sajtódíjat is elnyerte, Petinek nagy része volt. Talán neki is szép emlékké válnak azok a késő estébe nyúló szerkesztőségi péntek délutánok.

Pór Dorottya 12.d

Dorottyának, aki a reneszánsz zenekar megszervezésével; az iskolai énekkarban való aktív részvételéve; az IDB-ben kifejtett négy éves aktív tevékenységével az iskolai közösségért kiemelkedő munkát végzett.

Elismerő oklevél

Safranka Máté 12.c

Máté kiváló versenyeredményeivel öregbítette iskolánk hírnevét: az angol nyelvi OKTV-n a 2001/2002. tanévben az 5., 2002/2003. tanévben a 3. helyen végzett.

Babits Mihály Gimnáziumért kitüntetés

Gyarmati László úr Ha valaki nyolc éven át vezeti egy osztály szülői munkaközösségét és vesz részt az iskolai SZMK munkájában már az is köszönetre méltó. Gyarmati úr azonban állandó vendégelőadója volt a Babits-napoknak és a Föld-napi rendezvényeknek

Próbáltuk megbecsülni, hogy ezeken az előadásain összesen 1000–1200 diák vett részt és ismerkedett az aktuális újdonságokkal, amelyek az Internet világában, a mobiltelefonokról, számítógépekről éppen aktuálisan felbukkantak.

Amikor egy versenyre ajándék kellett, abban segített, amikor nem tudtuk megoldani a vetítést videoprojektor nélkül, akkor tudtuk, hogy hol a segítség. A táborokban, a Túlélőkön a kommunikáció nélküle nehezebb lett volna. S mindezt bármikor, bármely pillanatban. Köszönjük.

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

A Föld napja

Április 19- én reggel mindenki azzal a boldog tudattal ébredt, hogy ma nem lesz tanítás.
Nyolc órakor Antal István tanár úr rövid eligazítást tartott, majd mindannyian a választott termekbe vonultunk. Itt mindannyiunkat egy érdekes és hasznos előadás várt és szórakoztatott.

Konyhashow, avagy a konyha fizikája, ala Antos & Marton

Készül a borsóleves és a palacsinta (a végén volt kóstoló)

Hogyan vágjunk jégkockát egy drótszállal?

Pörög a tojás, forog a tojás

Hogyha hütöm bemászik…

Hogyha fütöm kimászik…

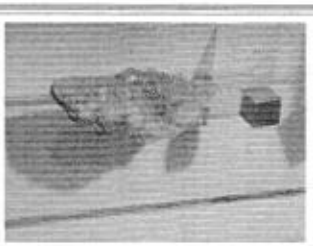

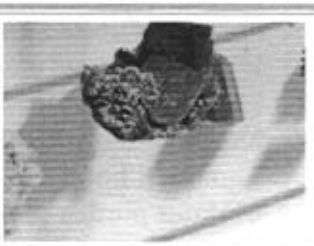

Az alumínium dobozt hideg vízzel így lehet összeroppantani

Ásvány-kiállítás a 2. zsibiben (a fizika előtt)

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

A Föld-napja

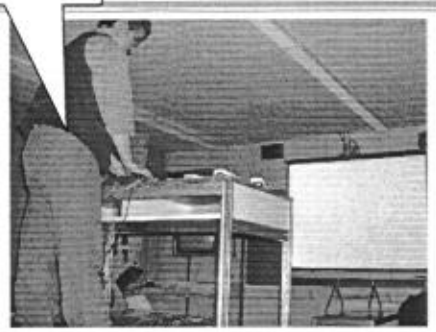
Gyarmati László ismét elhozta a technika és az Internet újdonságait

A zajszennyezés átfogó tudományos hátterét vázolták Kovács Októberék:

Vetíteni csak pontosan és szépen, akár az asztal tetejéről is...

Szalay Eszter tanárnő mindig szép képeket hoz nekünk

Varga Tamás színművésszel Maróthy Laci beszélgetett

Mindig nagy siker Molnár tanár úr sakkszimultánja, pedig most is ő nyert…

Újra volt Tanár-Diák meccs

Tanári csapat: Molnár Sándor, Nagy Zoltán, Berkes István, Marton Sándor (kapus), Zubor Zoltán, Horváth Kálmán, Antal István (csere).
Első félidő eredménye: 0-0
Kiegyenlített küzdelem.
Tanárok: hosszú indítások.
Diákok: pontos passzok.

Második félidő: Antal István beáll, és színt visz a mecsbe. Marton tanár úr jól véd. A diákok sokat támadnak.
Három gyors gól egymás után.
Első gól: Gyarmati László
Második gól: Ráczkevy Ádám
Harmadik gól: Vocskó Máté
Ez lett a végeredmény.

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Az élelmiszer-adalékok veszélyei

AZ ELŐZŐ SZÁMRÓL KIMARADT

Az élelmiszerek csomagolását nézegetve gyakran találkozunk az E-számokkal. Ezek olyan adalékanyagot jelölnek, amelyek elég biztonságosak ahhoz, hogy az élelmiszerekben használják őket.

Az adalékanyagok persze érzékenységet okozhatnak és a tünetek igen változatosak. Előfordulhat például viszketés, bőrkiütés és asztmás roham. További gyakori tünetek: láz, homályos látás, szénanátha, gyomorpanaszok, légszomj, émelygés, fejfájás, gyors szívverés.

A túlérzékenységi reakciót számos adalékanyag kiválthatja. A veszélyes anyagok és az ezeket tartalmazó élelmiszerek ismertetése segíthet a baj megelőzésében.

Az adalékanyagokra érzékeny emberek anyagcseréje (a tápanyagokat összetevőkre bontó, energiatermelő, illetve a szöveteket, szerveket felépítő folyamatok összessége) vagy immunrendszere más, mint a nagy többségé, ezért szervezetükben egyik vagy másik adalék már igen kis mennyiségben is túlérzékenységi reakciót vált ki.

Az élelmiszer-adalékokkal szembeni túlérzékenységnek három jellegzetes típusát különböztetjük meg. Egyeseknél az adalékok asztmás rohamot válthatnak ki. A másik csoportba az aszpirinra érzékenyek tartoznak, akiknél az adalékanyagok hatására bőrkiütés, légzési nehézségek vagy egyéb tünetek jelentkezhetnek. Végül a harmadik csoportot a hiperaktív gyermekek alkotják. Még nem tudjuk pontosan, hogy a hiperaktivitás (túl élénk, zaklatott viselkedés) kialakulásában mekkora szerepet játszanak az adalékanyagok. Egyes szakemberek szerint a vizsgált gyermekek viselkedése nem az adalékok fogyasztásának csökkentése, hanem az étrendjük állandó ellenőrzésével járó fokozatosabb figyelem miatt javult.

Az alábbiakban azokat az adalékokat soroljuk fel, amelyek túlérzékeny személyeknél kellemetlen tüneteket okozhatnak. Azt is feltüntetjük, hogy ezek az anyagok mely esetekben fordulnak elő a leggyakrabban. Az élelmiszerek csomagolásán általában vagy az adalékok neve, vagy a kódjelük olvasható.

Az alábbiakban bemutatjuk, hogy melyik betegcsoport tagjainál válthat ki nemkívánatos tüneteket az adott adalékanyag:

a) hiperaktívaknál
b) asztmás rohamokra hajlamosaknál
c) aszpirinra érzékenyeknél
d) egyéb allergiában vagy intoleranciában szenvedőknél
e) csecsemőknél

Vegyünk például egy hamburgert:

- **zsömle:** színezék: E110 (*a, c,*), E120 (*a,*); tartósító: E320 (*a, b, c, e,*); stabilizáló: E430-431 (*d,*), ízesítő: E510 (*d,*); lisztfehérítő: E924 (*d,*)
- **sajt:** állományjavító: E407 (*d,*), E413 (*d,*), E414 (*d,*); tartósító: E200 (*d,*), E251 (*a, d, e,*)
- **hús:** színezék: E102 (*a, b, c,*), E128 (*a,*), E132 (*a, b, c, d,*); tartósító: E120 (*a,*), E200 (*d,*), E310-312 (*a, b, c, e,*), E320 (*a, b, c, e,*); sópótló E508 (*d,*); ízfokozó: E621-622 (*a, b, c, d, e,*)
- **szószok:** mustár: színezék: E104 (*a,*)
  ketchup: színezék: E122 (*a, b, c,*); tartósító: E200 (*d,*), E211 (*a, b, d,*), E223 (*a,*)
- **savanyúság:** tartósító: E210 (*a, b, d,*), E211 (*a, b, d,*)

Most nézzük, hogy mit tartalmaz egy átlagos **üdítőital:**
Színezék: E150 (*a,*); Tartósító: E211 (*a, b, d,*), E271 (*e,*), E300, E320 (*a, b, c, e,*).

Összeállította: Farkas Ildikó 12.b

E110 E120 E320 E430 E510

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Darwin-díj2002

És igen! Végre meg van, amire vártunk...a 2002-es Darwin-dij! Végre megvannak a jelöltek! Akik nem tudják, mi az a Darwin-dij? : Elismerés azok számára, akik az évben a halálukkal nem feltétlenül azt bizonyítják, hogy az evolúció fejlődést jelent.
(Minden halál dráma a maga nemében, de van ami tragikomikus. Ha nem is nevetésre szánjuk, tanulságul viszont mindenképpen. – A szerk.)

TOP 10:

1. Szeptemberben Detroitban egy 41 éves férfi belefulladt a hatvan centis vízbe, amikor fejét egy negyven centiméter széles csatornarácson átpasszírozta. De beszorult, és közben megemelkedett csatornavíz... Ok: Beejtette a kocsi kulcsát.

2. Buxton, North Carolina: Egy férfi meghalt a tengerparton, amikor egy két méter mély lyuk – amit a homokba ásott, és beleült – beomlott. A parton lévok elmondása szerint a 21 éves Daniel Jones poénból ásta a vermet (vagy a szél ellen védelmül), és csütörtökön délután, amikor beomlott, éppen egy napozószékben ült a gödör alján. Másfél méter magas - meglazult - homokréteg zuhant rá. Az emberek a parton a kezükkel, és lapátokkal próbálták kiásni a Woodbridge-be (VA) való Jones-t, de nem találták meg. Egy mentőcsapatnak speciális felszereléssel együtt is majdnem egy óráig tartott, mire kiszabadították, miközben 200 ember állta körül őket. Jones a kórházban meghalt.

3. Februárban a 24 éves Santiago Alvarado meghalt Lompoc-ban (CA), amint arccal előre bezuhant a tetőn át egy kerékpárboltba, amit éppen ki akart rabolni.
A halál akkor következett be, mikor a hosszú lámpa, amit a szájába tett, hogy a kezeivel szabadon dolgozhasson, földet éréskor a koponyaalapjába fúródott.

4. A dahlonega-i rendőrség szerint a 20 éves Nick Berrena gyakornokot januárban gyakornoktársa, a 23 éves Jeffrey Hoffman szúrta halálra, mikor megpróbálta bebizonyítani, hogy nem tud áthatolni a kés a védőmellényen, amit Berrena viselt.

5. A 26 éves ifj. Sylvester Briddell februárban halt meg Delbyville-ben (DE), amikor megnyert egy fogadást, amit a barátaival kötött. Ők azt mondták, nem merne egy négy golyóval töltött revolvert a szájába tenni, és meghúzni a ravaszt. De...

6. Februárban, Windsor-ban (Ontario) a 27 éves Daniel Kolta, és a 33 éves Randy Taylor egy frontális ütközésben vesztették életüket, holtversenyben megnyerve így egy „csibefutamot", amin szánkóval indultak.

7. Guthrie-ben (OK), októberben Jason Heck megpróbált elpusztítani egy százlábút egy 22-es kaliberű pisztolyból leadott lövéssel, azonban a lövedék lepattant egy kőről, és fejen találta Antonio Martinezt, szétroncsolva a koponyáját.

8. Elyraban (Ohio), októberben Martyn Eskins, miközben megpróbálta a pincéjében letakarítani a pókhálókat, úgy döntött, hogy a seprű mellett propángáz-fáklyát is használ. Leégett házának első, és második emelete. Vele egyetemben.

9. A 47 éves Paul Stiller holttestét az Andover Townshiphoz (NJ) vezető úton találták meg. Felesége, Bonnie, csodával határos módon túlélte a balesetet, életveszélyes sérülései ellenére. Az ő elmondása alapján ismerjük a történteket. Hajnali 2 óra körül, miközben autókáztak hazafelé, a fáradt házaspár meggyújtott egy szál dinamitot – állítólag horgászathoz kellett – , és megpróbálták kihajítani az ablakon. Állítólag heccből. De az ablak fel volt húzva...

10. A 46 éves Friedrich Riesfeldt állatkerti gondozó a székrekedéssel küzdő Stefan nevű elefántnak 22 adag hashajtót, több mint 35 kg fügét, és aszalt szilvát adott. Amikor a vastagbőrű mindezt kiadta magából, a gondozót egy mázsa ürülékbe fojtotta. A nyomozók szerint a balsorsú Friedrich a beteg elefántnak éppen egy olívaolajas beöntést akart adni, mikor a megkönnyebbülő állat ráürített. Az elefánt váratlan széklete teljes erővel a földre taszította Riesfeldt urat, ahol beverte a fejét egy kőbe, és elveszítette eszméletét.

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Moziajánló

A Nap Könnyei
(R.: Antoine Fuqua, Fsz.:Bruce Willis, Monica Belluci)

Bruce Willis legújabb filmjében egy amerikai katonát alakít, akinek a nigériai háborús övezetből kell kimenekítenie egy doktornőt. Waters főhadnagy a parancsnak megfelelően tenné is a dolgát, ha Kendricks doktornő (Monica Bellucci) nem ragaszkodna az őslakos sérültekhez. Aki ugyanis a dzsungelben marad, azt a lázadók kíméletlenül lemészárolják. Az érzékeny lelkű katonát meggyőzi a gyönyörű doktornő, hogy egy titkos ösvényen menekítse át akiket lehet, Kamerunba. A lázadók tudomást szereznek róla, hogy a meggyilkolt elnök egyetlen örököse is a menekülők között van, ezért üldözőbe veszik a nagyrészt sérültekből álló csapatot.
A végső összecsapásra a határ mellett kerül sor, ahol természetesen Bruce mindenkit megmenekít, bár ő majdnem odaveszik. A lázadó csapatokat pedig az utolsó pillanatban érkező amerikaiak verik le. Így lesz újra teljes a béke Nigériában.
Mondhatnánk, hogy ez is csak a szokásos „Bruce megmenti a világot" film, és részben igazunk is lenne, de ez mégis több egy kicsit. A hangsúlyt most nem a robbanásokra, lövésekre és a halálra helyezték, hanem a helyzet komolyságára, melyből ki lehet lábalni, ha összetartunk. Érdemes ezt megfogadni a valós életben is.

Johnny English
(R.: Peter Howitt, Fsz.: Rowan Atkinson, John Malkovich)

A reklámszlogen igen találó: „Nem tudja mi a félelem, nem tudja, mi a veszély, nem tud semmit!"
A filmet röviden összefoglalva azt tudnám mondani, Mr. Bean megpróbált James Bond-osat játszani. A történet elején a brit titkosszolgálat összes ügynöke elhalálozik, amiben persze English szerencsétlen keze is benne van. Mivel más mozgósítható ügynök nincs, kénytelenek Johnnyra bízni az évszázad bűntényének felderítését. Ugyanis a királynő koronaékszereit, melyek értéke felbecsülhetetlen elrabolják.
Az immáron Egyes Ügynöknek nevezett hős rá is jön, hogy a tolvaj nem más, mint Pascal Sauvage (John Malkovich), a francia üzletember, akit a királynő Anglia legnagyobb barátjának titulált. Ez azonban mindössze Sauvage ördögi tervének egyik része. A dúsgazdag francia börtöntulajdonos célja ugyanis nem más, minthogy a szigetországot a világ börtönévé tegye.
Feltűnik a színen egy újabb szereplő is, aki a francia Interpol megbízottja. A gyönyörű Natalie Imburglia annak rendje és módja szerint szerelmes is lesz a kétbalkezes 007-esbe, de English még ezt is el tudja rontani. (A végén persze minden összejön ☺)
Pascal már majdnem eléri célját, a koronázási ceremónián lép közbe titkosügynökünk. Az egész világ az új király beiktatását nézi, így Johnny a nagy nyilvánosság előtt is jól leégeti magát. A végén Sauvage már nem bírja idegekkel, és magát buktatja le. A királynő visszakapja eredeti címét, English pedig óriási jutalomban részesül, többek között a francia kisasszony kegyeiben.

A film sikerességére a stáblista a biztosíték. Atkinsont mindenki ismeri, Malkovich pedig világszerte méltán elismert színész. Aki szereti az angol humort, esetleg rajong Mr. Bean-ért, annak mindenképpen látnia kell ezt a kis szösszenetet Rowan Atkinson újabb marhaságaival.

Tökös csaj
(R.: Tom Brady , Fsz.:Rob Schneider, Rachel McAdams, Anna Faris)

Ez az igazi amerikai tinédzser film! A történetben egy középiskolás bombanő és egy tehetségtelen tolvaj lelke egy átok miatt testet cserél, így Jessicának szakállasan, büdösen, izzadva kell tovább élni tökéletes életét. Egyedül mindez nem menne neki, de legjobb barátnői a bajban is mellette vannak.
Az átkot úgy lehet megtörni, ha a lányok megtalálják a testpárt, és a mágia segítségével visszacserélik a testeket. Az angyalbőrbe bújt rabló viszont kihasználja az alkalmat, és a gyanútlan járókelőket mind kirabolja az éjszaka leple alatt.
A rengeteg szerencsétlenkedés, valamint a lányok ismerkedése „barátnőjük" testével sok vicces helyzetet hoz létre, így a film (bár művészi értéke nem nagy) egész jó lett.

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Vers

„Amit szívedbe rejtesz..." címmel hirdettek országos pályázatot diákíróknak. A legjobbakból álló válogatáskötetben örömünkre, egyik iskolatársunk versét is olvashatjuk:

Dobi Zsófia: Az év

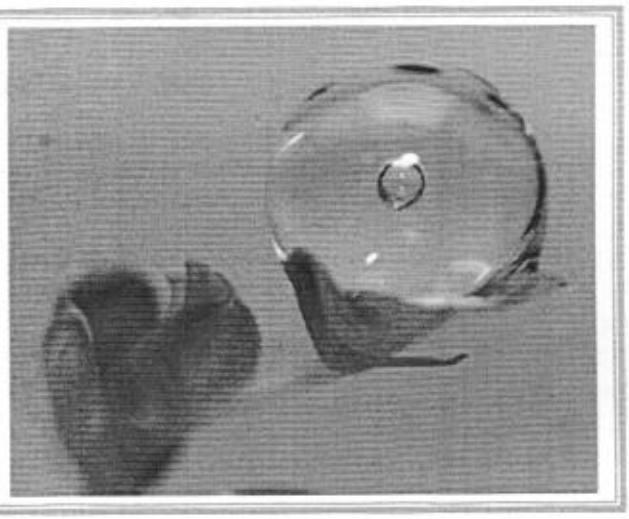
Napfényben úszik a táj,
Gyönyörű szép a nyár.
Pipacsok nyílnak a réten,
S harangvirág mosolyog kéken.
Tündérek táncolnak a tavon,
Majd megbotlanak a tajtékzó habon.
A szellő simogatja a tájat,
Mint puha rózsás szárnyak.

De vége lesz egyszer a nyárnak,
A madarak nagy útra várnak.
Aludni tér a medve,
Felkészült már a hidegre.
Barnulnak a levelek,
Elviszik őket a szelek.
Fúj a szél,
Jön a tél.

Télbe fordult az őszi táj,
Olyan távoli már a nyár.
Távoli a meleg,
Nem úgy, mint a szelek.
A táj most olyan csendes,
A kis lepke nem röpdes.
Helyette hópihék szállnak,
Az állatok fáznak.

Kitavaszodott az idő,
A hóvirág már kinő.
Vége a zord télnek,
A madarak hazatérnek.
Fehérlik a hóvirág,
Kinyílik a szarkaláb.
Az állatok nem fáznak már,
Mindenki a nyárra vár.

Rejtvény

Mi van a képen?
Várjuk megfejtéseiteket a BF ládába
2003. szeptember 15-ig.

Minden kedves olvasónknak jó pihenést, eseménydús nyári vakációt kívánunk!!!

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Szamárfül, avagy egy be nem adott biológia dolgozat

1. Porcos halak
2. Kétéltűek rendekkel
3. Honnan származnak a madarak?
4. 2 rend: - cetek
   - denevérek jellemzése

1. A porcos halak porcosak. Nem csontosak, mert akkor csontos halak lennének. Az emberben is van porc (pl. a térdben), de nem mindenütt. A porcos halakban mindenütt porc van.
   A táplálkozásukról: a porcos halak algát esznek, meg kis halakat. A kis halak viszont nem eszik meg a nagy porcos halakat, mert nem tudják őket összerágni, ugyanis nincs foguk. Azazhogy lehet, hogy van, csak az is porcból, tehát nem nevezhető fognak. CSONTfognak legalábbis biztos, hogy nem. PORCfog… erre több esélyt látok.
   A halak vízben élnek. Víz nélkül nem tudnak. A fürdőkád nem számít, mert az nem természetes élőhely. Ha teleszórom sóderrel, akkor sem az. FAJ: Közönséges porcoshal.

2. A kétéltűeket nem keverhetjük össze a kétÉLETűekkel, mert az más. A kétéltűek szárazon, és vízben is tudnak élni. Vízben mondjuk olyan sokáig nem. De az is igaz, hogy szárazföldön sem. Két szemük van, mellyel felfedezik a világot. Farkuk nincs, mert fölösleges. Ha baj van, egyszerűen kirohannak a partra. A partról meg a vízbe. Tulajdonképpen az egész életük egy nagy rohanás. Még szerencse, hogy van lábuk. A csigáknak nincs. A csiga nem is kétéltű. FAJ: Székely tenyészbéka

3. Nagyon sok mindenki azt állítja, hogy a madarak a hüllőktől származnak. Szerintem ez nem így van. A madarak legfőbb tulajdonsága, hogy tollasok. Én egyszerűen nem tudok elképzelni egy tollas dinoszauruszt. Márpedig a dinoszaurusz hüllő. Csak régen élt. Mostani hüllő, pl.: a gyík. Őszintén, ki tud elképzelni egy gyíkot, amint a tyúkkal közösül? Komolyra fordítva a szót, a fenti állításban lehet igazság. A tyúk lába pikkelyes, ahogy a hüllő. Tehát valószínűleg az összefüggés magja ez lehet.
   FAJ: Mogyoróvölgyi futórigó

4. Három betű: CET
   Savanyú az eCET
   A ponty hal nem CET,
   Azért írtam ezt, mert tecCET.

   Csak sötétben lát a denevér,
   Alszik, hogyha itt a tél,
   Tótágast áll az ágon,
   Csukott szemmel nem látom
   Sikítana, hogyha fél
   Bár ultrahanggal beszél,
   Azt mondják, hogy bőregér,
   Pedig csak egy DENEVÉR

(b-E)

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Aranyköpések

Horváth Kálmán

-D1! Magának nincs értelme az agyvelejében?
-Ööööööö…
-Van egyáltalán agyveleje?

-Igen, ennek a neve 2-5ciklohexadién 1-4 dion. Öhm Celine Dion testvérkéje…

-Tehát ez még standard állapotban is olyan folyékony, mint a pinty!

-Megbénulnak, sőt, meg is pusztulnak.

-Emlékezzünk rá arra,…

-Feri is emlős, mert van két emlője!

Bodnár György

-Tanár úr, mi az a céda?
-Az egy ősi foglalkozás.
-Fazekas?
-Annál ősibb.

-Azt mondom, hogy nem tudom, mert ha tudnám, azt mondanám, hogy tudom!

-Amennyire bolond az ember, annyira okos.

Ádám Anna:

Irodalom órán Janus Pannoniusról:
-Apja hét éves korában meghalt.

Fazekasné Fally Mária:

Ez a stílus neked nem illik jól!

Kőhalminé Gy. Éva

-Így kezdődik a történet tovább…

Kiss Molnár Csaba

Aztán nemsokára kitörjük az angol forradalmat.

Kárpátiné Kovács Edit

-Én nem így nevelődtem…

-Miről van ebben a két szóban sor?

Bányai Alfonz:
-Nem azt fogják mondani hogy hű, hanem hogy hűha.

Kádárné Szalai Eszter:

-Csak ott lehet a sivatagban növényt termeszteni, ahol oázis van…
Diák: - Vagy délibáb!

Mi mondtuk:

Nyelvtan órán mondatelemzés:
A mondat: Az üzenetrögzítődön az üzenet legyen nemesen egyszerű.
Diák: - Mit állítok? Legyen egyszerű. Ki legyen? Te!

Földrajz órán felelés:
Tanár: - Milyen tartalma nő a cukorrépának a napsütéstől?
Diák: - Sikértartalma!

Matek óra:
Tanár: - Milyen nevezetes vonalai vannak a háromszögnek?
Diák: - Átló!

Tanár: - Hányan voltak a honfoglaló magyarok?
Diák: - Heten!

Tanár: - Hogy írják a Csendes-óceánt?
Diák: - Nagy csé kötőjel nagy ó.

Föciórán a tanár a meszes és a mész nélküli talajról beszél:
Diák: - Elnézést, melyik volt a meszes és melyik a mesztelen?

Tanár: - Milyen függvényhez tartozik az alábbi grafikon?
Diák: - Kovalens függvény!

Diák1: - Ez csak egy egyes!
Diák2: - A pokol meg csak szauna!

Föciórán a juhtenyésztésről:
Diák1: - …meg van a juh tej meg a juh túró…
Diák2: - …meg a juhéj!

Diák: - A kakas az a hímnemű tyúk.

Dolgozat közben:
Diák: - Tessék szíves lenni adni egy lapot légy szíves!

Diák1 és Diák2 veszekszik:
Diák2: - Ki fogod húzni a dugót!

Tanár: - Melyik az a gyümölcs, amit füzérre fűzünk és karácsonykor eszünk?
Diák: - Szaloncukor!

Diák: - Tele van minden hagymával…ööö…hangyával!

Töriórán felelésnél:
Tanár: - Él még ez a Che Guevara?
Diák: - Nem.
Tanár: - Mi lett vele?
Diák: - Hát elesett.

Diák1: - Mondj egy gyümölcsöt!
Diák2: - Montoya!

Gyűjtögette és szerkesztgette:
Mazsola és Tádé

Nélkületek még mindig nem megy, úgyhogy irány a BF láda!

Babits Firkák
2003. június – X. évfolyam 6. szám
A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja

Megjelenik 200 példányban
Felelős kiadó:
Pór Dorottya IDB elnök
Főszerkesztő:
Szokol Dávid és Oszetzky Dániel
Felelős szerkesztő:
Marton Sándor

1047 Budapest, Tóth A. u. 16-18.
Telefon: 06-1-2334429

1. melléklet

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

VERSENYEREDMÉNYEK

Magyar nyelv-, és irodalom

Kerületi versenyek

Vindics Tamás	5.b	Kerületi négy fordulós levelező verseny	3.hely
Knotz Boglárka	5.b	Kerületi négy fordulós levelező verseny	4.hely
Miskolczi Krisztina	5.a	Kerületi négy fordulós levelező verseny	6.hely
Somodi Bertold	6.a	Kerületi négy fordulós levelező verseny	4.hely
Felkai Dóra	6.a	Kerületi négy fordulós levelező verseny	5.hely
Székely Dávid	7.a	Kerületi négy fordulós levelező verseny	1.hely
Bacsi Dorottya	7.a	Kerületi négy fordulós levelező verseny	2.hely
Rácz János	7.a	Kerületi négy fordulós levelező verseny	3.hely
Janicsek Zsófi	8.a	Kerületi négy fordulós levelező verseny	2.hely
Santora Ádám	8.b	Kerületi négy fordulós levelező verseny	2.hely
Vingender Szonja	8.a	Kerületi négy fordulós levelező verseny	5.hely
Major Éva	11.b	„Mesterségek dicsérete" versmondó verseny	1.hely
Tóth Andrea	10.b	Jobbágy Károly saját irodalmi alkotás pály.	2.hely
		Kerületi szavalóverseny	3.hely
Aczél Arienn	11.d	Jobbágy Károly saját irodalmi alkotás pály.	4.hely
Reiber Orsolya	10.b	Jobbágy Károly saját irodalmi alkotás pály.	5.hely
Dénes Anna	5.a	Kerületi mesemondó verseny	1.hely
Miskolci Christina	5.a	Kerületi mesemondó verseny	2.hely
Miskolczi Christina	5.a	Kerületi vers-, és prózamondó verseny	3.hely
Mozer Andreas	5.a	Kerületi vers-, és prózamondó verseny	3.hely
Miskolczi Christina	5.a	Kerületi helyesírási verseny	3.hely
Szépréthy Nikolett	6.a	Szépkiejtési verseny	5.hely
Kofrán Gergely	6.b	Simonyi Zsigmond helyesírási verseny	4.hely
Székely Dávid	7.a	Magyar nyelvi verseny	1.hely
Bacsi Dorottya	7.a	Simonyi Zsigmond helyesírási verseny	1.hely
Janicsek Zsófia	8.a	Irodalom kerületi verseny	2.hely
Szelei Nikolett	8.a	Kazinczi kerületi verseny	3.hely
Fellner Zita	8.a	Simonyi Zsigmond helyesírási verseny	2.hely
Tomori Cintia	8.b	Versmondó kerületi verseny	4.hely
Barcza Petra	9.b	Helyesírási verseny	3.hely
Juhász Renáta	11.b	Kerületi helyesírási verseny	3.hely
Szabó Dóra	11.c	Kerületi vers és prózamondó verseny	1.hely
Barkóczi Erzsébet	12.b	Kerületi vers és prózamondó verseny	2.hely
		Radnóti Miklós szavalóverseny	1.hely
		Nádas József Szavalóverseny	2.hely
Hierholcz Andrea	11.d	Nádas József Szavalóverseny	4.hely
		Fecske András novella pályázat	4.hely
Major Éva	11.b	Bródy Gimn. szavalóversenye	2.hely

Fővárosi versenyek

Székely Dávid	7.a	Magyar nyelvi verseny	2.hely
Farkas Fruzsina	11.c	Kazinczi verseny országos döntőjébe jutott	
Kántor Anita	12.b	Implom József helyesírási verseny	4.hely

Országos versenyek

Naszádos Anna	8.b	TIT országos levelező versenye	4.hely
Székely Dávid	7.a	Nyelvünkben élünk	4.hely
Szőke Nóra	6.a	Arany János anyanyelvi verseny	6.hely
Somodi Bertold	6.a	TIT országos levelező verseny nyelvtan	5.hely
Kocsis Alexandra	8.a	Arany János anyanyelvi verseny	3.hely

2. melléklet

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Matematika

Kerületi

Marton Tamás	5.b	Kerületi verseny	2.hely
Szőke Nóra	6.a	Kerületi verseny	1.hely
Nguyen Duc Minh	6.b	Kerületi verseny	4.hely
Molnár Tamás	6.a	Kerületi verseny	8.hely
Rácz János	7.a	Kerületi verseny	1.hely
Székely Dávid	7.a	Kerületi verseny	3.hely
Szücs Gábor	7.a	Kerületi verseny	5.hely
Rossu Renáta	8.b	Kerületi verseny	4.hely
Mester Tamás	8.b	Kerületi verseny	6.hely
Novák Emese	9.b	Kerületi verseny	3.hely
Barcza Petra	9.b	Kerületi verseny	3.hely
Kövesdán Gábor	9.b	Kerületi verseny	4.hely

A Varga Tamás Országos verseny második fordulójába jutottak Illésy Éva 7.a, Vígh Dorottya 8.a, Rossu Renáta, Fellner Zita, Knotz Anikó, Fischer Andrea, Kopacz Dániel, Miskolczy Zoltán, Varga Péter, Mester Tamás (mindannyian 8.b)

Fővárosi

Marton Tamás	5.b	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	4.hely
Gépész Zoltán	5.b	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	6.hely
Nyári Domonkos	5.a	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	9.hely
Knotz Boglárka	5.b	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	12.hely
Zsigmond Péter	5.a	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	14.hely
Váraljai Sarolta	5.a	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	18.hely
Illésy András	5.a	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	20.hely
Szőke Nóra	6.a	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	1.hely
		Kalmár László verseny	1.hely
Molnár Tamás	6.a	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	3.hely
Nguyen Duc Minh	6.b	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	4.hely
Vágó Nikolett	6.b	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	6.hely
Nagy Károly	6.a	Zrínyi Ilona mat.vers. területi	8.hely
Keszthelyi Zsolt	6.a	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	14.hely
Repiczki Zoltán	7.b	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	3.hely
Venczel Márton	7.a	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	5.hely
		Varga Tamás vers. országos döntőbe jutott	
Szűcs Gábor	7.b	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	7.hely
Vindics Dóra	7.b	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	8.hely
Fischer Andrea	8.b	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	4.hely
Csikó Georgina	8.a	Zrínyi Ilona mat. vers. területi	17.hely
Marton T., Gépész Z., Nyári D.		Zrínyi Ilona mat. vers. területi csapat	1.hely
Szőke N., Molnár T., Nguyen D.M.		Zrínyi Ilona mat. vers. területi csapat	1.hely
Venczel M., Repiczki Z., Szücs G.		Zrínyi Ilona mat. vers. területi csapat	2.hely
Csikó G., Fischer A., Oszetzky D.		Zrínyi Ilona mat. vers. területi csapat	2.hely

A matematika OKTV második fordulójába jutott Tóth Krisztina (12.a), Gyarmati László (12.b), Iványi György (12.c), Szládek Zoltán (11.a).

Országos

Székely Dávid	7.a	Varga Tamás Matematika Verseny	13.hely
		Abacus Orsz. Lev. Vers.	9.hely
Varga Bertalan	5.b	Kis Vakond levelező verseny	2.hely
Marton Tamás	5.b	Amfiteátrum kupa	2.hely
Szőke Nóra	6.a	Amfiteátrum kupa	1.hely
		Kenguru verseny	6.hely
		Bolyai János verseny	2.hely
		Zrínyi Ilona matematika verseny	5.hely
Molnár Tamás	6.a	Amfiteátrum kupa csapat	1.hely
Szőke Nóra	6.a	Amfiteátrum kupa csapat	1.hely
Marton Tamás	5.b	Amfiteátrum kupa csapat	1.hely
Nagy Bence	5.b	Amfiteátrum kupa csapat	1.hely

3. melléklet

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Történelem

Kerület

Tamaska Marcell	6.a	Szent László vetélkedő	2.hely
Kocsis Andrea	6.a	Szent László vetélkedő	2.hely
Nemes András	6.b	Szent László vetélkedő	2.hely
Szalontai B., Kelevitz K., Csikó G.		Újpest helytörténeti verseny	3.hely
Janicsek Zs., Bojtos P.,	8.a	Újpest helytörténeti verseny	3.hely

A kerületi komplex tanulmányi versenyen a Knotz Anikó, Csikó Georgina, Szalay Szabolcs összetételű csapat 1.helyezést ért el.

Fővárosi

Pollák Zoltán	6.b	Horváth Mihály verseny	2.hely
Zsigmond Eszter	11.b	Országos Középiskolai Történelem Verseny	3.hely

Országos

Tamaska Marcell	6.a	TIT levelező hadtörténeti verseny	11.hely
Tooth Gabriella	7.a	TIT levelező verseny	9.hely

Idegen nyelvek

Kerületi

Turner Andrea	6.b	Német vers és prózamondó verseny	2.hely
Tóth Ádám	7.a	Kerületi angol verseny	1.hely
Székely Dávid	7.a	Kerületi angol verseny	3.hely
Kiss Zsófia	8.a	Kerületi angol verseny	1.hely
Bihary Gábor	7.b	Kerületi német verseny	3.hely
Hardicsay Lilla	7.b	Kerületi német verseny	3.hely
Ráczkevy Csilla	8.b	Kerületi német verseny	1.hely
Varga Péter	8.b	Kerületi német verseny	2.hely

Fővárosi

Ráczkevy Csilla	8.b	Fővárosi német verseny	5.hely

Országos

Turner Andrea	6.b	Német levelező verseny	7.hely
Tóth Ádám	7.a	Angol országos verseny	7.hely
Oszetzky Dániel	8.b	Angol országos verseny	12.hely
Safranka Máté	**12.c**	**Angol OKTV döntő**	**3.hely**

Természetismeret, biológia, földrajz

Kerületi

Szabó Dániel	5.b	Kaán Károly verseny	10.hely
Bakos Marcell	6.b	Kaán Károly verseny	6.hely
Pollák Zoltán	6.b	Kaán Károly verseny	7.hely

Informatika

Kerületi

Nguyen Duc Minh	6.b	Kerületi grafikai alk. verseny	5.hely
Oszetzky Dániel	8.b	Kerületi verseny	4.hely
Bojtos Péter	8.a	Kerületi szövegszerkesztési verseny	6.hely

Fővárosi

Hirth Krisztina	7.a	Fővárosi grafikai alk. Verseny	3.hely

VERSENYEREDMÉNYEK

4. melléklet

Babits Firkák

2003. június – X. évfolyam 6. szám

Fizika

Kerületi

Székely Dávid	7.a	Kerületi verseny	1.hely
Vencel Márton	7.a	Kerületi verseny	2.hely
Mester Tamás	8.b	Kerületi verseny	1.hely
Bojtos Péter	8.a	Kerületi verseny	2.hely

Fővárosi

Bojtos Péter	8.a	Fővárosi verseny	11.hely

A Mikola Sándor Fizika verseny II. fordulójába jutott Mester Tamás (8.b), Horváth Zoltán (9.b), Mogyoródi Ádám (9.b), Kaszai Márton (9.a).

Az OKTV második fordulójába jutott Simonffy Dávid (12.a), Udvary Gergely (12.b), Zergi Csaba (12.b).

Országos

Gyarmati László	**12.b**	**OKTV döntő**	**10.hely**

Kémia

Kerületi

Oszetzky Dániel	8.b	Kerületi verseny	5.hely

Ének-zene

Kerületi

A Babits Mihály Gimnázium kiskórusa az Éneklő Ifjúság Minősítő hangverseny ARANY MINŐSÍTÉST szerzett.

A Babits Mihály Gimnázium kamarakórusa a Kultúra Hete tiszteletére rendezett hangversenyen különdíjat kapott.

Fővárosi

A Babits Mihály Gimnázium kamarakórusa az Országos Társaséneklési Középiskolai Verseny fővárosi fordulóján ARANY DIPLOMÁT szerzett.

Országos

Urbin András	7.a	Országos zongoraverseny	1.hely
Telek Noémi	8.b	Rácz Aladár országos cimbalomverseny	1.hely

A Babits Mihály Gimnázium kamarakórusa az Országos Társaséneklési Középiskolai Verseny országos döntőjében ARANY DIPLOMÁT szerzett és meghívták a gálára.

Rajz

Kerületi

Pap Kinga	11.d	Kerületi verseny	3.hely
Szunyoghy András	11.b	Kerületi verseny	3.hely
Kránitz Orsolya	11.d	Kerületi verseny	Grafikai különdíj
Vingender Szonja	8.a	TIT országos versenye	6.hely

Polgárvédelem

Iskolánk csapata a kerületi polgárvédelmi versenyen 1.helyezést ért el, a fővárosi döntőben pedig18. lett.

Ha valakinek hiányérzete lenne, annak egyrészt el kell mondanunk, hogy a sporteredményeket nem sikerült pontosítani, ezért szeptemberben fogjuk megjelentetni őket, másrészt, ha valami kimaradt volna, akkor azt is örömmel tesszük közzé.

VERSENYEREDMÉNYEK